

శ్రీమద్వేంకటేశ్వరస్వామి శాసనము.

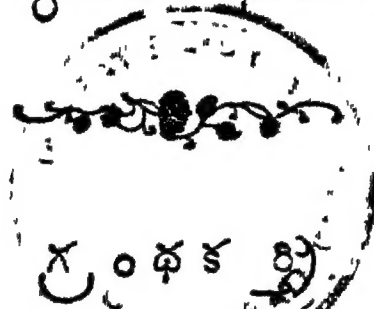
(106)

శ్రీ రామచరిత్రము

నిర్వచనకావ్యము

షట్కాండసంఘటితము

దేశి రాజులచే నరసమ
గుంటూరు

*

ద్వితీయ ముద్రణము

500 ప్రతులు

ప్రకాశకులు :

దేశి రాజు రామారావు
పాతగుంటూరు

1937

కాపీరైట్ రిజిస్టర్డ్]

మొదటి 10 అక్షరాలు

విజ్ఞాపనము

అగ్నులారా !

బాలికాబాలకులకు సులభశైలితో వాక్ రామా
యణమునందలి కథం చెలుపడలించి, శ్రీ రామాను
గ్రహించున నెట్లు యీ “శ్రీరామచరిత్రము”ను విరచించి
తిని. పండితోత్తములగు మీ రెల్లరు నిం లోపములను
క్షమించి యాదరింప వేడుచున్నాను.

అల్పజ్ఞ సగునాచే రచింపఁబడి యీచిన్నిపాత్రము
నన్వాజవాత్సల్యముతో నామూలాగ్రంథుగఁ బరిశీలించి
యాశీర్వదించిన బ్రహ్మాండపురాణాంధ్రశ్రీమద్రామాయ
ణాద్యనేకగ్రంథకర్తలును, కావ్యసప్తతితీర్థ, కళాపూర్ణ
వినుదాంకితులును సగు బ్రహ్మాశ్రీ సమూహి శేషాద్రిశర్మ
గారికిని, ఆంధ్రయూనివర్సిటీప్రొఫెసర్ బ్రహ్మాశ్రీ పింగళి
లక్ష్మీకాంతము పంతులుగారికిని, విద్వత్కవివర్యులగు
బ్రహ్మాశ్రీ గుఱ్ఱప్పడియ ఆంజనేయులుగారికిని, బ్రహ్మాశ్రీ
కవిసాగరాధ్య వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారావు,
వేంకటనారాయణ సోదరకవీంద్రులకును గృతజ్ఞతాపూర్వ
కంబుగ వందనశతంబులు సమర్పించుచున్నాను.

ఇట్లు విన్నవించు

విబుధవిధేయ,

దేవిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మ.

శ్రీరామాయ నమః

—♦ తొలిపలుకు ♦—

మానవలోకాభ్యుదయసాధకంబులగు బహువిధపరిశ్రమములలో “సాహిత్య”మత్యుత్తమమైనది. సాహిత్యవంతమగుజాతియే “సభ్యజాతి” యనిపించుకొనఁజాలియుండును. కాలానుగుణ్యముగ నాయాదేశంబుల మహాకవులు తమదివ్య రచనలచే సాహిత్యవల్లికం జెనిచి దేశమాతను సేవించుచుండుట విశ్వచారిత్రమునఁ బరిపాటి.

—♦ కావ్యము ♦—

అట్టి “సాహిత్యసుధ”కుఁ గావ్యపయోనిధి పుట్టినిల్లు సాహిత్యనిలయమగు గావ్యము వ్యంజనావ్యాపారముచే బాతకునిహృదయము నాకర్షించి, యనిర్వచనీయానందముం గూర్చి, యక్షరపరబ్రహ్మమునఁ దైక్యము నొందింపఁజాలియున్నది. కావుననే త్రివిధశాస్త్రంబులను గావ్యమున కగ్రతాంబూలము నొసఁగినారు లాక్షణికశిరోమణులు.

—♦ వస్తువు ♦—

స్వర్ణమయమగు నిట్టికావ్యమున కమూల్య మగు కథారత్నము లభింపవలయును. అప్పు డది విశ్వకల్యాణప్రదమై, భాషాసతీవిభూషణములం దగ్రగణ్యమై విలసిల్లును. ఇవిధంబునఁ గథారత్నమును సువర్ణరాజితోఁ బొందుపఱచి

నైపుణ్యంబు వెంపునఁ గావ్యచూడామణులను సృష్టించి,
వాఙ్మయవిశ్వవైభవమును వర్ణిలఁ జేయువాఁడు కవిబ్రహ్మ.

—♦ కవి ♦—

రసోచితంబులగు భావములను, భావానుగుణ్యంబులగు
రీతులను, రీత్యనుకూలంబులగు పదవర్ణకమంబును స్వేచ్ఛగ
వెలువజేయుచు. చిశ్వమోహినియగు కవితావిలాసినిని విధే
యం గావించికొని, కావ్యరూపమున విశ్వశ్రేయము నాపా
దించుకడన కవి విశ్వవిహితుఁడు, విశ్వారాధ్యుఁడు, విశ్వ
సేవకుఁడు, విశ్వాధీకుఁడు. అతఁడు దేశారాధకులయందు
దేశారాధకుఁడు, భగవద్భక్తులయందు భగవద్భక్తుఁడు,
రాజకీయవేత్తలలో రాజకీయవేత్త, బోధకులలో బోధకుఁడు.
ఇంత యేల; జగత్సాధాగ్యహర్ష్యమున కితఁడె వునాది.
అతఁడె మహాత్ముఁడగు ఋషి. “నాన్యసికి కరుతే కావ్య”
మృని యాద్యులు చెప్పినో యుండిరిగద.

ఆంధ్రకవులు — కవయితులు.

సీతంపిధగుణసంపన్నములగు గావ్యములకును, కవి
వన్యములకును ఆంధ్రవాఙ్మయమునందు భాగ్యవిశేషమునఁ
గొదువ లేకున్నది. పురుషపుంగవులకుఁ దీసిపోని భక్తివిశ్వాస
ములును, ప్రజ్ఞాకౌశల్యములును రాణింపఁ బలువురు సతీ
మతల్లులుగూడ వాక్సవిత్రిసపర్యఁ గావించుచుండుట మనకు
సంప్రదాయము. ఆంధ్రవాఙ్మయాస్థానంబున మోహనాంగి,

మొల్లి, వెంగమాంబ, మున్నగు కవయిత్తుల కొసఁగఁబడి యున్నయంతరువు సామాన్యమైనది కాదు.

—♦ గ్రంథకర్తీ ♦—

ప్రబంధరచన సన్నగిలుచున్న యాయధునాతనఁ యుగమునం దాంధ్రసరస్వతి నలంకరింపఁ దొరకొని, విద్యార్థిజనోపయోగముగఁ బూర్వసంప్రదాయమును వాటించి, పవిత్రము లగుసచ్చరిత్రములను ప్రబంధరూపమున విరచించి, భాషాసేవఁ గావింపఁబూనిన యుత్తమకవయిత్రిమణులలోఁ బ్రకృతగ్రంథకర్తీ “శ్రీమతి దేచిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మగా” లొకరు. ఈయమకవిత్వము రసవంతమై, నిర్దుష్టమై, ధారాశుద్ధిం గలిగి, దాక్షిణ్యమధురముగా నుండును. ఇందు స్వాభావికస్థితియుఁ (Realism), గ్రమవిధానము (Regular Method) బ్రాధాన్యము నొందినవి. ఈవిదుషిచే నింతకుమున్నె ‘కుచేలోపాఖ్యానము ; శ్రీరామ శతకము ; యుధిషిరచక్రవర్తి’ మున్నగు పోత్తములు ప్రణీతములై యున్నవి. తగుప్రోత్సాహము కల్గెనేని యీ సుశీల యింకను మాన్యతరములగు నుద్గ్రంథములను విరచించి, వాఙ్మయోపకృతిఁ గావింపఁగలదని మావిశ్వాసము. ప్రకృతవిషయమైన సత్ప్రబంధము, నిర్వచనము, పరమః పవిత్రము, భారతీవిభూషణము. “శ్రీరామచరిత్రము” వీరిచే రచింపఁబడిన పద్యకావ్యములం దొకటి. ఇది భాషాంతరీకరణము (Translation) గాదు. సంక్షిప్తరచనము.

(abridgment). ముఖ్యాంశములను ససంఖ్యముగఁ జెలుపుచు రామాయణపట్టాండగాఢి యంతయు నిందు సుమారు 400 పద్యములలో నిముద్పఁబడినది. ఇందలి “మహాబ్ధి సార్థదినమునం జేరుట,” “నేతువు వైచుదినములలో నిర్మించుట,” “సమరసప్తాహము” మున్నగుసంశయము లాంధ్రీకృతరామాయణవాఙ్మయమునం దపూర్వములు.

కవిసామాన్యములగు నర్థబిందువ్యత్యయము, రేఫద్వయసాంకర్యము, కుషష్ఠి, వైరిసమాసము మున్నగుఁ ఛందోవ్యాకరణదోషము లిందు మందునకైనఁ గానరావు. కైశికీవృత్తియు, వైదర్భీరీతియు రచనయం దనుసరింపఁబడినవి. గ్రంథమం దెల్లెడలను సందర్భోచితమృదుమధురశైలికిం బాసటగ సముచితవర్ణనలును, అందందుఁ బ్రాయీకముగఁ బాండితీస్ఫూరకములగులక్షణలక్ష్యవిశేషములును బొడగట్టుచు సహృదయుల హృదయముల కింపు నింపుచున్నవి.

[ఉదా:- నగరవర్ణనము (1-18), వర్షర్తువర్ణనము (4-24), చంద్రికావర్ణనము (5-10), యుద్ధవర్ణనము (6-24) అహల్యాస్తవము - లక్ష్మణుని శ్రీరాముఁ డనునయించుట (2-34), సీతారామవిహారము (3-5), శ్రీరామునిగూర్చి సీత విలపించుట (5; 32-36), ఛందోవిశేషములకు, అంగనయనుచుఁ గృ + పాఠుఁడగుచు (1-43); విభునిజేయుటజనా + భీష్టమరయ (2-2) మృదుసుభాషణుఁ డలఘుజి + తేంద్రియుండు (2-5) మొదలగునవి].

కథావస్తుగౌరవము - రామాయణప్రశంస.

ఇందు గథానాయకుఁ డేకపత్నీవ్రతుఁ డగు పరమ
పురుషుఁడు. నాయిక యాదర్శపతివ్రతామణియగు జగజ్జనని.
దాంపత్యధర్మము, గురుభక్తి, భ్రాతృవత్సలత, సేవాధర్మ
ము, మిత్రీలాభము, స్వార్థత్యాగము మున్నగుసద్గుణంబు
లుద్భోషితంబులు. సంస్కృతవాఙ్మయమున నెకాక ద్రవిడ
వాఙ్మయంబునగూడఁ బరిపూర్ణదశ నందినయాదిమకావ్య
రాజములు రామాయణవస్తుకములే. ఆంధ్రమునందు
భాస్కరరామాయణమాది నేటిదనుక నెందరో రామా
యణగాధను బలువిధముల విరచించి ధన్యులై యున్నారు.
“చరితం రఘునాథస్య శతకోటిప్రవిస్తరం.”

గ్రంథోపయోగము.

“ ఇన్నిగ్రంథములు రామాయణకథాత్మకంబులై
యాంధ్రంబున నుండ మఱల నీగ్రంథమునకుం బ్రసక్తి
యేల ? ” యని శంకింపఁజనదు. శ్రీరామచరిత యొక్కొక
గ్రంథమునం దొక్కొక్కనూతనఫక్కిం బొరసి తద్బలచే
గారవింపఁబడుచున్నది. అవ్విధంబున నిందును నవీనమగు
నొండొకఁచెన్నుం గల్గియె యున్నది. ఆంధ్రవాఙ్మయమునం
దితవఱకు రచితములగు రామాయణములలోఁ గొంత
సంగ్రహరూపమగు ప్రబంధ మొక్క “మొల్లరామా
యణమే.” అదియైనను “శ్రీరామాయణకథాసందర్భకాల
గణనాదికము” మున్నగుముఖ్యవిషయములం గొన్నిటి

విడిచి, గ్రంథభాహుళ్యముం గల్గియె యున్నది. ఇంకఁ బ్రస్తుతగ్రంథమున్ననో, రచనానైపుణ్యమున మొల్లరామాయణమున కించుకయుఁ దీసిపోక, మిక్కిలి సంగ్రహరూపమయ్యుఁ గథాంశముల నెల్ల ససంఖ్యముగ విశదీకరించుచు, శ్రీమద్రామాయణానుసారియై, చదువరులకుఁ గొంగుబంగారమువలె నున్నది. రామాయణ మివ్విధంబున నింతకుమున్నెవ్వరిచేతను విరచింపఁబడి యుండలేదు.

తెలుఁగునుఁజువునఁ దొలుత రామాయణరచనముఁ గావించిన “భాస్కరమంత్రి”కిం గానాచియగు “ప్రొద్దపురి” (ప్రొత్తగుంటూరు) యందె కొన్ని నైపుణ్య నేడఁ మఱల నేతల్కివయిత్తీమణిచే “శ్రీరామచరిత్రము” సంప్రదీతమై, యీతూరి నరపతులను విడిచి నారాయణు నాశ్రయించి కృతార్థమగుట మిక్కిలి ముదావహము.

ఈయు త్తమగ్రంథము “మొల్లరామాయణము”నలెనే “విశ్వవిద్యాలయపరీక్షలకుఁ బఠనీయముగ నియమింపఁ బడఁదగియున్నది. విద్యార్థు లిట్టిమేల్మిపొత్తములను జదువుట వలన భాషాజ్ఞానమును, నైతికజీవనమునుమాత్రమేగాక సంక్షిప్తరచనావిధానమునుగూడఁ దేలిక గనలవఱుచుకొనఁ గల్గుదురు. ఇట్టిసత్కృతుల నింకను రచించి, వాఙ్మయ సపర్యఁ గావించుటకై వాగ్దేవత యీకవయిత్తీమణికి సదవకాశములం గల్గించుఁగాత ! వీరికుటుంబమున కెల్లఁ బరాత్పరుఁడు నిరంతరము దీర్ఘాయురారోగ్యసౌఖ్యముల నొపఁగఁ జక్షించుఁగాత !

“పురాణ మి త్యేవ న సాధు సర్వం
 సచాపి కావ్యం నవ మి త్యేవద్యం
 సంతః పరిత్యోగ్యతర ద్భజంతే
 మూఢః పరప్రత్యయ నేయబుద్ధిః॥

(కాళిదాసః మాళవిక 1, 2)

‘ఇట్లు’

భాషాసేవక పరిమాణావు

“ఉభయ భాషాప్రవీణ”

గుప్తస్పదీయ ఆంబ నేయులు

P. O. L. సర్టిఫికేడ్ హోల్డర్.

గుప్తాను, }
 1.3-1937. }

పండితాభిప్రాయములు

సోదరీమణి !

తమ రచిసిన “శ్రీరామచరిత్రము”ను దుదముట్టఁ బఠించితిని. శైలి మిక్కిలి మనోహరముగ నున్నది. భక్తి రసము సంపూర్ణముగా వెలయుచున్నది. సులువుగాఁ గవనము సాగినది కాని శ్రమపడి యల్లినజాడ కానరాదు. ఈకృతి నలుదెసల వ్యాపించి శ్రీరామప్రసాదమునకుఁ బూత్రమై శాశ్వతకీర్తి నాపాదించుఁగాత మనియాసించుచున్నాఁడను. పరాత్పరుఁడు దీనబంధువు నగుశ్రీరామమూర్తి మీ పాల వెలయుఁగాక ! ఇంక నిట్టిగ్రంథరత్నముల నొనరించి మీరు స్త్రీలోకమున కత్యంత శ్రేయస్సు నొసంగుదురు. గాక !

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఇట్లు శ్రీయోభిలాషి,
జనమంచి శేషాద్రిశర్మ.

శ్రీమతి దేచిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మగారు రచించిన శ్రీరామచరిత్ర మనెడికావ్యమును నేను సాంతముగాఁ జదివి సంతోషించితిని. కవిత్వము లలితమై, యింపు నింపు చున్నది. కథ, సంక్షిప్తమయ్యు, వెలితిలేనిదీతిని గూర్చు బడినది.

పింగళి లక్ష్మీకాంతఁ

శ్రీమత్పరదేశికతాయై నమః.

అభినందనము

శ్రీమతి దేచిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మగారికి బహుళాశ్వి
కలితముగ లిఖించునది.

సోదరీమణీ !

మీరు దయాపూర్వకముగఁ బంపిన “ శ్రీరామ
చరిత్ర ” మనుగ్రంథము నామూలాగ్రముగఁ జదిపితిని.
మా పరమగురువర్యులును నాంధ్రసాహిత్యచక్రవర్తులును
నగు బ్రహ్మశ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీనృసింహకవిచంద్రముల
“ముదితల్ నేరఁగరానివిద్య కలదే ముద్దార నేర్పించినన్”
అనువాక్యము మీయెడ సార్థకమైనదని తలంచితిని.

సంగీతము, చిత్రలేఖనము, కవిత్వము మొదలగు లలిత
కళలు శ్రీలకుఁ బెట్టనిసొమ్ములు. అం దతిమార్దవం బగు
కవిత్వ మనాదినుండి శ్రీలయం దంతర్లభితమై యున్నదని
చెప్పటకు మొల్ల, తరిగొండ వేంకమ్మ, మధురవాణి మొద
లగు ప్రాచీనకవయిత్రులే సాక్షులు. శ్రీలు విద్యావతు
లగుటయేకాక విద్యాకల్పఫలభూతమగుకవిత్వముం బడయఁ
గల్గుట మిక్కిలి శ్లాఘ్యము. ఆపైన సరస్వతీకరుణాకటాక్ష
ము చేతను, బూర్వజన్మసుకృతవిశేషముచేతను లభించిన
కవిత్వమును భగవత్పరముగఁ గృతులు వ్రాసి వినియో
గించుభాగ్య మెక్కుడుగ శ్రీలయందే గన్పట్టుచున్నది.

“నాకు వేళ్ళ పూచా రిత్రము నెడ తెన్ని గతులకా వట్టించి
నకా గాల్గదే?”

“ జానకి
జానకి కథలో రచించినందు సత్కథ తెన్ని రచించినదేనియు
నానికే వేళ్ళ మేమిటికి నానికవిత్వమహత్వ మేటికి?”

అను కంకంటి పాపనాథుని సుభాషితంబు లూతఁగాఁగొని
లోకోత్తరగుణారత్నాకరుండును, లీలామానుషవిగ్రహుం
డును బరదైవమును నగు శ్రీరామునిచరిత్రకై మీకలము
నారాధించి చక్కని ధారాశుద్ధితో, మృదుమధురము లగు
పదములతో, మనోహరమగు శైలితో, లలితమగు నడకతో,
వాక్యసంశయ నొకేవిధముగ రచించి మీరు తరించుటయే
కాక పాఠకులనుగూడఁ దరింపఁజేసితి రనుట సత్యదూరము
కాదు. అరుగరాచినకొలఁదిని బరిమళ మతిశయించు శ్రీ
చందనపుఁజెక్కవలెఁ బ్రతిపద్యము రసస్ఫురణము గలిగి
గంభీర భావగర్భితమై యలరారుచున్నది.

మీ రిదివఱలో రసవంతముగ రచించి ప్రకటించి
యాంధ్రసారస్వతలోకమున కందఁజేసిన ముద్దులుమూట
గట్టు మూడాశ్వాసముల శ్రీకుచేలోపాఖ్యానమను చక్కని
గ్రంథరాజమునుగూడఁ జూచి మిక్కిలి యానందించితిని.
మీకవిత్వము శిరీషకుసుమపేశల మనియు మీభావములు
కడు గంభీరము లనియు, మీరచన సుప్రసిద్ధపదభూయిష్ఠ
మనియు, మీకవితాధార ధారాళమనియుఁ జర్వితచర్వణ
ముగఁ జెప్పటకంటె బాలబాలికల కత్యంతము పాఠ్య
గ్రంథములుగ నుపయోగింపఁబడుట కర్హములై, నీతిదాయ

కములై, భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యమోక్షసాధకములై, తనరాగు
మీగ్రింకములయందలి పద్యములఁ గొన్నింటి నుదాహరిం
చిన నాయాపట్టులయందుఁ బాత్రోచిత్యమును రసపోషణ
మును నెట్లు గావింపఁబడినదో తెలిసికొనుట కవకాశముండు
సనునమ్మకముతో నీదిగువఁ దత్ప్రియత్నమును గావించు.

శ్రీరామచరిత్రము I-57, II-31, 34, 50. V-3.

VI-36, 37, 64, 65.

శ్రీకుచేలోపాఖ్యానము I-37. II-40. III-33, 47.

స్త్రీలెల్లరును విద్యావతులై, జ్ఞానసంపన్నలై, సాధ్వీ
శిరోరత్నములై తనరారిననాఁ డాంధ్రదేశమున నెల్ల
యాంధ్రగృహముల 'లలితసాహిత్యసాహిత్యలక్ష్మి' నిండు
కళలతోఁ దాండవమాడుననుటకు సందియం బేమి?

ఈనాఁడు స్త్రీవిద్యాసంవర్ధనాభిమానమే పరమధర్మ
మనియెంచి మిమ్ములను బోత్సహించి సద్గ్రంథరచనము
సాగింపఁజేసిన మీభర్తయగు మహారాజశ్రీ దేచిరాజు
రామారావుగారు పురుషప్రపంచమున కలంకారప్రాయులు.

పరమేశ్వరుఁడు మీకుఁ జిరాయుర్భాగ్యసాభాగ్య
సంపత్తులును నిట్టిసద్గ్రంథములను రచించునదృబ్ధిని బ్రసా
దించి సంరక్షించుఁగాక !

కొల్లాపురము,
జటపోలు
సంస్థానము.

ఇట్లు బుధజనవిధేయులు,
వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయ
వేంకటనారాయణసోదరకవులు,
న్నేహలతాకవితాసంఘాధ్యక్షులు.

శ్రీ:

శ్రీమద్వేంకటేశ్వరస్వామి నే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

జాలకాండము

రాజ్యం ధరాత్మజారమణితో
సింహాసనాసీనుడై
భారద్వాజవసిష్ఠనారదులు సం
భావింపఁగాఁ జిత్కళా
ధీరస్వాంతుఁడు మారుతాత్మజుఁడు భ
క్తీక వేడుతత్త్వార్థమున్
గారుణ్యంబునఁ దెల్పురామవిభుఁ డీ
కావ్యంబు రక్షించుతన్.

1

శా. శ్రీరమ్యం బగులోకరక్షణకళా.

శ్రీ లొప్ప విఖ్యాతగుం
టూరున్ బాలనసేయుభక్తవరదున్
యోగీంద్రవంద్యున్; రమా

నారీసంయుతు, వేణుగాననిరతున్

నందాత్మజున్, సర్వలో

కారాధ్యున్, నిజభక్తిసాధ్యు, గుణకా

లాబాధ్యు సేవింఁచెదన్.

12

చ. అనయము సత్యలోకమునఁ నంబురుహాసనుఁ గూడి భక్తు
జనపున నేలుమజ్జననిఁ జంపక గంధిని భారతీసతిన్ [లన్
వనజవిషంచికాశుకశు ♦ భంకరపుస్తకపాణి, వాణి నా
మనమున నిల్పి, కొల్చెదనుఁ మంజులసూక్తిసుధోషలబ్ధికె.

క. ప్రాంజలిన్ నై మది నిల్పుచుఁ

గుంజరముఖు, దోషవిముఖు ♦ గురువిఘ్నములన్

భంజించి భక్తవరులను

రంజింపంజేయువిఘ్ను ♦ రాజున్ వలఁతున్.

4

గీ. సాధుశీలు, నిరంతర ♦ సత్యలోలు,

నిర్మలాచారు, నేకప ♦ త్నీవిహారు

నామనోహరుపదనలి ♦ నద్వయంబు

భక్తి ననయంబు సేవించు ♦ భావమందు.

5

సీ. వనజాసనసమాను ♦ వల్మీకనందను

ద్వైపాయనుని వేద ♦ తత్త్వవిదుని

బహుళశాస్త్రజ్ఞాన ♦ భానుని, బాణుని

ఘనకవిత్వవిభాసుఁ ♦ గాళిదాసు

నున్నతధీధుర్యుఁ ♦ నన్నయభట్టార్యుఁ
దిక్కనకవినాథు ♦ ధీసనాథు

విమలయశోధను ♦ విజ్ఞానభూషణు
బమ్మెరపోతన ♦ భక్తవర్యుఁ

శ్లో. గీ. బరమసత్కవిగణముఖ్యు ♦ భాస్కరాఖ్యు
సరసవాక్పాశ్రిమమునకై ♦ సన్నుతించి
విమలకవితాధురీణలై ♦ వెలయుమొల్ల
వేంగమాంబాదిసతులకు ♦ వినతు లిత్తు.

6

శ్లో. గీ. అరసి మృదుభాషణముల న ♦ న్నాదరించి
సందియంబులఁ దీరిచి ♦ సమ్మృద మిడు
పందసీయను గుడిపూడి ♦ యిందుమతిని
బరమకవయిత్తి ననయంబుఁ ♦ బ్రస్తుతింతు.

7

ఆ. వె. వందనము లొనర్తుఁ ♦ బండితోత్తములార !
శాస్త్రముల నెఱుంగఁ ♦ జక్రియందు
భక్తికతన దీని ♦ వ్రాయఁబూనితి దయ
నెన్నవలదు తప్ప ♦ లన్నలార !

8

—* షష్ఠ్యంతములు *—

శ్లో. సరసఖునకు స్మితముఖునకుఁ
గరిరక్షణతత్పరునకు ♦ ఖగగమనునకు
సురనాయకవందితునకుఁ
గరుణాభరణునకుఁ గంస ♦ గర్వహరునకు.

9

క. పంచదశనమృజహరునకుఁ

జంచాయుధజనకునకుఁ బ్రతి ♦ పంచమాయునకుకొ

జంచాననవికృమునకుఁ

జంచాననవరిచేతునకుఁ ♦ పంచమాత్మనకుకొ. 10

క. నానాశివస్వహరునకు

సారసనాభునకు. సర్వ ♦ సకల్పునకుకొ

శ్రీరాష్ట్రవధేలనునకు

వారిదనస్థునకు, ననబ ♦ భవజనకునకుకొ. 11

క. మురహరునకు, ముగ్ధనుతునకు

సరసగుణాస్యనకు, శింఖ ♦ చక్రధరునకుకొ

శరధిసుతావల్లభునకు

సరసిజనయనునకు నిగమ ♦ సంచారునకుకొ. 12

క. గోవర్ధనధరునకు భ

క్తావనునకు, సర్పదర్ప ♦ హరనిపుణునకుకొ

దావానలభక్షునునకుఁ

బావనచరితునకు, భువన ♦ పరిపాలునకుకొ. 13

క. గోపవధూప్రియతమునకు

గోపకవరదునకు, వేణు ♦ గోపాలునకుకొ

గోపార్భకహితవరునకు

గోపాధిపసుతున కిడుమ ♦ గురుభక్తీ గృతికొ. 14

కథాప్రారంభము

క. సరయూనదీతటంబున

పరకొనలదేవమందు ♦ వర్ణిత మగుచున్

పరిహాసితామరపురమై

భరణి నయోధ్యాపురంబు ♦ వనహరు నుండున్. 15

క. మనురాజనిర్మితంబై

భరణాభుపురమ్ము మించి ♦ భనసంపదలన్,

దినకరనంశమహేశుల

కనవరతము రాజధాని ♦ మై విలసిల్లున్. 16

చ. పరస్మపమర్జయం బగుచు ♦ భాసిలునానగరోత్తమంబునన్

గరుడపతాకముల్మూలఁ ♦ గ్రాలు నభంబునఁ దారలోయన

న్మనుచిరవారిపూర్ణముగ ♦ శోభిలు కందక మబ్ధితుల్యమై

పరుగుపురంబునంటె నను ♦ భ్రాంతిని గూర్చు దిదృక్షుకోటికిన్

చ. దినకరనంశభూవరుల ♦ ధీభుజవిక్రమసాహసంబు న

య్యనుపమసత్యసంధతయు ♦ నాశ్రితరక్షణతత్పరత్వమున్

వినుతజితేంద్రియత్వమును ♦ వేడ్క సురాళికిఁ జాటనేఁగెనో!

యన దివి నంటుసాలములు ♦ హాటకగోపురవప్రరాజముల్

చ. లలితవిశాలవీధులు ఫ ♦ లద్దుమసంతతి రెండువైపులం

దలరఁగఁజల్లనై మిగుల ♦ హాయిని బాంధుల కిచ్చు నెప్పుడున్

జేలజేలరాలుదివ్యసుమ ♦ సౌరభముల్ మలయానిలంబులన్

గలయుచు వీచుచు స్థడుసు ♦ ఖంబునొసంగు పనంబులచ్చటన్

సీ. భాసురవజ్రహా ♦ చానపంతులతోడఁ,
 గమనీయమణికవా ♦ టములతోడఁ,
 గీలితహరినీల ♦ హలకంబులతోడఁ,
 బచ్చలతోడఁగా ♦ ప్రితతితోడఁ,
 మరకతమాక్తిక ♦ మండపంబులతోడఁ,
 నలరారు భవ్యసౌ ♦ ధాళితోడఁ,
 ధనరత్నకాంచన ♦ ధాన్యరాసులతోడఁ,
 రాజిల్లువిషణీమా ♦ ర్గములతోడఁ,

తే. గీ. విమలజలపూర్ణపద్మాక ♦ రములతోడఁ,
 గామధేనుసమాన గో ♦ గణముతోడఁ,
 నలఘుమాణిక్యరథనిచ ♦ యములతోడఁ,
 నచలసన్నిభగజనివ ♦ హములతోడఁ,
 జారుసుందర శ్వేతాశ్వ ♦ చయముతోడఁ. 20

తే. గీ. బాహుబలయుతు లగుశూర ♦ భటులతోడఁ,
 నయవిశారదమంత్రిబృం ♦ దంబుతోడఁ,
 వేదవిదు లగుభూసుర ♦ వితతితోడఁ,
 ధర్మరతు లగుక్షత్రియో ♦ త్తములతోడఁ, 21

తే. గీ. కలిమి నలరారువైశ్యపుం ♦ గవులతోడఁ,
 సాధుమానస మగుశూద్ర ♦ జనముతోడఁ,
 సరససద్గుణసుందరీ ♦ సమితితోడఁ,
 గరము భాసిలుచుండు న ♦ ప్సరవరంబు. 22

తే. గీ. యోజనద్వాదశంబున ♦ నొప్పదీర్ఘ
 మునఁ, ద్రియోజనవైశాల్య ♦ మునఁదనరుచు

భాగ్యముల కెల్ల నెల్లయకా ♦ పట్టణమును
న్యాయమతి నేలుచుండు న ♦ జాత్యజుండు.

23

సీ. ఆరాజు సంపద ♦ నలకాధిపుని బోలు
నతులధీరత హాట ♦ కాదిరి బోలు
వసుధాభరక్షమః ♦ బన్న గేందుని బోలు
ఘన తేజమునఁ బ్రభా ♦ కరుని బోలు
నలఘుశౌర్యంబున ♦ నమర నాథుని బోలు
గురుసీతి నిర్జర ♦ గురుని బోలు
ధర్మప్రియంబున ♦ ధర్మదేవతఁ బోలు
దాతృత్వమున బలి ♦ దైత్యుఁ బోలు

తే. గీ. దుష్టజనశిక్షణంబు వి ♦ శిష్టరక్ష
ణంబు నేమరఁ జెన్నఁడు ♦ నయవిదుండు
నఖిలదిక్కుల నప్రతి ♦ హతరథుండు
సార్థకాఖ్యుండు దశరథ ♦ త్సౌధవుండు.

24

సీ. త్సౌతలేందునకుఁ గౌ ♦ సల్యాసుమిత్రులు
గై కాభిధానయుఁ ♦ గలరు సతులు
ఆపతివ్రతలతో ♦ నానంద మొందుచు
సంతానహీనతఁ ♦ జింత నొంది,
అఱువదివేలహా ♦ యనములు గడువ న
న్నునులయనుజ్ఞఁ గై ♦ కొని, ముదమున
ధరణీశుఁ డశ్వమే ♦ ధముఁ, బుత్రకామేష్టి
నొనరింప, నత్తటి ♦ దనుజవిభుఁడు

తే. గీ. రావణాఖ్యుండు శ్రీహస్తపః ♦ కమునఁ బ్రబలి
దేవగణముల, నకుల బా ♦ ధించుచుండ
సురలు శీతిల్లి, యచ్చుతః ♦ శరణుఁ జొచ్చి
భక్తి వందనము లొనర్చి ♦ ప్రస్తుతించి. 25

మత్త. శ్రీరమా! హితాయ, నిష్కరసేవితాయ, నమో! నమో!
చామహానముఖాయ, సద్గుణ నాగరాయ, నమో! నమో!
నారణాధిపరక్షణాయ, శుభప్రదాయ, నమో! నమో!
సూరివర్మనుతాయ, చంద్రయశోధరాయ, నమో! నమో!

చ. ధరణిని హేమనేత్రుఁ డురు♦దన్వముమీఱఁగఁజుట్టి చాప
శరధినిజొచ్చినకొగనలి♦శౌర్యముభాసిలఁగ్రోడమూర్తినై[గా
మరమొనరించి, దానవుని♦ద్రుంచి, మహీవలయంబు నెత్తి,ము
స్ఫరమముదంబొసంగవె! కృ♦పారసప్రారితమానసాంబుజా!

చ. దనుజవిభుండు నందనుని♦దారుణబాధలనొందఁజేయఁగా
‘వనజదళాక్ష! యోసుజన♦వత్సల! దీనుఁడఁ, గావవే’ యటం
చును నినువేడనాఖిలుని♦జోద్యపురూపునఁద్రుంచి, బాలకు
జనవున నేలి, యెల్లరకు♦సౌఖ్యముఁగూర్పవె! తొల్లి కేశవా!”

తే. గీ. అని నుతించుచు శ్రీమముల ♦ హరికిఁ దెలుప
నార్తరక్షణతత్పరుం ♦ డాదరమున
“భూతలంబున దశరథ ♦ భూవరేణ్యు
గర్భమునఁ బుట్టి, రావణు ♦ గర్వ మడఁతు. 29

సీ. మీయంశముల నింక ♦ మేదినీతలమున
వీరులఁ బెక్కండ్ర ♦ వృక్షచరులఁ

బుట్టింపుఁ” మనుచు న ♦ ప్తమహాత్మముఁ డాన
 తీయ నంతోషించి ♦ యెల్లసురలు
 శ్రీరమానకుఁ కా ♦ శ్రితజననరమన
 కతిభక్తిఁ బ్రణమిల్లి ♦ యరిగి పిదపఁ
 దమయంతముల నిలఁ ♦ దకుచరానీకమున్
 బుట్టించి, రంత నా ♦ భూనరునకుఁ

శ్రీ. గీ. బావకుఁడు ప్రేమ విప్రహా ♦ పమున నచ్చి
 పసిఁడిగిఁడియతో నిచ్చెఁ ♦ బాయనమును ;
 దాని నాకాజు నిజతలో ♦ దకుల తొనఁగ
 నారగించిరి వారలు ♦ హర్షమెనఁగ. 30

సీ. కాంతలు మువ్వకు ♦ గర్భముల్ చాల్చిరి
 మనమున నుప్పొంగె ♦ మనుజవిభుఁడు
 నవమానములు నిండె ♦ నాకీత్రయమునకు
 సుతు లుదయించిరి ♦ శుభదినములఁ
 జక్రి జన్మమునొంద ♦ సకలలోకంబులు
 హర్షించె నంత న ♦ య్యవనివిభుఁడు
 ప్రేమాంతరంగుడై ♦ “ రామభరతలక్ష్మ
 నాఖ్యశత్రుఘ్నులు ” ♦ నని సుతులకు

తే. గీ. నామకరణముఁ జేసె జ ♦ సతతి వొగడ
 వానములఁ దృప్తినొందుచు ♦ ధరణిసురులు
 బాలురకుఁ బ్రియమార దీ ♦ షన లొసఁగిరి
 తల్లు లనురాగమునఁ బెంచి ♦ రుల్ల మలర. 31

సీ. అర్కప్రకాశులై ♦ యారాజపుత్రులు
 మహి ననుదినవర్ధ ♦ మాను లగుచు,
 నన్యోఽన్యవాత్సల్య ♦ మలర సహూదరు
 లాటలాడుచు సుజ ♦ నాళి వొగడ,
 సుగుణగణంబుచే ♦ శోభిల్లి, విధ్యుక్త
 సంస్కారములు వొంది ♦ జగమునఁగల
 సకలశాస్త్రంబులు, ♦ సాము, ధనుర్వేద
 మశ్వగజారోహ ♦ ణాదిరాజ

తే. గీ. విద్యలను నేర్చి, గురుభక్తి ♦ వెలసి, ధర్మ
 నిరతులై సంచరింపఁగ ♦ నిజకుమార
 వరులఁ గాంచుచు ద్వాదశ ♦ వత్సరములు
 పరమముదమునఁ గడపె న ♦ పార్థివుండు. 32

సీ. జనవిభుం డొకనాఁడు ♦ సభ నుండ ‘ నాకార
 మూని వెల్లెడుశ్రుతి ♦ యో! ’ యనంగ.
 నలరుతపోధనుఁ ♦ డైనవిశ్వామిత్రుఁ
 డరుదేర దశరథుం ♦ డమలభక్తి
 స్థర్మపాద్యాదుల ♦ నర్పించి, యుచితాస
 నాసీనుఁ జేసి “ సం ♦ యమివరేణ్య !
 భవదీయపదరజ ♦ స్సర్పంబువలన మా
 కలుషజాలము లెల్లఁ ♦ దొలఁగె నేఁడు.

తే. గీ. మీరు విచ్ఛేయ నెయ్యది ♦ కారణంబు ?
 కృప నెఱింగింపవే ! భవ. ♦ దీప్సితార్థ

మనఘః ! యిచ్చేద నిపుడు రా ♦ జ్యంబునైన ”

ననుచుః బ్రాక్తింప గాధేయుః ♦ డాత్మ నలరి. 33

ఉ. “ధారణీనాథ! నీయలఘు ♦ ధర్మగుణంబులు, సూర్యవంశవి
స్తారయశః జెఱుంగుటను ♦ జయ్యనవచ్చితి, నాదుయజ్ఞమున్
సారెకు దానవుల్ సెఱుప ♦ జన్నముఁ గావభవత్ప్రియా త్తజా
న్మూర్తిపరాక్రమున్ భువన ♦ మోహనుశీరఘురామునంపవే.

3171

క. మాచీచసుబాహుల నీ

గారాముసుతుండు గెల్చి ♦ ఘనయశ మొందున్

భూరమణ ! నిక్క మిది, నా 274.592

కోరిక నెరవేర్పు ! మీకుఁ ♦ గూర్తు శుభంబుల్. 35

చ. తనయుఁడుఘోర దానవుల ♦ ధాటికినోర్వఁగఁజాలఁడంచునీ
మనమున భీతివీడు; మను ♦ మానములేదు, జయంబునొందు ని
మ్మనిగణము, ల్వసిష్ఠుఁడును ♦ బొందుగ నత్యమటంచుఁబల్కినన్
వినుతపరాక్రమాఘ్యురఘు ♦ వీరునిబంపున రేంద్రచంద్రమా”

తే. గీ. అనఁగఁ గౌశికుమాటల ♦ కడలి తేఁడు

చండమారుతనిహతవృ ♦ క్షంబుపగిదిఁ

బుడమిపై వ్రాలి, పిమ్మట ♦ మూర్ఛఁ దేఱి,

యతివరేణ్యుని గాంచి యి ♦ ట్లనియె భక్తి. 37

ఉ. ‘క్షీరకపోలు, బాలు, వరశీలు నదత్తమహాస్రజాలు నా
ఘోరనిశాచరాధిపులఁ ♦ గూల్ప రణంబున కెట్లుపంపుదున్?
వీరభటాళిఁ గూడిచని ♦ విక్రమమొప్ప వధింతు దైత్యులన్
బోరననుజ్ఞనిమ్ము! మునిపుంగవ! వేడెద! రాము మానవే!’

చ. అస ముని కేభరుఁ డనలఁ మాజ్యమువోసినఁ బ్రజ్వలిల్లుభా
 తినిగఁచుచున్నఁడై నలికెఁ దీర్చెవఁగార్యమటన్నఁ దెల్పితె
 జనవర! నాభ్యముఁ నుము; మృఁ సావచనుండనుకీర్తి నొందుమే
 జనియెడయాగ మెల్లొకొనఁ సాగకయాగునె? యంతమాత్రనే

తే. గీ. ఇట్లు ముని యాగ్రహింప ను ఁ హీకళత్తుఁ
 డతిభయము నొంది, బాలకు ఁ నంపలేక
 కేడు వాటిల్లు ననుచు మః ఁ ఖించుచుండ
 క్షీణిపతిని గాంచి పలికె ప ఁ సిష్టమాని.

40

సీ. “రాజేంద్ర! భయమేల? ఁ రాముని బంపుము
 కుశికనందనుఁ డస్త్ర ఁ కోవిదుండు
 దివ్యాస్త్రముల నొంది ఁ దివిజవైరులఁ ద్రుంచి
 నీసుతుఁ డరుదెంచు ఁ నిజము, రాము
 నంపవేనియు మాని ఁ యాగ్రహించి శపించు
 నాడి తప్పిన దోష ఁ మావహిల్లు”
 నని యుపదేశింప ఁ నవనీళుఁ డంతట

రామలక్ష్మణులను ఁ బ్రేమఁబిలిచి

తే. గీ. బాహువులఁ జేర్చి, సంయమి ఁ పలుకుఁ చెలిపి,
 రామ! యేగెదె! యనిన హ ఁ ర్షంబు నొందె
 నన్నతోడనె లక్ష్మణుం ఁ డరుగఁ బూనె
 నంత, యతి కప్పగించె తేఁ ఁ డాత్మజులను.

41

సీ. సంయమిందుండు దా ఁ శరభులఁ దోడ్కొని
 పరమహర్షంబునఁ ఁ బయనమొంది

కలుషనిదారిణి ♦ గంగానదిని జేరి

బల, యతిబల, యను ♦ పరమమంత్ర

రాజంబులను రఘు ♦ రామున కుపదేశ

మొనరించెఁ గూర్చి, నా ♦ యినకులాబ్ధి

శత్రువుల కమ్మంత్ర ♦ శక్తి బాలాఘ్నని

పండి నొప్పించు ఘోర ♦ వనముఁజొచ్చి

తే. గీ. ధీతి దిక్తతి కంపింప ♦ వింటినారి

మోబు బటుభీషణాకృతి ♦ వాటకాఘ్ని

కపిని గర్జింప బ్రహ్మర్షి ♦ కరుణఁ జూచి

జయము ! శ్రీరామ ! జయమని ♦ స్వస్తి నొసఁగె.

సీ. అంత నిశాచరి ♦ యత్యుగ్రముగ శిలా

వర్షంబుఁ గురియింప ♦ వాడిసాయ

కంబుల వారించి ♦ కాకుత్స్థకులవీరుఁ

‘డంగన’ యనుచుఁ గృ^{ణి}పాళుఁ డగుచు

శిక్షించి విడువ యో ♦ చింప గాధేయుండు

‘కడుఁ గ్రూరురా లిది ♦ కరుణఁజూడఁ

దగదు ; వేగ వధించి ♦ ధరణీప్రజాళికి

ముదముఁగూర్పుము రాజపుత్ర’ యనియె

తే. గీ. రాక్షసాంగన దారుణా ♦ చ్ఛటుల రాముఁ

బొదువ నుంకింప దనుజరి ♦ పుండు తీవ్ర

శరము గుఱివెట్టి యసురవ ♦ క్షమున విడువ

భూధరమ్ము లదర నది ♦ పుడమిఁ గూలె.

క. ముసినాథుఁడు శ్రీరాముని

ఘనబాహుబలంబుఁ గాంచి, ♦ కొతుకమతియై

దనుజేంద్రభీకరము లగు

తనదివ్యాస్త్రముల నొసఁగె ♦ పైత్యహరునకుఁ. 44

తే. గీ. మాని యంతట సిద్ధాశ్రయి ♦ మమున కెలమి

నక్కుమారులఁ గొనిపోయి ♦ యాగదీక్షఁ

బూన, నాటవనిశియందు ♦ దానవాలి

రక్తవర్షంబుఁ గురియింప ♦ శాదుఁడగుచు. 45

సీ. అర్కవంశోత్తముం ♦ డానిశాచరులను

గగనమార్గంబునఁ ♦ గాంచి వేగ

ననుజుండు తోడుగా ♦ నఖిలదానవులపై

నిశితాస్త్రముల నేసి ♦ నేలఁగూల్చి

యొక్కశరమున మ ♦ హూదధిఁ బడవైచె

నీచు నమ్మారీచు ♦ నేర్పుమీఱఁ

గూరకర్ము, సుబాహుఁ ♦ గుటిలు, వక్షంబున

ఘోరబాణము నేసి ♦ కూల్చె ధరణి

తే. గీ. నసురసంహారమును గని ♦ యచటిమునులు

ప్రేమతో నుతియించి ర ♦ వీరవరుల

గగనమందున దివిజు లా ♦ ఘనులఁ బొగడి

కుసుమవర్షంబుఁ గురిసిరి ♦ కూర్మిమీఱ.

46

తే. గీ. అంత మిథిలేశుగృహమున ♦ హరునివిల్లుఁ

జూపఁ దలఁచి మునీంద్రుఁ డా ♦ శూరవరులఁ

దోడుకొని, శోణ, గంగాన ♦ దులను గడచి
మనుజవిరహితరమ్యాశ్ర ♦ మంబు సొచ్చి. 47

క. “ గౌతమునితపోవన మిది
చూతనిసతి కలుషచిత్త ♦ యై చరియింపన్
గౌతముఁ డాగ్రహమున నా
నాటిని శిషియించి వెడలె ♦ నాఁడుమొదలుగన్. 48

తే. గీ. పాడువడియె నీవివిన మా ♦ పడఁతి యిచట
నొకులదృష్టికిఁ గనరాక ♦ యుర్విఁ బండి
నాయుభక్షణియై యుండె ♦ వనిత కిపుడు
శాపమును బాపఁగా నటఁ ♦ జనుద ” మనుచు. 49

తే. గీ. రాఘవులతోడ నమ్ముని ♦ రాజు గౌత
మాశ్రమముఁ జేరఁ గరుణార ♦ సాబ్ధియైన
రాముకృప శాపమును బాసి ♦ రమణి లేచి
పరమపావను వినుతించె ♦ భక్తిమీఱు. 50

శా. ఆకన్ఠాంతవిశాలనేత్రములతో ♦ సర్వప్రకాశంబుతో
రాకాచంద్రునిబోలునెమ్మెగముతో, ♦ రాజల్లుహారాభితో,
శ్రీకాంబులఁబోలుకర్ణములతో ♦ శృంగారరూపంబుతో
నాకీవేశను గానవచ్చుకమలా ♦ నాథున్ బ్రశంసించెదన్.

ఉ. నల్లనిదేహకాంతి, రత ♦ నాలకిరీటము, హేమచేలమున్
జేల్లనిచూపులున్, గమల ♦ శాఙ్గగదాదరచక్రహస్తముల్
పెల్లుదయారసం బెదను ♦ బేర్పడ భక్తులఁబ్రోచునిన్ను నే
నెల్లపుడున్ మదిందలఁచి, ♦ యేమర కేశరణంబువేడెదన్.

మత్త. ఎన్నిదినములనుండియో మదినిండికేళ! భజంప నా
 కన్నులకొనిను గాంచుభాగ్యముగల్గె నియ్యెడ రాఘవా!
 పన్నగాశనవాహనా! గజపాలనా! మునిపోషణా!
 సన్నతాంఘ్రిసరోజ! నాకలుషంబుఁ దీక్షిచి కావ్రమా!

సీ. ప్రహ్లాదరక్షక ♦ బంధవిమోచక

నిఖిలభూతాత్మక ♦ నిష్కలంక !

మధుసంహారా ! యవా ♦ జ్ఞానసగోచరా !

యాదిమునీశ్వరు ♦ లగుననంద

నాదులైనను నీగు ♦ నాళి యిట్టి దటంచు

వినుతింపఁజాలరు ♦ విశ్వరూప !

అతివను ఖలచిత్త ♦ నజ్ఞానిని నగునే

గొనిచూడ నేర్తునే ! వనధిశయన !

తే. గీ. పరమయోగీంద్రమానస ♦ వనజమిత్ర

భానుశశినేత్ర పరమపా ♦ వనచరిత్ర !

కమలభవనుతిపాత్ర! జ ♦ గత్పవిత్ర !

రమ్యశుభగాత్ర ! కోసల ♦ రాజపుత్ర !

54

క. హరి ! హరి ! యని యఱువఁగనే

హరియింపవు జనులకలుష ♦ మనయము వారల్

దురితము లొనరింపక నిను

బరితాపంబున భజంపఁ ♦ బాపుదు వఘముకొ.

55

క. ధర్మపథంబును దప్పక

నిర్మలమతులై భజించు ♦ నీభక్తాళిక

గూర్చిని గాతువు సతతము

ధర్మప్రియ ! భక్తలోల ! ♦ వశరథపుత్రా ! 56.

జే. గీ. సకలభూతాభియోడఁ బ్రీతి ♦ శాంతగుణము
నిండుమతి; త్యాగమును, మనో ♦ నిగ్రహంబు
ధర్మసంస్థాపనాదర ♦ త్వంబుఁ గలిగి
రక్తి నినుఁ గొల్పువారలే ♦ భక్తు లనఘ ! 57

జే. గీ. ఆగ్రహ, మత్పప్తి, లోభమ ♦ దాంధతలును
స్వార్థచింతన, నిర్దయ ♦ సాధునింద
దంభగుణమును గలిగి నికా ♦ దలఁచునరుల
భక్తు లనఁజెల్లునే ! భువిఁ ♦ బరమపురుష ! 58

క. ధర్మమయుండవు నీ విల
ధర్మము నశియించునపుడు ♦ దైత్యాంశజులకొ
ధర్మవిహీనులఁ దునుమను
ధర్మము స్థాపింపఁ దనువుఁ ♦ దాల్తువు రామా ! 59.

జే. గీ. అనుచుఁ గీర్తింప గౌతముఁ ♦ డరసి వచ్చి
హర్షమలర నహల్యతో ♦ నమ్మహాను
భావులకు నర్ఘ్యపాద్యముల్ ♦ భక్తి నొసఁగ
గారవంబున వీడ్కొని ♦ వార లరిగి. 60.

స్తో. రమణీయసౌధముల్ ♦ రత్నగోపురములు
భూరివీధులు పచ్చ ♦ తోరణములు
సుమసారభానిల ♦ శోభితవనములు
నకలంకజలకమ ♦ లాకరములు

మాంశేక్ష్మరక్షములు ♦ మదవారణంబులు

సుందరాశ్వంబులు ♦ శూరభటులు

సకలశాస్త్రంబులఁ ♦ జదువుభూదివిజులు

సరిభయంకరు లగు ♦ నవనిపతులు

తే. గీ. బహుశసంపద నలరారు ♦ వైశ్యవరులు

సుగుణసంపన్నులై యొప్పు ♦ శూద్రజనులు

పతియై పైవంబుగా నెంచు ♦ పద్మముఖులు

గలిగి శోభిల్లుమిథిలాన ♦ గరవరంబు.

61

క. కనుఁగొని యానందంబున

జనకమహీనాథుకడకుఁ ♦ జన ; భూపతి యా

దినకరకుల శేఖరులను

మునివర్యుని గాంచి, పరమ ♦ మోదము నొందెన్.

తే. గీ. అర్ఘ్యపాద్యాదు లొసఁగి, “ యో ♦ యతివరేణ్య !

దినకర సుధాకరులవలెఁ ♦ దేజరిల్లు

నిమ్మహామహు లెవ్వరో ♦ యింపుమీఱ

నానతీయుము వినఁ గోర్కి ♦ యతిశయించె ”.

63

క. అని యడుగఁగ మానీంద్రుఁడు

“ మనుజాధిప ! వినుము వీరు ♦ మనువంశభవుల్

దనుజులఁ బొరిగొని, పురహరు

ధనువును జూడంగ నిటకు ♦ దయచేసి ” రనన్.

64

సీ. క్షీతినాథుఁ డిట్లు వ ♦ చించె నమ్మానితో

“ మున్ను జన్నముసేయఁ ♦ బూని యేను

బుడమి దున్నుచునుండ, ♦ భూమియం దొకబాలి.
 కామణి కన్పింపఁగడుఁ బ్రియమున
 సీతాభిధానంబు ♦ సేసి, యాబాలను
 బోషించి పిదప మా ♦ పూర్వుఁడైన
 దేవరాతుండను ♦ ధీమంతునకు శివుం
 డిచ్చినయానిల్లు ♦ నెక్కువెట్టు

శ్లో. ౧. హారవక్యున కేను గు ♦ మారి నిత్తు
 నంచుఁ దెలుప మహీవల ♦ యాధిపతులు
 వచ్చి, విల్లెత్తఁజాలక, ♦ వాంఛ వీడి
 చనిరి సురలైనఁ గదలింపఁ ♦ జాల రనుచు. 65

శ్లో. ౨. బలియు రగునైదువేపురు ♦ భటులఁ బంప
 దేవగృహమునఁ బూజించు ♦ దివ్యధనువు
 నచటి కాయసమంజూష ♦ నలరఁ దెచ్చి
 చూపి రాసభ నెల్లరుఁ ♦ జోద్య మొంద. 66

క. రాముఁడు దనుజవిరాముం
 డామానియనుజ్ఞ నొంది, ♦ హర్షాన్వితుఁడై
 కోమలహస్తముతో నా
 భీమునివి ల్లెక్కువెట్టఁ ♦ బెళపెళ విడిఁగెన్. 67

క. పురహరుచాపము విఱుఁగఁగ
 వరఘోషము కలిగె నపుడు ♦ వసుధ వడంకెన్
 ధరణీధరములు కదలెను
 నరు లెల్లరు భీతులైరి ♦ నాఁ డాసభలోన్. 68

సీ. ఇంద్రోనీలచ్ఛాయ ♦ నెనఁగుదేహమువాని,
 సిరి కాటపట్టెన ♦ యురమువానిఁ,
 బుండఁకంబులఁ ♦ బోలుకన్నులవానిఁ,
 జంద్రమండలనిభా ♦ స్యంబువానిఁ,
 గమనీయనవపీత ♦ కనకచేలమువాని,
 నూర్ధ్వపుండ్రంబుల ♦ నొప్పవాని,
 వైడూర్యమణియుత ♦ వరకిరీటమువాని,
 రమణీయరత్నహా ♦ రములవాని,

తే. గీ. జనకసుత గాంచి హర్షించె ♦ స్వాంతమందు
 “ నాయభీష్ట మీడేరె నీ ♦ నాటి ” కనుచు
 జనకభూపతి కడుసంత ♦ సమునఁ బొంగి
 వేదవంద్యుఁ బరాత్పరు ♦ వినుతిఁజేసె. 69

తే. గీ. అంత మిథిలేశుఁ డీశుభా ♦ దంత మెల్ల
 దశరథునకు నెఱింగించి ♦ “ త్వరితముగను
 దోడుకొని రం ” డటంచు మం ♦ త్రులను బంప
 ధరణిధవుఁ డరుదెంచె నె ♦ ల్లరను గూడి. 70

సీ. జనకభూమీశుండు ♦ సంతోషమున నెదు
 రేఁగి తోడ్కొచ్చెఁ డా ♦ నినకులేశు
 దశరథభూపతి ♦ తనయులఁ గనుగొని
 యానందమునఁ బొంగి ♦ యతిష రేణ్ము
 వినుతించె నంతట ♦ విబుధు లేర్పటచిన
 శుభదినంబున సీత ♦ సుజనవినుత

నారామునకు నమ ధి లాత్ముఁడౌ సౌమిత్రి
కూర్మిళ యనుతన ధి కూర్మిసుతను

తే. గీ. దనసహృదయతనయల ధి ధన్యమతుల
మాండవిశ్రాంతకీర్తుల ధి సింహువేడ్క
భరతిశత్రుఘ్నులకు నిచ్చి ధి పరిణయములు
పసంమతిధవుఁ డొనరించె ధి వైభవముగ. 71

తే. గీ. మంగళధ్వానములు మహి ధి మాటుమోసె
వేదఘోషంబు మిన్నంటె ధి విప్రవరులు
దంపతులదీవనలతోడఁ ధి దనిపి చనిరి
దానములఁ దృప్తి నంది రా ధి ధరణిజనులు. 72

తే. గీ. దశరథాత్మజులకుఁ దన ధి తనయలకును
సవనిధవుఁ డిచ్చెఁ బ్రీతి ది ధి వ్యాంబరముల,
రత్నభూషణ, గజ, వాజి ధి రథగణముల
దానదాసీజనంబులఁ ధి దగినరీతి. 73

తే. గీ. అమ్మహూత్సవ మీరీతి ధి నై నపిదపఁ
గూర్మితోఁ గొళికుఁడు రఘు ధి కుంజరులను
జనకరాజేంద్రుని వీడ్కొని ధి చనియె విపిన
భూములకు ; నంతఁ గోసల ధి భూవరుఁడును. 74

క. జనకమహీశుని వీడ్కొని
వనితారత్నములఁ గూడి, ధి వరపుత్రులు రాఁ
దనరాజ్యమునకు వెడలెను
మనమున ముదమలర ; నంత ధి మార్గమునడుమన్.

క. ముని యగుభాగ్యవరాముఁడు
జననాథుఁడైనరాము ♦ శౌర్యముఁ బూజక
ఘనకౌతుక మొప్పంగ నా
తని కడ్డము వచ్చి, నిలిచి, ♦ తగ నిట్లనియెకొ. 76

క. “హరిచాపము వెజ్జిచితి వని
పరమాశ్చర్యముగఁ బ్రజలు ♦ ప్రిస్తుతిఁజేయకొ
ధరణిని విని వచ్చితి నీ
హరిచాపము నెక్కువెట్టు ♦ మవనీశసుతా ! 77

ఆ. వె. శివునిధనువుకంటె ♦ శ్రేష్ఠము నాచాప
మసుర వైరిదత్త ♦ మధిప ! దీని
నెక్కువెట్టి చూపు ♦ మిపుడు నీభుజవీర్య ”
మనఁగ భీతుఁడయ్యె ♦ నజసుతుండు. 78

సీ. పరశురామునిశూర ♦ భాషణంబుల కాగ్ర
హించి శ్రీరాముఁ డా ♦ శ్రీశుధనువు
నవలీల నాతని ♦ హస్తమునుండి కై
కొని యెక్కువెట్టి, యోమునివతంస!
నిను వధించిన దోష ♦ మని జంకుచున్నాఁడ
వైష్ణవశర మిది ♦ వ్యర్థముగను
మరలదు గాన నీ ♦ చరణద్వయంబును
దెగటార్తు ననఁగ ని ♦ స్తేజుఁడగుచు

తే. గీ. భార్గవుఁడు వల్కె నీరీతిఁ ♦ “ బార్ధివేంద్ర !
చరణయుగము ఖండించిన ♦ సంచరింపఁ

చాల ; నాపుణ్యలోకముల్ ♦ గూలనేయు ”

మనఁగ నాచీతిఁ గాపించె ♦ నర్కకులుఁడు. 79

మ. “అనఘా! నీవు మక్షీయచాపము ననాఁ యాసంబుగా నెత్తఁ
ఘనచక్రాయుధపాణి విట్లు ధరణీకాఁగఁగఱాడ జన్మించి తీగ్గ
వని నే మానసమం దెజ్జింగితిని, కంఠజాతూ! రమానాథ! నే
డనిలో నీవిజయంబుఁజూడ మది నాఁకానంద మే భూవరా!”

తే. గీ. అనుచు రఘుకుంజరునకు వం ♦ దన మొనర్చి
పరశురాముఁడు వెడల నె ♦ ల్లరు ముదమునఁ
బురముఁ జేరఁగ నవ్వఘా ♦ వరుల కెలమిఁ
బారు లాసఁగిరి కర్పూర ♦ హారతులను. 81

తే. గీ. సకలమంగళవాద్యఘో ♦ షంబు లెసఁగ
క్షీతిసురోత్తమచయము లా ♦ శీర్వదింప
రాజవదనలతోడ నా ♦ రాజసుతులు
రత్నసాధముల్ సొచ్చిరి ♦ రాజితముగ. 82

తే. గీ. రామలను గూడి వనవిహా ♦ రముల వారు
కౌతుకంబునఁ గాలంబుఁ ♦ గడపుచుండఁ
గేకయాధీశ్వరునికోర్కి ♦ క్షీతితలేంద్రుఁ
డంపె భరతు ననుజు బాంధ ♦ వాళిఁజూడ. 83.

క. రాముఁడు త్రిగుణాతీతుఁడు
భూమిని బ్రజ లెపుడుఁ దన్నుఁ ♦ బొగడుచు నుండన్
భూమిజయును లక్ష్మణుఁడును
బ్రేమ నిరంతరముఁ గొలువ ♦ వేడుక నుండెన్. 84

క. కాళిందీనిర్మలజల

కేళీసంతతవిలోల ! ♦ కీర్తివిశాలా !

లాలితకాంచనచేలా !

పాలితగోపాలబాల ! ♦ పావనశీలా !

65

—* గ ద్య ము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురఘోల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ

కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సాభాగ్యలక్ష్మ్యం

బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, శాండిల్యసగోత్ర

దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ

రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ

నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం

బసునిర్వచనకావ్యంబున

బాలకాండము.

—***—

శ్రీ:

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

అయోధ్యాకాండము

కమలాసనపురహర

నాకాధిపచిత్తసాధ్య! ♦ నగజారాధ్య!

రాకాశశాంకవదనా!

శ్రీకరగుంటూరుసదన! ♦ సింధురగమనా!

ప్రే. అవ్యధంబున ద్వాద ♦ శాబ్దముల్ గడువ, భూ
పతి నిజమృతిని దు ♦ స్వప్నములను
దెలియుచు నిట్లు చిం ♦ తించె “నగ్రతనూజుఁ
చిత్తభక్తితత్పరుఁ ♦ బ్రేమపాతుఁ

బట్టిమహిమీసూనుఁ ♦ బరమసద్గుణాగ్రము
విభుని జేయుట జనా ♦ శీఘ్ర మరయ
నదియె ధర్మము, మదీ ♦ యాత్మకు మోదంబు ;
నైనఁ గైకలెనూజు ♦ సద్ధిపుఁజేయఁ

తే. గీ. బరిణయమునాఁడు కేకయ ♦ పతికి వరము
నిచ్చితిని గాన, నెట్లు మ ♦ హీశు, రాముఁ
జేయఁజాలుమ ? ; సిమ్మైన ♦ జీవ మలరఁ ;
గాల మాసన్న మయ్యె ని ♦ క్కముగ నాకు. 2

తే. గీ. కైక శ్రీరాము సనయంబుఁ ♦ గరుణఁ జూచు
ధర్మనిరతుఁడు భరతుఁ డీ ♦ ధాత్రిఁ గోరఁ
డైన నాతఁడు రాకము ♦ న్నధిపు రాముఁ
జేయుటయె మే ” లనుచు తేఁడు ♦ శీఘ్రముగను. 3

సీ. పని గలదంచు భూ ♦ ప్రజల సామంతులఁ
బిలిపించి సంశయ ♦ కలితుఁ డగుచు
జనక కేకయమహీ ♦ శ్వరులకుఁ దెల్పక
సభఁ దీర్చి పలికె హర్షంబు గదు
“ నటువదివేలహా ♦ యనములు గడచె నే
నధికవృద్ధుఁడఁ గాన ♦ నవనిభరముఁ
దాల్పనోపక యగ్గి ♦ తనయుఁ, గల్యాణగు
ణాకరు, యశావరా ♦ జ్యాభిషిక్తుఁ

తే. గీ. జేయుదును మీయభీష్టముల్ ♦ సెప్పఁ ” డనఁగ
వీరదధ్వని కలరుమ ♦ యూరచయము

భాతి నెల్లరు నుప్పొంగి ♦ పలికి చిట్టు
“ ఎభు నొనర్చుము ! శ్రీరాము ♦ వేగ నధిప ! 4

సీ. శాంతవయాసత్య ♦ శౌచధర్మంబుల
నాపదలందుఁ బా ♦ యనిమహాత్ముఁ
డొకయుపకృతిఁ జేయ ♦ నుంచు మది నిత్య,
మపకారశతముల ♦ నాత్మ నెన్నఁ
డాఁజించు సతము ద్రీ ♦ వ్యమును న్యాయంబుగఁ
బాతుల కొసఁగును ♦ బరమకరుణఁ
బ్రజలసౌఖ్యంబునే ♦ భావమందునఁ గోరు
సకలశాస్త్రవిదుండు ♦ శౌర్యధనుఁడు

తే. గీ. దుష్టశిక్షణ మొనరించు ♦ దోర్బలుండు
వైరిసుగుణంబుఁ గైకొను ♦ భవ్యశీలుఁ
డాత్తరక్షణతత్పరుం ♦ డమలయశుఁడు
మృదుసుభాషణుఁ డలఘుజి ♦ తేంద్రియుండు. 5

తే. గీ. శ్రీరఘూత్తము, నవనిజా ♦ చిత్తధాము,
వరగజారూఢు, స్మితముఖి ♦ పంకజమును
వెల్లపట్టుగొడుగునీడ ♦ నెల్లరమును
జూడఁగోరుదు ” మన నుబ్బి ♦ క్షోణిధవుఁడు. 6

ఆ. వె. “ ఎల్లి శుభముహూర్త ♦ మెల్లవారలు సూడ
రామచంద్రుని యువ ♦ రా జొనర్తుఁ
బుర మలంకరింప ♦ ముదమునఁ జాటింపుఁ ”
డనుచు నాజ్ఞ నొసఁగి ♦ యవ్విభుండు. 7

సీ. రాముని బిలిపించి, ♦ ప్రేమమై నాలింగ
 నముఁజేసి “నాయనా! ♦ నాయనుంగుఁ
 బుత్త్రికా ! నే నింక ♦ భూమిని బాలింపఁ
 జాలను ని న్నెల్లి ♦ సత్వరముగ
 యువరాజుఁ జేయుదు ♦ నుర్వీభరముఁ దాల్చి
 నుర్వీసుతయు నీవు ♦ నుపవసింపుఁ ”
 డని చెప్పి యొప్పించె, ♦ నంత నీశుభవార్తఁ
 జౌరు లాకర్ణించి ♦ పట్టణమున

తే. గీ. హర్షకోలాహలము నేయ ♦ నాలకించి
 మంథరాఖ్యాత యొకదాసి ♦ మాయలాఁడి
 కటకటంబడి యావార్తఁ ♦ గైకతోడఁ
 డెలుపుటకు బిటబిటఁ జని ♦ పలికె నిట్లు. 8

తే. గీ. “అక్కటక్కట ! నీ కిప్పు ♦ డవనినాథుఁ
 డెంతద్రోహముఁ జేసెనో ♦ యెఱుఁగ కివు
 సంతసించుచు నున్నావు ♦ హ్మతలేశుఁ
 జేయు రేపట శ్రీరాముఁ ♦ జెలియ ! వింటె ? ” 9

అ. వె. అనఁగ దానిమాట ♦ లాలించి కైకేయి
 “రాము, సుగుణధాము, ♦ రాజుఁజేయఁ
 బరమహర్ష మగును ♦ భయమేల ? రాముఁడు
 భక్తిఁ జూచు నన్ను ♦ భరతుకంటె ”. 10

సీ. అని మందహాసించి ♦ తాస్యయై వచియింప
 నద్దాసి యిట్లనె ♦ “నమ్మ ! వినుము

నాశ్వభామునికూర్చి ♦ సతివి నీ వగుట నా
 కౌసల్య నెన్నఁడు ♦ గారవింప
 వక్కారణంబున ♦ నామె నీపై నింకఁ
 గాతన్యము వహించుఁ♦గాదె! చెలియఁ
 రాజై నపిమ్మట ♦ రాముఁడు గర్వియై
 భరతుని, నిన్నును ♦ బాధవెట్టు

ఆ. వె. చిత్తవృత్తి నెఱిగి ♦ సేవింపనేర వీ
 వారులఁ, గాన నిష్ప ♦ డుర్వివాధుఁ
 దగినరీతి నడుగు ♦ ధరణీతలాధిపు
 భరతుఁ జేయఁదగిన ♦ తరుణ మిదియె.

11

సీ. దేవాసురులు పోర ♦ దివిజపక్షంబునఁ
 బుడమితేఁ డనిసేసి ♦ మూర్ఛిలంగ
 నీవు కాపాడ భూ ♦ నేత ప్రియంబున
 వరము లిచ్చెను గాన ♦ వసుమతీశు
 నవ్వరద్వయము నేఁ ♦ డడుగు ; మం దొక్కటి
 భరతుని వసుమతీ ♦ పతిని జేయ,
 రాముని గాంతార ♦ భూమి కంపుట, రెండు
 వరములఁగోరుము ;♦భరతుఁ డిపుడు

తే. గీ. దూర దేశమునం దున్న ♦ కారణమునఁ
 బ్రేమ మెండయ్యెఁ బ్రజలకు ♦ రామునందు
 నతని నడవుల కంపక ♦ యధిపు భరతుఁ
 జేయఁ గొలువరు భక్తి నీ ♦ క్షితిజనంబు.

12

తే. గీ. తల్లి ! యవ్వర మొకటి వ్య ♦ స్థంబు గాన
ముఖ్యముగఁ గోరుమీ వన ♦ ములకుఁ బంపఁ
బ్రాణములతోడ రాముఁడు ♦ వచ్చునేని
భుక్తరాజ్యంబు నెవ్విధిఁ ♦ బొందఁగలఁడు ? 13

తే. గీ. రాము నెడఁబాపఁ, బ్రజలకుఁ ♦ బ్రేమ కలుగు
భరతుపై ” నంచుఁ దెలుప మం ♦ ధరను గైక
గారవించుచు ఘనరాజ్య ♦ కాంక్ష నొంది
క్షీతిని బొరలుచు మిగుల దుః ♦ ఖించుచుండె. 14

తే. గీ. త్మాధవుఁడు రాత్రి యరుదెంచి ♦ కైకఁ గాంచి
కామవివశత బ్రతిమాలెఁ ♦ “ గాంత ! యిట్లు
కుందనేటికిఁ ? దెలుపు, నీ ♦ కోర్కిఁ దీర్తు
నెద్దియైన నొసంగెద ♦ నింపుమీఱ
రామునాన ” యనంగ నా ♦ రమణి వలికె. 15

సీ. “ధరణీశ ! నీ వాడి ♦ తప్పవు గాన ము
న్ననిఁ గావ నా కొసం ♦ గినవరద్వ
యంబును నే నిపు ♦ డడిగితి, నొసఁగుము
నాతనూజుని మహీ ♦ నాథుఁజేసి
పదునాలుగబ్దముల్ ♦ పంపవలయు రాముఁ
దాపసవృత్తిఁ గాం ♦ తారములకు
నీరెండువరముల ♦ నిమ్మ”ని కోరఁగ
హా ! యని మూర్ఛిల్లి ♦ యవ్విభుండు

తే. గీ. కొంతవడికిని దెలివొంది ♦ “ కుటిలచిత్త !
యింతదుర్మార్గురాల షం ♦ చెఱుఁగ కవుడు

పామునకుఁ బాలువోసిన ♦ పగిది నీకు
సద్ధికదయఁ జూపి వరమీయ ♦ హాని కలిగె. 16

సీ. రాముని బంప నా ♦ ప్రిణాంబు నిలువదు
సత్యంబు, మజేయు నా ♦ సాధుశీలుఁ
దసయంబు నిను నిజ ♦ జననికంటెను గడు
భక్తిని సేవించుఁ, ♦ బరమమైత్రిఁ
భరతుని జూచు, నా ♦ భానుకులోత్తము
నడవుల కంప ని ♦ న్నట్లు భక్తిఁ
గొలుచువాం జ్ఞేవరు? నీ ♦ కొడుకు ధర్మరతుండు
పుడమిఁ బాలింప నొల్లఁ డిది నమ్ము;

జే. గీ. మేమిలాభంబు నొందె దీ ♦ వివ్వరములఁ?
గాన నివి గాక కోరుము ♦ కాంక్ష దీఱ
నెవ్వయైన నొసంగెద ♦ నిఃపుమీఱఁ
గపటమును వీడి న న్నేలు ♦ కరుణఁబూని. ” 17

సీ. అని వేడఁ గై కేయి ♦ ‘యవనీశ! నా కిఁక
నేవరంబును వల ♦ దిట్లు సేయ
నిచ్చగింపవయేని ♦ యే నిఁక జీవింప
నోపను నీవె యీ ♦ యుర్వినుండి
సత్యవ్రతుం డను ♦ సత్కీర్తి నొందు’ మ
టంచు నిష్ఠురముల ♦ నాడ నధిపుఁ
“ డేమైనవరముల ♦ నిత్తు ” నే నన మున్ను
మాని నేఁ డిటు క్రూర ♦ మూని యడిగె

తే. గీ. ననుచు దుఃఖాగ్నితప్తుడై ♦ యట్టిసూను
నడవి కెట్లంపఁగల ? నని ♦ యడలి యడలి
సత్యహానిఁ దలఁచి, మన ♦ శ్శాంతి లేక
యతిశయవ్యధ నారాత్రి ♦ నచటఁ గడపె. 18

క. తనకులజుఁ డైనరాముని
మునివంద్యుని రాజు సేయ ♦ మోదముతోఁ దా
నును జూడ వచ్చెనో యన
దినకరుఁ డుదయించె నపుడు ♦ దిశలు వెలుంగన్.

ఉ. అంతట మానులు న్సచివు
లావులు భృత్యులు పౌరవర్గసా
మంతస్యపుల్ ధరాసురులు
హర్షముతో సభ కేఁగి, జానకీ
కాంతును హూత్సవంబుఁ గను
కాంక్ష వసింప, వసిష్ఠమాని “భూ
కాంతుఁ డిదేలొకో తడసె,
గార్యముహూర్తము డాసె, గావునన్.

తే. గీ. సచివశేఖర ! నీ వేఁగి ♦ సత్వరముగ
నవనివల్లభుఁ దోడితె ” ♦ మ్మని వచింప
మంత్రిసత్తముఁ డగునాను ♦ మంత్రుఁ డేఁగి
తపసియానతిఁ దెలిపె నా ♦ ధరణిపతికి. 21

సీ. మంత్రిశేఖరునితో ♦ మాతాడ నేరక
ధరణిని బడియుండె ♦ దశరథుండు

“రాము నిటకు నీవు ♦ రయమునఁ దోడ్కొని
 రమ్మ”ని చెప్పె నా♦రమణి యపుడు
 సచివుఁడు చని వేగ ♦ జననియానతిఁ దెల్పు
 రాముఁ డేతెంచి భూ ♦ రమణుఁజూచి
 తల్లీ ! జనకుఁ డిట్లు ♦ ధరణి మూర్ఛిల్లఁగ
 నేమికారణ ? ’ మన ♦ నింతి యనియె

తే.గీ. ‘మున్ను నా కిచ్చియుండె నీ ♦ భూవరుండు
 వరయుగంబును నిపుడు నే ♦ వానిఁ గోర
 వనములకు నిన్నుఁ బొమ్మని ♦ పలుక లేక
 చింతనొందుచు నున్నాఁడు ♦ చిత్తమందు. ’ 22

క. అని వివరింపఁగ రాముఁడు
 తనకరముల జనకు నెత్తి ♦ : “తండ్రి ! వినమీ !
 మనమున నీమాతృమునకె ~~మనమున~~ ~~మనమున~~
 ఘనదుఃఖము నొంద నేల ? కాకుత్సవరా ! 23

ఆ. వె. భరతుఁ డేలుఁగాక ♦ వసుధనే నిప్పుడే
 విపినములకుఁ బోదు ♦ వేడ్కతోడఁ ;
 జింతవీడు ” మని వ ♦ చింపఁ గుమారు న
 వ్యభుఁడు కౌఁగిలించి ♦ ప్రేమమీఱ. 24

సీ. అడలుచు ‘ హా ! రామ ! ♦ హా ! సుగుణస్తోమ !
 యినకులార్ణవసోమ ! ♦ యిద్దురాత్ము
 రాలికి మున్ను వ ♦ రద్వయం బొసఁగిన
 ఘనదోషమున దుఃఖి ♦ వనధిఁ గూలి

ధర్మబద్ధుండనై ♦ తనయ ! నిన్నిడుమల
 పాలుసేసితి వన ♦ వాసమునకు
 నీ వేగవలవ దీ ♦ నిర్దయు నెదిరించి
 రాజ్యంబు గొను'మన ♦ రాముఁ డనియె

శ్లో. గీ. 'తండ్రి ! నిను నిరసించునే ♦ ధరణికొఱకు
 సత్యహీనుని నినుఁజేసి ♦ స్వర్గరాజ్య
 పదవినై నను గోర భూ ♦ పాలచంద్ర !
 గహనవాసంబు సుఖముగఁ ♦ గడపి వత్తు. ' 25

క. అని యూరడించి పిమ్మట
 జనసేవేహమున కేగి ♦ జనయిత్రికి న
 వ్వనగమనవార్త డెలుపఁగ
 ఘనశోకంబున వచించెఁ ♦ గాంత సుతునితో. 26

సీ. “ హా సుకుమార ! నా ♦ యనుఁగుఁ గుమార ! నే
 మున్న నేకవ్రత ♦ ముల నొనర్చి
 కనుట నిన్నీతిఁ ♦ గాననంబులపాలు
 సేయుట కయ్యెఁగా ! ♦ క్షితిధవునకుఁ
 బ్రేమ నాయెడ లేదు ♦ రామ ! నీసుగుణాళి
 మెచ్చుటఁ బతి సేయ ♦ నిచ్చగించె
 గైకతనూజుడే ♦ క్షౌధ్రుం డగుఁగాక !
 ఘోరాటవుల కిట్లు ♦ కూర్మి వీడి

శ్లో. గీ. యనుప నేటికి నిను ? మదీ ♦ యసదనమున
 బ్రదుకనీయఁగరాదె ! హా ! ♦ భానువంశ

వార్ధిచంద్రము ! నీవెంట ♦ వత్తు ” నంచుఁ
బుడమి దొరలుచు విలపింపఁ ♦ బుత్తుఁ డెత్తి. 27

శ్రే. గీ. “ధరణినాథుఁడు న న్నంపఁ ♦ దలఁపఁ డమ్మ !
తండ్రిసత్యంబు నిలువఁగఁ ♦ దలఁచి యడవి
కరుగువాఁడను సెలవిమ్ము ! ♦ కరుణఁ దల్లి !
పతిని విడనాడి వత్తువే ♦ సుతునితోడ ? 28

శ్రే. గీ. వీడఁదగునె ? ధర్మంబు సా ♦ ధీమతల్లి !
గహనవాసం బొనర్చి సా ♦ ఖ్యముగ వత్తు ”
ననుచుఁ బ్రియమాట జనని నూ ♦ గార్చి, సతికి
సర్వ మెఱిఁగింపఁ బ్రేమ యో ♦ పాలలాలమ
‘ వత్తు నే ’ ననఁ జింతించి ♦ పలికె విభుఁడు. 29

క. “ కూరమృగాకీర్ణంబును
ఘోరాసుర వేష్టితంబు ♦ కోమలి వగునీ
వారణ్యవాస మకటా !
యేరీతికా సలుప నేర్తు ? ♦ విటనుండు ! ” మనకా. 30

క. “ దనుజాంతక ! నీ వుండఁగ
దనుజులకును, మృగములకును ♦ దలఁకఁగ నేలా ?
నినుఁ బాసిన మన నేర్తునె ?
జననుత ! పతిఁ బాయఁ దగునె ? ♦ సాధ్వ్యుల కెందుకా ? ”

క. అని పలువిధముల వేడఁగ
జనకసుతకా బ్రేమ మీఱ ♦ జననాథుఁడు తో
డ్కొనిపోవ సమ్మతించెను
వనితామణి పయనమయ్యె ♦ భావం బలరకా. 32

తే. గీ. అంత సామిత్రి రాదుగ్గడై ♦ “యవనిపతిని
గైక నిలఁ గూల్చి వేగ జ ♦ గంబు మెచ్చఁ
జేయుదును నీకుఁ బట్టాభి ♦ షేక ” మనఁగ
రామచంద్రుఁడు వచియించెఁ ♦ బ్రేమ గదుర. 33

మ. ‘అరయన్ భూమియు, రాజ్యమున్, ధనము, దే
హంబున్, మహాసౌధముల్,
తరుణుల్, సూనులు, దివ్యవస్త్రములు, ర
త్నంబుల్ సమస్తంబు న
శ్వర మంచున్ మది నమ్మి, వీనికొఱకై
జ్ఞానుల్, వికారాత్ములై
వరధర్మంబుఁ బరిత్యజింప రనుజా !
వాంఛల్ కడున్ హేయముల్. 34

తే. గీ. శాశ్వతంబగు ధర్మంబు ♦ సలుప నెంచి
కానలకు నేఁగఁబూనితిఁ ♦ గైక మున్ను
బ్రేమ ననుఁ జూచు నేఁ డిట్లు ♦ విధివశమునఁ
గోరె, జననీజనకులపైఁ ♦ గోప మేల ? ’ 35

క. అని యుపశమింపఁజేయఁగ
ననుజుండును బయనమయ్యె ♦ నడవుల కంతన్
ధనువులు వల్కలములు నా
దినకరకులవరులు దాల్చి ♦ తేజం బొప్పన్. 36

తే. గీ. ఘోతనయతోడ భక్తి న ♦ మస్కరించి
గురుజనాశీర్వాచనములఁ ♦ గొనుచు వెడల

మహిని హః ! హః !! రవంబులు ♦ మాటుమోయ
రామవిరహాన్ని కోర్వక ♦ రాజనగర
మడలుచున్నవిధంబున ♦ నపుడు తోఁచె. 37

తే. గీ. ప్రేమ రాముఁడు వారింప ♦ వినక ప్రజలు
భూరితమసాతటంబును ♦ జేరుదనుక
దుఃఖభరమున నరుదెంచి ♦ తోయజాపుఁ
డస్తమింపఁగ విశ్రాంతి ♦ లైరి యచట. 38

సీ. పౌరులు నిద్రావి ♦ వశులైన పిమ్మట
రామలక్ష్మణులును ♦ భూమిసుతయు
సర్ధరాత్రంబున ♦ నటనుండి వెడలి రా
యరుణోదయంబునఁ ♦ బురజనమ్ము
మేల్కొంచి, దుఃఖించి ♦ మేదిసీశుం డిట్లు
మోసగించె నటంచుఁ ♦ బురికిఁబోయి ;
రచ్చట రామాదు ♦ లఘువినాశిని యగు
భాగీరథిని జేరి ♦ బాల్యమిత్తుఁ

తే. గీ. డైనగుహనావచేఁ బ్రవా ♦ హంబు దాఁటి
కాననంబుఁ బ్రవేశించి, ♦ ఘనతపస్వి
యగుభరద్వాజు దర్శించి ♦ యాశ్రమమున
విశ్రామించి రారేయిని ♦ బ్రయమెలర్ప. 39

సీ. భూవరుం డచ్చటఁ ♦ బుత్తవియోగదుః
ఖాగ్నిసంతప్తుఁడై ♦ యనియె నిట్లు
“వేటనాడుచు నేను ♦ బిన్నతనంబున
సరయూతటంబున ♦ త్మోసురుండు

కుండతో జలముఁ గై ♦ కొనుచుండ, బుడబుడ
 ధ్వని విని దంతిర ♦ వముగ నెంచి
 శరము నేయంగ భూ ♦ సురుఁ డుసురులఁ బొసె
 నతనిమాతాపిత ♦ లంధు లపుడు

జే. గీ. పుత్త్రోక్తోకంబుచే మృతిఁ ♦ బొందు మనుచు
 నన్ను శపియించి, చింతఁ ద ♦ నయుఁ దలఁచుచు
 స్వర్గమున కేఁగి రాశాప ♦ ఫలము నాకుఁ
 గలిగెనని విలపించుచుఁ ♦ గాంత లడల. 40

తే. గీ. రామ ! రామా! యటంచు నా ♦ రాజవరుఁడు
 నందనుల్ చన్నయాటవ ♦ నాటిరాత్రి
 పరమపదమును బొంద నా ♦ ప్రభువుఁ దలఁచి
 యర్విజన మెల్లఁ బరితాప ♦ మొంది రపుడు. 41

సీ. అంత మంతులు వసి ♦ స్థాదిమహర్షులు
 ధరణీశుదేహంబుఁ ♦ దైలమందు
 భద్రంబుగా నుంచి ♦ భరతశత్రుఘ్నులఁ
 దోడ్కొనిరా నంప ♦ దూత లరిగి,
 యీదుఃఖవార్తల ♦ నెఱిగింపకయ వేగ
 వారలఁ గొనిరాఁగఁ, ♦ బతి దివమున
 కరిగి పదేనునా ♦ శృంగ్యుఁ, గుమారు ల
 స్వరవరంబును గాంచి ♦ భూరిశంక

తే. గీ. నేలొకొ ! పాడువడియుండె? ♦ ని ట్లటంచు
 సత్వరంబుగఁ గై కేయి ♦ సదనమునకు

నరిగి జనకునికుశలంబు ♦ నడుగఁ బ్రేమఁ
దెలిపె సర్వంబు సూనున ♦ కెలమిఁ దల్లి.

42 :

సీ. ఆమాటలకును దుః ♦ ఖాగ్రహూదగ్రుడై

“యోమహాపాపిని ! ♦ యోపిశాచి !

రాముఁ గానల కంపి ♦ రాజచంద్రుని జంపి,

యపకీర్తి నాతల ♦ యందు నింపి,

కారించితే నన్ను ♦ ఖలచిత్త నినుఁ జంప

నాగ్రహించును రాముఁ ♦ డనుచు వెఱచి,

విడిచితి నింక నే ♦ వీక్షింప నీముఖం ”

బనుచుఁ గౌసల్యాగృ ♦ హమున కరిగి

తే. గీ. యమ్మహాసాధ్వీ కఠినోక్తు ♦ లాడ మదిని

భూరిదుఃఖాగ్నితప్తఁడై ♦ పుడమి వ్రాలి

శపథములు పల్కఁ దొడఁగె “నో ! ♦ జనని రాము .

గహనవాసంబు నెఱుఁగుదు ♦ మ్మర్మపరుఁడు. 43 :

సీ. భామలపైఁ గాంక్షఁ ♦ బాయనిజడదారి

ధర్మపాలన లేని ♦ ధరణిధవుఁడు

కూరంబుగా నిజ ♦ దారసుతాదుల

హింసింపఁ జేయుధీ ♦ హీననరుఁడు

నుదయాస్తమయముల ♦ నిదురించుమందుఁడు

పశువుల బాధించు ♦ పరమపాపి

మిత్తుఁడ ననుచు న ♦ మ్మించి రహస్యంబుఁ

గొని వెల్లడిని జేయు ♦ కుటిలమతియు .

శ్లో. గీ. ధనముఁ గాంక్షించి తామన ♦ ద్రవ్యములను
విక్రయించుచు వసుధ జీ ♦ వించుఖలుఁడు
తనయ ననుగుణశీలవం ♦ తున కొనఁగక
యిచ్చవచ్చినమనుజున ♦ కిచ్చదుష్టుఁ
డేగతికిఁ బోవు నాగతి ♦ కేఁగుఁగాక ! 44

శ్లో. గీ. క్షీతిని బాలించుకాంక్ష నా ♦ చిత్తమందుఁ
గలుగలే దెన్నఁడును, పాపి ♦ కైకవలనఁ
గప్తములు గల్గె ” ననుచు దుః ♦ ఖంబు నొంద
నాతనూజుని దల్లి యూ ♦ రాఝ్నేఁ గరుణ. 45

శ్లో. గీ. తండ్రిమృతదేహమును గాంచి, ♦ తల్లడించి,
యగ్నిసంస్కారవిధు లెల్ల ♦ నాచరించి
“రామచంద్రుని బ్రార్థించి ♦ రాజ్యమునకుఁ
బ్రభుని జేయుదు” ననుచు నా ♦ భరతుఁ డంత. 46

క. అనుజుఁడు మాత లయోధ్యా
జన మెల్లరు సంతసమునఁ ♦ జయ్యన రా, రా
మునివనమార్గము నరయుచు
మునిబృందము వొగడ వివినఁభూమికిఁ జనియెన్. 47

చ. వనమునఁజిత్రకూటవర ♦ పర్వతమందు సుమిత్రసూనుఁడున్
జనకతనూజయు న్గొలువ ♦ సాధువ రేణ్యుఁడు రాముఁడప్పుడా
ఘనగిరి నొప్పవంతలను ♦ గాంచనగాత్రికిఁ జూపుచున్ “సఖి
కనుగొను మింద్రదనీలమణి ♦ కాంతులఁబోలినశైల సానువుల్.

చ. ఇచటిరుక్మీప్రవాహములు ♦ నిచ్చటిరుచ్యఫలోదకంబులున్
ఇచటిసుగంధసూనములు ♦ నిచ్చటిసుందర భూరుహంబులున్
ఇచటిలతానికుంజములు ♦ నిచ్చటిచల్లనికమ్మ తెమ్మెరల్.
ఇచటివిహంగ జాతములు ♦ నెంతయు మోదకరంబులౌసతీ!

ఉ. భూరితపఃప్రభావు లగు ♦ భూసుర వర్యుల మైత్తి నిచ్చటన్
గ్రూరతఁబాసి, నెయ్యమునఁ ♦ గూడి చరించుకురంగ కేసరీ
వారణధేనుఖిడ్గమ్మగ ♦ భల్లుక సూకర బృంద మల్లదే !
వారిజపత్ర నేత్ర!" యని ♦ భావము రంజిలఁ బల్లున త్తటిన్.

శ. జనకలకలనాదము విని,
ఘనధూళియు నెగయఁ గాంచి, ♦ కాకుత్స్థవరుం
“డనుజా ! హేతువు నారయు” !
మన భూజము నెక్కి, చూచి, ♦ యాగ్రహ మొదవన్.

చ. కని యతఁ డన్న కిట్లనియెఁ
“ గైకతనూజుఁడు రాజ్య మెల్లఁ గై
కొనియును దృష్టి నొందక ర
ఘుప్రవరా ! నిను గెల్వ సేనతో
నని కరుదెంచె ; వేగమ శ
రాసనమున్ ధరియింపు మాజి నా
తనిని సబాంధవంబుగ హ
తంబొనరింత” మటంచు చొద్రుఁడై.

చ. అన విని రామచంద్రుఁడుద ♦ యార సపూర్ణుఁడు పల్కె ‘లక్ష్మణా!
యనుపమ భక్తుఁడౌ భరతు ♦ నప్రియముల్వచియింపరాదికన్

వనమునకిట్లు మువ్వరము వచ్చినవార్త నెఱింగి, రాజ్యముం
గొన మది నిచ్చ లేక ననుఁగూర్చి మరల్పఁగవచ్చెనమ్ముమా!

తే. గీ. అనుచు శాంతింపఁజేయ దుః ♦ ఖాశువులను
భరతశత్రుఘ్ను లరుదెంచి ♦ భక్తిమీఱఁ
జరణకంజంబులను వ్రాలఁ, ♦ గరుణ నెత్తి
యగ్రజుఁడు కౌఁగిలించుచు ♦ నాదరించి. 54.

తే. గీ. తండ్రిమరణంబు నాలించి, ♦ తల్లడించి
భక్తి శాస్త్రోక్తముగ నివా ♦ పములు విడిచి,
యెల్లవారలకుశలంబు ♦ నింపు గదుఱ
నరయఁ జింతించి రిబ్బంగి ♦ నఖిల జనులు. 55.

సీ. “ శ్రీలొప్ప నవరత్న ♦ సింహాసనస్థుఁడై
తొచకృ మేలు ధీ ♦ శౌర్యరాశి
లాలితకాంచన ♦ చేలంబులను దాల్చి
రాజిల్లు శ్రీరఘు ♦ రామవిభుఁడు
షడ్రిసోపేత రు ♦ చ్యవదార్థజాలంబు
భుజియించుదశరథ ♦ భూపసుతుఁడు
మణిమయహర్ష్యసం ♦ వాసియై మృదుతల్ప
ములఁ బవ్వళించు కో ♦ మలశరీరి

తే. గీ. పుణ్యచరితుండు కానన ♦ భూమి నిటులఁ
బర్ణశాలను ఘనజటా ♦ వల్కులములఁ
దాల్చి, వనఫలభోజియై ♦ తాపసేంద్రు.

పగిది, దర్భాసనంబున ♦ వజరుచుండఁ
బాడుకన్నుల నేఁ డిట్లు ♦ చూడవలసె.”

56

సీ. అంత భరతుఁడు కృ ♦ తాంజలియై వేఁడె

“నన్న ! నామనవి నీ ♦ వాదరింపు,

కలుషాత్మ యైనయా ♦ కై కేయిమాటలఁ

బాటింపవలదయ్య ! ♦ పరమపురుష

రాజ్యంబు నీయది ♦ రాజేంద్ర ! కొను మింక

నేను సేవించెద ♦ నీపదములు

పురికి రావేని యో ♦ భూనాథ ! నేనును

నినుఁ గొల్పుచుందుని♦వ్వనమునందె”

తే. గీ. యనుచు వేఁడఁగ శ్రీరాము ♦ డనుజ ! మనము

తండ్రివాక్యంబుఁ జెల్లింపఁ ♦ దగును గాన

నబ్దములు పదునాలుగు ♦ నైన వెనుక

వచ్చి రాజ్యంబుఁ గొని నీదు ♦ వాంఛఁదీర్తు. 57

చ. జనకునిసత్యమున్నిలుపఁజ్జ్ఞాతల మేలుమ, యెన్న డేనియున్
మనముననైనఁ దిట్టకుమ♦మాతను గైకను భక్తిఁగొల్వమా
యని దృఢనిశ్చితుండగుచు♦నగ్రజుఁడాడినఁగై కసూనుఁడా
జనపతినిశ్చయంబునకుఁ♦జాలవిచారమునొంది యిట్లనెన్.

ఉ. “భానుకులేశ ! నీపరమ ♦ పావనపాదుకలైన నిచ్చినన్
వానినె నిన్నుఁగాఁదలఁచి♦భక్తిని గొల్పుచు భూమిఁగాతు నే
నోనరనాథ ! మీ రడవి♦నొక్కదినంబును నాలసించినన్
మానక యగ్నిఁజొత్తు నను♦మానములే”ద నెనెల్లరాననన్.

ఆ. వె. పరమభక్తుఁడైన ♦ భరతునిమాటల
 కలది రాముఁ డొసఁగె ♦ నాదరమునఁ
 బరమపూజ్య మైన ♦ పాదుకాద్వితయంబు
 ననుజుఁ డమలభక్తి ♦ నందుకొనియె. 60

ఉ. గీ. భక్తినాగంబుపైఁ బెట్టి ♦ పాదుకలను
 భరతశత్రుఁ ఘ్ను లిరువురుఁ ♦ బట్టి రపుడు
 భక్తిచామరములను దే ♦ జంబు మీఱ
 సగ్గజునిమాటుగా నెంచి ♦ యరిగి రంత. 61

సీ. రామచంద్రుఁడు లేని ♦ రాజధానిని బ్రవే
 శింప నొల్లక కడుఁ ♦ జితతోడ
 వినుతనందిగ్రామ ♦ మున నిల్తు నని యట
 విడిసి, యాభరతుఁడు వినయమొప్పుఁ
 బట్టాభిషేకంబుఁ ♦ బాదుకలకుఁ జేసి
 భక్తిఁ బూజింపుచు, ♦ వానిపేర
 భరను రక్షింపుచుఁ ♦ దపసివేషముఁ దాల్చి
 పట్టణంబున కంపె ♦ బాంధవులను

ఆ. వె. భక్తవర్యుఁడైన ♦ భరతుని గన్గొని
 సకలజనులు మెచ్చి ♦ సన్నుతించి,
 రతనియాజ్ఞ నెన్నఁ ♦ డడుగు దాటకయుండి
 పరమసౌఖ్యములను ♦ బడసి రపుడు. 62

క. వారాశిభవ్యమందిర !
 వారిదనిభదివ్యగాత్ర ! ♦ వారణవరదా !
 శారదచంద్రసుధార్ణవ
 హీరయశస్సంద్ర ! త్రిజగ ♦ దీశ్వర ! కృష్ణా ! 63

—* గ ద్య ము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురభేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ
 కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం
 బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కౌండిన్యసగోత్ర
 దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ
 రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ
 నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం
 బనునిర్వచనకావ్యంబున
 నయోధ్యాకాండము.

శ్రీః

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

ఆరణ్యకాండము

కృష్ణా ! యదుభూషణ !

కాకోదరనాథగర్వ ♦ కాననదహనా !

శ్రీకరకౌస్తుభవత్నా !

ప్రాకటదరచక్రవంశ ♦ పంకజహస్తా ! 1

సీ. అవనిజాసహితులై ♦ యర్కకులోత్తముల్

సేమంబుతోడ నా ♦ చిత్రకూట

మును వీడి, దండకా ♦ వనిఁ జొచ్చి, మునులచే

నందందు సత్కృతులగుచు మిగులఁ

గర్కశభూములఁ ♦ గాంతామతల్లితో
మెల్లన నడచుచు, ♦ మేదిసీశుఁ
డతికూర్చిఁ గైదండ ♦ నాసాధ్వి కొనఁగుచు
నామెదైర్యమునకు ♦ హర్షుఁ డగుచు

తే. గీ. వనవిశేషముల్ సూపుచు, ♦ వనజముఖికి
భూరుహచ్ఛాయలందునఁ ♦ బుణ్యశీలు
రచ్చటచ్చట నిలుచుచు ♦ నరుగుచుండ
నమ్మహాత్ములఁ గనుగొని ♦ యాటవికులు. 2

మత్త. భూరితాపసవేషులై రిటు ♦ భూమిపాలు రిదేలొకో !
మారరూపులు! మానసీయులు, ♦ మానిసీసహితంబుగా
ఘోరకాననసీమ నివ్వెధిఁ ♦ గ్రమ్మఱంగ, ఫలానిలా.
హరులై కృశియింప వీరల ♦ కవ్విధాత లిళించెఁగా! 3

స్తీ. అనుచుఁ జింతింప న ♦ మ్మనువంశ శేఖరు
లత్రిసుతీక్షణా ♦ ద్యలఘుమునుల
యాశ్రమంబులయందు ♦ విశ్రమించుచు మార్గ ..
మున నెదుర్కొనుకూర ♦ దనుజవిభులఁ
దునుముచు మోదంబు ♦ మునుల కొనఁగుచు
సంయమినికరక ♦ ప్తములు వినుచు
నవ్యాజకరుణతో ♦ నభయంబు లొనఁగుచు
గౌతమీతటిని బ్ర ♦ ఘాతమైన

తే. గీ. పంచవటిఁ జేరి యవ్వనిఁ ♦ బర్ణశాలఁ
గట్టి, యందు వసింపుచుఁ ♦ గౌతుకమున

భూతనయతోడ గోదావ ధీతటమున
విహరణంబులు సేయుచు ధీమలయశుడు. 4

సీ. అకలంకజలపూర్ణ ధీమలగోదావరీ
ధ్వను లొప్పె మేఘగ ధీర్జనలభంగి
ఫలభారమున వంగి ధీశిల్లుజంబీర
పనసరసాలాది ధీపాదపంబు
లమలభక్తిని బ్రవా ధీహమునకు వందన
మాచరింపగఁ బూని ధీనట్టులుండె
యువతి! వీక్షింపు మ ధీహాన్నతగిరు లొప్పె
భర్మరజతతామ్ర ధీవర్ణములను

తే. గీ. కమలచంపకకుందను ధీగంధయుక్త
మారుతంబులు నీదేహ ధీసారభముల
మైత్రిఁ గోరుచు వచ్చిన ధీమాడ్కి వీచి
సౌఖ్యమును గూర్చెఁగాదె! యో ధీపాలలామ !

సీ. లాలితచూతప ధీల్లవములఁ గడుపార
భక్షించి కోయిలల్ ధీబాటఁబాడి
సకియ! నీగానంబు ధీసరిఁ బాడఁజాలక
యభ్యసింపఁ దొడంగెఁ ధీనమలభణితి,
చంద్రాస్య! నినుఁ గని ధీసంతోష ముప్పొంగ
గొలఁకుల వికసించెఁ ధీగువలయములు
దాడిమిఫలములఁ ధీదనివితీఱ భుజించి
పలుకుచుండెడిరామ ధీచిలుక లిపుడు

తే. గీ. నీమృదూక్తులవలెఁ బల్కఁ ♦ నేర్చుకోర్కిఁ
బరమకృషిఁ జేయఁదొడఁగెను ♦ తరుణి ! వింఘై !
నీవిశాలాక్షులను గాంచి ♦ నిండులజ్జఁ
బరుఁగు లిడనాగెఁ జూచితే ♦ హరిణచయము”
లనుచు సీతకుఁ జూపుచు ♦ నలరుచుండె. 6

సీ. ఇట్లుండ నొక్కనాఁ ♦ డినకులాభరణుని,
దైత్యాన్వయేశుసో ♦ దరి కనుఁగొని!
కామించి వచ్చి “యో ♦ రాను ! శూర్పణఖను
నను వరియింపుము ♦ నభిననేత్ర!”
యని వేడ రాముఁ “క్షీ ♦ యతివ యున్నది నాకు
లక్ష్మణుఁ గోరుము ♦ లలన!”యనఁగ
నాదైత్యవనిత రా ♦ మానుజునిం గని
‘పెండ్లాడు’ మనియెను ♦ బ్రీతిమీఱ

తే. గీ. “నేను రామునిభృత్యుడఁ ♦ గాన నన్నుఁ
బరిణయం బాడ సేవింప ♦ వలయు నొరుల
రామచంద్రు వరింపుము! ♦ రాణి వౌదు”
వనియె సౌమిత్రి యంత న ♦ య్యసురకాంత. 7

ఆ. వె. “సీత యుండ నన్నుఁ ♦ జేపట్ట నొల్లఁడు
నీచురాలు దీని ♦ నే భుజింతు”
ననుచు హుంకరింప ♦ నవనిజ భీతిల్ల
నధిపుఁ డాగ్రహించి, ♦ యనుజుఁ బిలిచె. 8

తే. గీ. రాముచేసన్న సతఁడు క ♦ ర్ణద్వయంబు,
సాసికంఘను దునుమా దా ♦ నవి యుడలుచు

ఖరున కెఱిగింప నాతఁ డా ♦ గ్రహము నొంది
దూషణత్రిశిరాదుల ♦ తోడ వచ్చె.

9

తే. గీ. వీర దైత్యులఁ బదునాల్లు ♦ వేలఁ గాంచి,
సృపతి సతిఁ గావఁ దమ్ముని ♦ నిలిపి వేగ
నలఘుభుజశౌర్య మెసఁగ నా ♦ హవ మొనర్చి
శరపరంపరఁ గురిసి రా ♦ ఊసుల నెల్ల.

10

తే. గీ. దుర్మదాంధుల నాఖర ♦ దూషణులను
గూల్చె రుధిరప్రవాహంబు ♦ క్షోణిఁ బాఱ
దైత్యసంహారమును గాంచి ♦ తాపసాళి
“ తీరె గవ్వంబు ” లనుచు ను ♦ తొచి రెలమి.

11

తరళ. “ ధరణిజాహృదయాబ్జఫేలన! ♦ దైత్యగర్వవిదారణా!
తరణివంశసుధాబ్ధిచంద్రమ ! ♦ తాపసాళిశరణ్యమా!
దురితభంజన ! భక్తరంజన ! ♦ దుష్టదాసవబృందమున్
ధరణిఁగూల్పఁగ మోదమయ్యెను ♦ ధర్మరక్షక! యిత్తటిన్ ”

తే. గీ. అనుచుఁ గొనియాడి రంత న ♦ య్యసుర వేగ
రావణున కిది తెలిసి “ యా ♦ రామునతిని
రూపవతిఁ గొ ” మ్మటంచు దు ♦ ర్బుద్ధిఁ గఱవ
నతఁడు మారీచుఁ గాంచి యి ♦ ట్లనియె బీతి.

13

శా. “ మారీచా ! విను రాముఁ డవ్వనమునన్
మానీంద్రులన్ బోవఁగా
వీరాగ్రేసరుతా ఖరాదులను జం
పన్ గాన వేవేగ నా

శూరున్ దండితుఁజేయ నాతనిసతిన్
 శోభాంగినిం దెత్తు నే
 నారామన్ హరియింపఁ దోడ్పడవె ! నా
 యాప్తుండ వీవేకదా ! ”

14

ఉ. కావున వేగ రమ్యతర ♦ కాంచనవర్ణకురంగరూపమై
 భూవరు లుండుతావునకుఁ♦బోయి ముదంబున సంచరింపు నే
 నావనసీమ డాఁగి యపు ♦ డాసతిఁదెచ్చెద వంచనక్రియన్
 నీవిఁక నేఁగుమీ!”యనఁగ♦నీతియుతంబుగ నాతఁడిట్లనెన్.

ఉ. “రాముఁడుమానవుండనుచు♦రాక్షసనాథ!తలంపఁబోల దీ
 భూమిని,దైత్యబృందములఁ♦బోర నశింపఁగఁజేయఁబుట్టె నా
 శ్రీమహి ఖేశుఁడే యతఁడు♦సీతను గోర కుమయ్య! నీకు నా
 భామిని మృత్యువేయగును♦బాగుగ నమ్ముము!దీని నెమ్మదిన్

తే. గీ. “ గాధితనయునియాగర ♦ క్షణదినమున
 నతని బాల్యంపుఁదీవ్రసా ♦ యకనిహతుఁడ
 నగుచు గాసిలి పడితి నీ ♦ యబ్ధిఁగాన
 నరుగ వెఱతు”; ననఁగ నాతఁ ♦ డాగ్రహించి. 17

ఆ. వె. “ అసురమర్దనమున ♦ కవతరించినయెడ
 వెఱచినంత నన్ను ♦ విడువఁబోఁడు
 గాన నిర్భయముగఁ ♦ గొంక్షింతు నీతను
 భీతి నొంద నిన్నుఁ ♦ బీచ మడఁతు ! ”

18

తే. గీ. తమ్ములను ఖరదూషణ ♦ దానవులను
 క్షితిని గూల్చిననకుని శి ♦ క్షింప కేను

విడుతునే!” యన భీతుడై ♦ “వీనిచేతఁ
జావ నేటికి? శ్రీరామ ♦ సాయకమున
దేహమును వీడి శీఘ్రంబ ♦ దివముసొత్తు.” 19

తే. గీ. అంచు నాతఁడు కాంచన ♦ హరిణరూప
మలరఁ దాలించి, వెడలి, రా ♦ మాశ్రమంబు
చెంత విహరించుచుండ వీ ♦ క్షించి సీత
కౌతుకంబునఁ గోరె భూ ♦ కాంతు నపుడు. 20

తే. గీ. “మాయమృగ మిది” యనుచు లక్ష్మణుఁడు దెలుప
“జంక యైనను నెఱవేర్చు ♦ సీతకోర్కి
ననురుఁ డైన వధింతు మ ♦ హర్షు లలర
జనకతనయను గాపాడు” ♦ మనుచు నృపతి. 21

తే. గీ. విల్లునమ్ములు గైకొని ♦ వెడల లేడి
యందునట్లు నటించుచు ♦ నధికదూర
మరుగఁ, బతి యొకతీవ్రసా ♦ యకముఁ గినుక
నేయ “హా! సీత! హా! లక్ష్మణ ♦ నా!” యటంచు
దైత్యుఁ డిలఁగూలె నృపతిడెం ♦ దంబు కలఁగ. 22

తే. గీ. సీత యాకేకలను విని ♦ చింత నొంది
“యన్న! లక్ష్మణ! వింటి.పె! ♦ యార్తిరవము
కుటిలదైత్యునిచే రఘు ♦ కుంజరునకు
నెద్దియో హాని కలిగె నీ ♦ వేఁగు” మనఁగ. 23

సీ. “తల్లి! యారావంబు ♦ దానవునిది గాన
విపరీతభావంబు ♦ వీచుమమ్మ!

అర్కవంశోత్తముఁ ♦ డాపద నొందిన

వసుధ కంపింపదే ? వలదు భయము!

వారిధు లింక వే ? ♦ వనజమిత్రశశాంక

తార కాబృంద మీ ♦ ధరణిఁ బడదె?

ఇవి నిశాచరమాయ ♦ లీ విక వీనిని

నమ్మవలదు ! నేడు ♦ నన్నుఁ బంప

తే. గీ. నీ కపాయము చేకూరు ♦ నిక్కువముగ”

ననఁగ వై దేహి మఱిదిపై ♦ నాగహించి

“ఆర్తుడై యన్న పిలువ నీ ♦ వరుగ వకట !

నీమనంబు గ్రహించితి ♦ సీచహృదయ !” 24

చ. అనయముఁ దమ్ములంచు మిము ♦ నాత్మ నరేంద్రుఁడు విశ్వ
సించు నా [నివ్విధిన్

యనుజుఁడు రాజ్యముగొని వ ♦ నాంతర సీమకుఁబంపె

దనుజులు వల్లభు న్దనుమఁ ♦ దద్దయు వేడుక నన్నుఁగైకొనన్

వనమున కీవు వచ్చితివి ♦ భక్తునికైవడి నన్న వెంబడిన్.

కం. నినుఁ గైకొందునె ? నే నా

జనవంద్యుఁడు రానియెడల ♦ జలములనై సన్

ఘనవహ్నినైన వెన నా

తనువు విసర్జింతు నిచటఁ ♦ దధ్యము పాపీ!” 26

తే. గీ. అనుచు వల్లభుఁ దలఁచి పే ♦ మాతిశయము

చేత నజ్ఞాన మొలయ నా ♦ సీత వల్క,

హరి ! హరీ ! యని కర్ణద్వ ♦ యంబు మూసి

యనఘశీలుఁడు లక్ష్మణుం ♦ డనియె నిట్లు. 27

సీ. అమ్మ ! నాస్వప్నమం ♦ దైన నవ్విధముగ
 భావించి యెఱుంగ నీ ♦ పాదమాన !
 దైవంబు తండ్రియు ♦ దాత గురుండును
 శ్రీరాముడే యని ♦ చిత్తమందుఁ
 దలఁచి నేవింతు; నో ♦ తల్లి! సుమిత్ర వీ
 వని యెంతు నిరతంబు ♦ నాత్మయందు
 వనసీమ నీకు న ♦ పాయంబు వాటిల్లు
 ననుచు నే నేఁగనై ♦ తిని క్షమింపు !

తే. గీ. మాగ్రహింపకు! పోయెద” ♦ ననుచు వెడలి
 “పంచభూతంబులార ! ది ♦ క్షాల్లులార !
 విహగబృందములార ! భూ ♦ రుహములార !
 యవనిజాతను గావరే!” ♦ యనుచు నరిగె. 28

క. మనమున దుఃఖింపుచు న
 వ్వనితామణి యుండ దైత్య ♦ పతి గని వేగన్
 జనకజకడ కరుదెంచెను
 మునివేషముఁ దాల్చి యధిక ♦ మోదం బొప్పన్.

సీ. అవసీతనూజాత ♦ యతి నవలోకించి
 సన్న్యాసి యని నమ్మి ♦ సత్కరింప
 జడదారి యాసాధ్యి ♦ చరితంబు నాలించి
 “రమణి! నీ విచ్చట ♦ రాముతోడ
 శ్రమ మొంద నేటికి ? ♦ సరగున నావెంట
 రమ్ము; గొంపోవుదు! ♦ రావణుండ

నఖిలభోగంబుల ♦ ననుభవించెద వీవు
నన్నుఁ జేవట్టిన ♦ నళిననయన !

తే. గీ. కంధిమధ్యంబునందు లం ♦ కాపురమున
సురనిశాచరయక్షకి ♦ స్నరులు కొలువ
ముజ్జగంబుల నేలుచు ♦ మోదమలర
సౌఖ్యమొందుము ! ననుఁ గూడి ♦ సంతతంబు.” 30

చ. అన విన రోసి, యాసతి ద♦శాస్యున కిట్లువచించె “రావణా!
యనుపమశౌర్యధుర్యు నమ♦ రారితమూమదగర్వభంజను
న్వినతజితేంద్రియున్ నిగమ♦వేద్యుఁ బ్రభాకరదివ్యతేజు, స
జ్జనగణకల్పభూరుహుని ♦ సంతతనిర్మలధర్మవర్తనున్. 31

చ. ఘనశుభలక్షణాన్విత, న♦గణ్యతపోవ్రతు, గామచంద్రు, న
వ్వనజహితున్ నిరంతరముఁ♦ బాయక శోభిలుఞ్చాయభంగి నే
ననయముఁగూడియుందును స♦మంచితభక్తిని సేవఁజేయుచు
జ్ఞనుమిఁక; నామనోహరుఁడు♦చయ్యనవచ్చివధించునిన్నిటన్.

చ. దనుజుఁడ! కాలకూటమును♦ద్రావిసుఖంబుగనుండఁగోరున్
తినిబృహదగ్నిఁజేలమునఁ ♦ దేకువఁగైకొనియింటికేఁగుభా
తి, నిశితచంద్రహాసమును ♦ దెంపున నాకినభంగి నీవు రా
మునిసత్తినైననన్నుఁగని♦మోహమునొందుటనమ్ము! నెమ్మదిన్.

చ. అను నెడనద్దశాస్యుఁడుని ♦ జాకృతిఁజూపఁబతివ్రతాలలా
మ, నిగుడుభీతిమూర్ఖులఁగ♦మానవిహీనుఁడు న్యందనంబునం

దునిచి,వియత్పథంబునమఁ హాగ్రజవంబుననేఁగఁసాగెనా
జనకజదుర్దశఁ గని ది ఁ శాసకరంబులు తల్లడిల్లఁగఁ.

సీ. అవనిజ తెలివొంది ఁ “హా ! రఘుకుంజరా !

యసురుఁడు ననుఁ గొని ఁ యరుగుచుండె

వచ్చి రక్షింపు మో ఁ వైరివిదారణా !

అన్న ! లక్ష్మణ ! రమ్మ ! ఁ నన్నుఁగావు

మజ్జనై యట్లు ని ఁ న్ననుచితాలాపంబు

లాడినఫలిత మీ ఁ నాఁడె కంటి,

నష్టదిక్పతులార ! ఁ యవనీరుహములార !

నామొఱుఁ దెలుపరే ఁ నావిభునకు”

తే. గీ. ననుచు విలపించుచుండ నా ఁ యడవి నున్న
విహగవల్లభుఁ డది విని ఁ వేగ వచ్చి
దానవునితోడ ఘోరయు ఁ ధ్ధంబు సేయ
నతనిఁ బడనేసి యేఁగె న ఁ య్యసురవిభుఁడు. 35

సీ. పులుఁగురాయనిఁ జూచి, ఁ భూసుత దుఃఖించి

“నాయుదంతము రఘు ఁ నాయకునకుఁ

దెలుపునందాక నీ ఁ విల మనఁగదె” యనె

నంబరవీధిఁ దా ఁ నరుగుచుండి

కొండపై నొకచోటఁ ఁ గోతులఁ గనుఁగొని,

చీరచెఱంగునఁ ఁ జేర్చి భూష

ణంబులు, కపిపంచ ఁ కంబుముందఱ వైచి

యవనీశునకు నిత్తు ఁ రనుచు నేఁగె

తే. గీ. దనపురమునకుఁ గొంపోయి ♦ దానవుండు
 “తన్ను వరియింపు” మని వేడ ♦ ధరణీతనయ
 వాని నిందించి తనువును ♦ వదలఁబూనె
 నాత రావణుఁ డసురాంగ ♦ నాశనకుమ. 35

తే. గీ. సుందరాశోకవనమున ♦ సుదతి నుంచి
 “పదియు రెండు నెలలలోనఁ ♦ బద్మముఞ్చికి
 నయభయముల బోధించుచు ♦ నన్నుఁ బ్రేమఁ
 గాంచున ట్లొనరింపుఁ” డ ♦ టుంచు వెడలె. 36

తే. గీ. అచట మారీచుఁ దునిమి రా ♦ మావనీశుఁ
 డసుర కేకకు భీతిల్లి ♦ యవనిజాత
 యంపునో లక్ష్మణు నటంచు ♦ నాత్మ సంది
 యమున వచ్చుచుఁ దమ్ముని ♦ సద్వృత్తుడు
 గుండె “ఝల్లు” మనఁగఁ జూచి ♦ కూర్మిఁ బలికె. 37

సీ. “అనుజ ! యీ ఘోరకా ♦ ననమున నొంటిగ
 నింతిని విడిచి రా ♦ నేల?” యనఁగ
 “దైత్యుని కేకకు ♦ ధరణిజ భీతయై
 యనుచితవాక్యంబు ♦ లాడ, నేను
 వినఁజాల కీగతి ♦ వీడి వచ్చితి” నంచు
 వినిపింప నారాముఁ ♦ డనియె “ననుజ!
 భామినిమాటలఁ ♦ బాటించి నీవు రాఁ
 దగదు, దానవులచేఁ ♦ దరుణి కచట

తే. గీ. నేయపాయంబు కలిగెనో ! ♦ యిప్పు” డనుచుఁ
 బరితపించుచు వచ్చి య ♦ పృథ్వీశాల
 యందు సీతను గానక ♦ యధికశోక
 విహ్వలుండై విపినమున ♦ వెదకఁదొడఁగె. 38

సీ. “హా ! ప్రియసుందరీ ! యనురులచే నేమి
 యాపదనొందితో! ♦ యబల ! యిపుడు
 కుటిలకుంతల ! నిన్నుఁ ♦ గూరమృగంబులే
 భక్షించెనోగదే ! ♦ పద్మగంధి !
 ఏనాక్షి ! హరిణంబు ♦ నేటికిఁ గోరి తే
 నే నేల యేగితి ? ♦ నిన్ను వీడి
 అడవికి నాతోడ ♦ నతిభక్తిఁ జనుదెంచి
 కష్టంబు లెంచవు ♦ కమలవదన !

తే. గీ. సేవఁజేయుదు వెపుడు నా ♦ చిత్త మెఱిగి
 పరమసాధ్వీమణి ! నినుఁ ♦ బాసి యింకను
 భువిని మననొల్ల” ననుచు నా ♦ భూవరుండు
 దుఃఖహతవహతపుండై ♦ దొరలుచుండ. 39

సీ. అనుజన్ముఁ డతిచింత ♦ నాలింగనముఁ జేసి
 “యన్న ! యీరీతిదుః ♦ ఖార్జవమున
 మునుఁగఁ గార్యము నెడు ♦ మనమున నోరిమి
 వహియించి వేగ భూ ♦ వలయమెల్ల
 గాలించి, వైదేహిఁ ♦ గనుఁగొనఁ దగు” నంచు
 ధైర్యంబుఁ గలువ నా ♦ ధరణినాథుఁ

డనుజసమేతుఁడై ♦ యడవుల వెదకుచు

“హరిణంబులార! వి ♦ హగములార!

తే. గీ. భూరుహములార ! కంటిరే ! ♦ భూతనూజ”

ననుచు నడలుచుఁ జనుచుండ ♦ నఖిలభూతె

నికరములు మేతలను వీడి ♦ నిండుచింత

దక్షిణపుదిశఁ బతికి నే ♦ త్రములఁ జూప. 40

తే. గీ. వానిభావంబు నరయుచుఁ ♦ బరమచింత

నరుగుచుండఁగ నొకచోట ♦ నవనిఁ దెగిన

ఖగవరుఁడు కానఁబడి చెప్పె ♦ త్కొధవునకు

“రావణుండు హరించె ధ ♦ రణిజ” ననుచు. 41

తే. గీ. అని జటాయువు తెలిపి దే ♦ హంబు విడువ

త్కొధవుఁడు కడుఁ బ్రేమ సం ♦ స్కారములను

సలిపి పరమపదంబు నొ ♦ సంగి వేగ

నరిగె దక్షిణముఖముగ ♦ ననుజుతోడ. 42

సీ. మార్గమధ్యమున న ♦ మృహనీయులఁ గబంధ

దనుజుఁడు మ్రింగ రా ♦ దాశరథులు

తెగటార్ప, నాతఁడు ♦ దివ్యరూపము నొంది

“ఘనులార! నే నొక్క ♦ గగనచరుఁడ!

నుగ్రోకర్ముండనై ♦ యొకమునిశాపంబు

నొంది, దానవుఁడనై ♦ యుండి నేఁడు

మీకృపవలన నా ♦ మేనిఁ గ్రమ్మరఁ గంటి

మీకు శుభంబగు ♦ మిత్రసూను

తే. గీ. కడకుఁ బొం"డని చెప్ప నా ♦ గగనచరుని
మాటలను విశ్వసించి య ♦ మ్మాననీయు
లినతనూజుని గనుఁగొన ♦ నేఁగుచుండ
దాఁమధ్యంబునం దొక్క ♦ ధన్యచరిత ! 43

తే. గీ. శబరి యనుతాపసాంగన ♦ సత్కరింపఁ
బుణ్యలోకంబు లొసఁగి, య ♦ ప్పడమితేండ్లు
పద్మశోభితవిమలపం ♦ పాతటమున
కవనిజాత సరయుకాంక్ష ♦ నరిగి రంత. 44

క. కుంతీసుతసంరక్షక !
దంతావళమదవిదారి ! ♦ దానవవైరీ !
శాంతదయాకర ! వల్లవ
కాంతాజనచిత్తచోర ! ♦ కంధివిహారా ! 45

—* గ ద్య ము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపుర ఫేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ
కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం
బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కౌండిన్యసగోత్ర
దేచిరాజు శేనాంబారామచంద్రరాయతనూభవ
రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ
నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం
బనునిర్వచనకావ్యంబున
సారణ్యకాండము.

శ్రీః

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

కిష్కింధాకాండము

తులసీదామా ! నవ

నీతప్రియ ! వేణుగాన ♦ నిరతాత్మ ! యశో

దాతస్వీగచ్ఛాంబుధి

శీతకిరణ ! కంసహరణ ! ♦ శ్రితజనభరణా !

క. మునివేషంబులు దాలించి

ధనువులు చేబూని తిరుగు ♦ దశరథసుతులన్

వనచరపతి సుగ్రీవుఁడు

కని భీతుం డగుచుఁ బల్కె ♦ గరువలిసుతుతోన్.

ఆ. వె. “వాళి యనుప వీరు ♦ వచ్చినా రని తోచె
బవనతనయ ! వేగ ♦ వారికడకు
నరిగి సర్వ మరసి ♦ యరుదె”మ్మనఁగ నేఁగి
వందనం బొనర్చి ♦ పలికె నిట్లు. ”

3

సీ. “కందర్పరూపులు, ♦ ఘనులు, రాజులు మీరు
మునివేషధారులై ♦ వనమునందు
సంచరింపఁగ నేల ? ♦ సరగున నెఱిఁగింపుఁ ”
డనఁగ రామానుజుం ♦ డాదరమున
“ దశరథాత్మజులము, ♦ తండ్రిపంపున వచ్చి
పంచవటీనామ ♦ వనమునందు
భూసుతఁ గోల్పోయి, ♦ భూముల వెదకుచు
వచ్చినార మిటకుఁ ♦ బ్లవగవర్య!

తే. గీ. నీదునామంబుఁ దెలుపుమీ ! ♦ మోద మలర ”
ననఁగ నంజనాతనయుఁడు ♦ హర్ష మొంది
“ వనజహితనందనుం డగు ♦ వనచరేంద్రు
సచివుఁ డనునేను జననుత ♦ చరితులార !

4

సీ. హనుమదాఖ్యుండ నే ♦ నంబుజాప్తసుతుండు
వాసవి కోడి యి ♦ ప్పర్వతమున
నివసించుచున్నాఁడు ♦ నేఁడు నాతో మీరు
దయచేయుఁ డట”కని ♦ దాశరథుల
ఋశ్యమూకస్థుఁడౌ ♦ వృక్షచరేంద్రుని
కడకుఁ గొంపోయి, యా ♦ ఘనులచరిత

వినిపింప నాతఁడు ♦ వినయమునను వారిఁ

బూజించి యనియెఁ “బూఁ♦బోఁడియొక తె

తే. గీ. దానపునితోడ నంబరా ♦ ధ్వమునఁ జనుచు
మూట యొక్కటి పడవైచి ♦ పోయె రామ !
చూడు !” మన దానిఁ గనుఁగొని ♦ ‘ సుదతిమేని
భూషణము’లని ఘనచింతఁ ♦ బుడమి వొలె. 5

క. హా ! రామామణి ! సీతా !

యారావణుచేతఁ జిక్కి ♦ యనదవలె న్ని
వేరీతి నడలుదానవా !

ఘోరాపదలకును నిట్లు ♦ గుటివైతి వయో ! ” 6

తే. గీ. అనుచు విలపింప సుగ్రీవుఁ ♦ “డనఘ ! యొకఁ
జింతవీడుము నే నతి ♦ శీఘ్రముగను
జగము నంతయు వెదకి యా ♦ జనకజఁ గని
వచ్చుటకుఁ బంపుదును గీశ ♦ వరగణమును.” 7

క. అని యోదార్చి ప్రియంబున ;

జనపతికిం దెలిపె నిట్లు ♦ చండకిరణనం

దనుఁ డతిసంతాపంబునఁ

దనచారిత్రంబు నెల్లఁ ♦ దగువచనములన్. 8

సీ. “మాయావితోఁ బోర ♦ మాయన్న మున్ను ద

రీద్వారమున నన్నుఁ ♦ బ్రేమ నిలిపి

గహ్వరంబునఁ జొచ్చి ♦ కదనం బొనర్చె నే

నగ్రిజు నానతి ♦ నచట నుండ

నేడఁది గడచియు ♦ నెఱుంగనైతిని వాలి

జాడను ; మఱియును ♦ జండదనుజ

భీషణాలాపముల్ ♦ వినఁబడ సాగెను

రక్తప్రవాహముల్ ♦ రాఁ దొడంగె

ఆ. వె. సంత వాలి యచట ♦ హతుఁడయ్యె నని యెంచి

బిలముఖమున నొక్క ♦ పెద్దబండ

నడ్డవైచి సగరి ♦ కరిగితిఁ జొతతో

రాజు నైతిఁ బదప ♦ రాజ్యమునకు.

9

తే. గీ. కొంతకాలము గడువఁగఁ ♦ గుపితుఁ డగుచు

వాలి యరుడెంచి, ననుఁ గాంచి, ♦ “పాపి ! నిన్నుఁ

దమ్ముఁడని ప్రేమ నేమది ♦ నమ్మియుండ

బిలమునకు రాతి నడ్డము ♦ వెట్టి వచ్చి.

10

తే. గీ. రాజ్యమును గొంటి విఁక నమ్మ ♦ రాదు నిన్ను”

ననుచు నిందింప నిట్లంటి ♦ సగ్రజునకు

“నచట నొకయేఁడు వేచి నీ ♦ వసురుచేత

హతుఁడవై యుందు వనుచు గు ♦ హాముఖమున. 11

తే. గీ. రాతి నడ్డము వైచితి ♦ రక్కసునకు

బయటి కరుదేరకుండఁగఁ ♦ బ్రవగవర్య !

కొనుము రాజ్యంబు నీ విఁకఁ; ♦ గొలుతు నేను

నిన్ను నెప్పటివలె”నని ♦ విన్నవించి.

12

చ. చరణములందువ్రాలి “యిది సత్యమునమ్మ” మటంచు వేడన
త్తురుచరవీరుఁ డుగ్రమునఁ దమ్ముఁడటంచునుజాలిలేక నన్

బురమునుబాయఁగొట్టి, కడుఁ మోదమునఁ గొనెనాసతిఁద్రుమ
నరుణినిగోలుపోయి, మదిఁ దద్దయుఁ గుందుచునుందునిచ్చటఁ.

తే. గీ. అనుచు వివరింప జాలిమై ఁ నవనిధవుఁడు

“వాని నిలఁగూల్చి నినుఁ గపి ఁ శ్వరు నొనర్తుఁ
జింత వీడు” మనంగ వ ఁ చించె సతఁడు

“వానిబలమును వినుము ! భూ ఁ పాల !” యనుచు.

చ. కరములఁ బర్వతంబులను ఁ గందుకలీలల నెత్తువేడుకఁ
శరధుల గోష్పదంబులుగఁ సత్త్వము భాసిలదాఁటుఁ గేళికిఁ
బురుషవరేణ్యు లెవ్వరునుఁ బోర నెదుర్కొనఁజాల రాతనిఁ
సరసిజమిత్రవంశవర ! ఁ శైలచరాధిపుఁ గెల్వ శక్యమే ?

తే. గీ. ఇమ్మఁ హాననతసాలమ ఁ హీజనప్త

కంబు నీ వొక్కశితసాయ ఁ కమునఁ గూల్ప
విశ్వసింతు” ననంగ భూ వి ఁ భుఁడు నగుచు
నట్లొనర్పఁగ సుగ్రీవుఁ ఁ డాత్మ నలరి.

16

తే. గీ. సింహనాదం బొనర్పఁ గి ఁ ష్కింధ కరిగి

వృక్షచరవల్లభుఁడు రోష ఁ వివశుఁ డగుచు
రణమునకు రాఁగఁ బోరి రు ఁ గ్రముగ వారు

తరువుచాటున నిలిచి భూ ఁ వరులు చూడ. 17

ఉ. శూరవరేణ్యులౌ నముచిఁ సూదనభానుతనూజు లిర్వురున్
భూరుహ, శైల, వాలములఁ ముష్టులఁ బోరుచు, రక్తధార ల
వ్వారిగ నొల్కు దేహములఁ భాసిలి రత్తటి వృత్రశక్రులొ!
వీర లనంగ బాహుబలఁ విక్రమ మొప్ప మహారణంబునఁ.

ఉ. రామన్యపాలసోముఁడు, ఖరత్రిశిరాదివిరాముఁడంత ను
ద్దామజవంబు మీఱ నొక దారుణబాణమువింటఁగూర్చి, సు
త్రామసుతుఁ మహాబలునుఁరంబున నేయఁగ; వజ్రధారచే
భూమిధరంబు కూలుగతిఁభూమిపయిం బడి వాలి యిట్లనెన్.

క. “అనుజునితోఁ బోరెడునెడ
చనభూజము పొంత డాఁగి ♦ “బంటు” ననుచు ని
ట్లొనరింప నిన్ను నగరే !
జన మెల్ల” ననంగ రామ ♦ చంద్రుఁడు పలికెన్.

సీ. “అనుజన్మసతిని నీ ♦ వన్యాయముగఁ గొన
దండించితిని నేను ♦ ధర్మవిధిని
నుర్విని మృగముల ♦ నురు లొడ్డియును బొంచి
యొండొంటితోఁ బోరు ♦ చుండునపుడు
వివిధరీతులను భూ ♦ విభులు వధించెద
రది యధర్మంబుగా ♦ దధిపతులకు
శాఖామృగంబ ! నిన్ ♦ జాటున నిలిచి నే
నిపుడు వధించితి ♦ నిందువలన

తే. గీ. నాకు దోషంబు లేదన ♦ నగచరుండు
తాను జేసినదురితంబుఁ ♦ దలఁచి, వగచి,
వినయమున క్షమియింప న ♦ వ్యభుని వేడి
తనతనయు నప్పగించెను ♦ దాశరథికి. 21

తే. గీ. అనుజుఁ బ్రియమాటఁ బిలిచి, తా ♦ రాంగదులను
“గావు”మని యప్పగించి, స్వ ♦ ర్గంబు నొంద

నతనికై వగచుచు వార ♦ లఖిలవిధులఁ
దీర్చి రంత నృపాలుఁ డా ♦ దిత్యతనయు 22

తే. గీ. రాజుగను, నంగదుని యువ ♦ రాజపదము
నందు, నియమించి, వారల ♦ నంపి పురికి,
ననుజయుతముగఁ బ్రసవ ♦ ణాది నుండె
నలఘుచింతాభరమునవ ♦ ష్టాగమమున. 23

చ. ఘనగిరులట్లఁగార్త్యాయిలు♦గ్రమ్మెదివంబునఁ,బుత్తహంతఁడైఁ
గనలుచు వజ్ర విల్గొనిన ♦ కైవడి నింద్రశరాసనం బెల
ర్చెను, జనకాత్మజాతకయి♦వేగగుదుఃఖమునంగృశించురా
మునివలెఁగాంతిదూలఁగన♦భోమణితోఁచెవియత్పథంబునన్

చ.వనచరసాధుఁడాత్మసుఖ♦వాంఛఁదగుల్వడిమగున్,జైసభా
తిని దిమిరంబునన్ మునిఁగె♦దిక్సముదాయము లల్లనల్లనన్
గనఁబడసాగె దీపచయ♦కాంతులభంగిఁ దటిత్ప్రకాశముల్
వినఁబడె నెల్లవేళలను ♦ భేకరవంబులు వాపికాదులన్. 24

చ. “ఇనకిరణాళిచే రసము♦లెల్లగ్రహింపుచు నష్టమాసముల్
దనయుదరంబున న్నిలిపి♦తద్దయుఁ గౌశలమొప్ప నంబరాం
గన ప్రసవించె నిష్పడుద♦కంబులఁ బ్రేమ”ననంగ భూమిపై
ననయము వర్షముల్గురిసె♦నందముమీఱు ఫలించె వృక్షముల్

చ.జలధరగర్జనల్ సెలఁగె♦శైలములున్ జలియించుకైవడిన్
జలములఁగ్రుమ్మరించెదివి,♦సాగరముల్,నదులున్ దటాకముల్
గొలఁకులుఁ బిన్నకాలువలుఁ♦గూలములుల్లఁగఁ బాటెనేకమై
బలముగవీచె మారుతము♦షాడిముఁబంటలునొప్పె ధాత్రిపై.

చ. హలికులు హర్షమంద వసుఁ ధాధిపులెల్లరు సంగరంబులన్
దలఁపక, దివ్యసాధములఁ దారసుతాదులఁ గూడియుండ, నా
జలదచయంబుఁ గాంచి కడుఁ సంతసమారమయూరబృందము
ల్సలలితనాట్యముల్సలుపఁ సౌఖ్యకరంబుగ నేఁగె మాసముల్.

ఉ. వారిదముల్ శమింపఁగఁ బ్ర

భాకరుఁడొప్పె వియత్పథంబునన్

భూరిసుగంధసూనములు

భూజములం దలరారె సంతటన్

వైరులరాజ్యముల్ గెలుచు

వాంఛల నేఁగె నృపాలవర్గముల్

శ్రీరఘుపుంగవుండు గడు

శీఘ్రమునన్ బిలిపించె నర్కజున్.

తే. గీ. “ భూవలయమెల్లఁ గ్రుమ్మరి ♦ భూతనూజ

జాడ నారసి, యొక్కమా ♦ సంబులోన

రం ” డటంచును గపుల మా ♦ ర్తాండసూనుఁ

డంప నుత్సాహభరితులై ♦ యరిగి రపుడు. 30

తే. గీ. హనుమదంగదజాంబవ ♦ దాదివీరు

లరయ దక్షిణదిశఁ గూర్చి ♦ యరుగఁ బూన

సనిలజన కిచ్చె నృపతి ర ♦ త్నాంగుళీయ

కంబు “నాతఁడె తీర్చుఁ గా ♦ ర్యంబు” ననుచు. 31

క. గిరులును, గుహలును, వనములు

పురములు, పల్లెలును, విజన ♦ భూముల నెల్లన్

దరుచరులు పెదకి వచ్చిరి

ధరణిసుతం గానలేక ♦ తరణిజుకడకున్.

32

సీ. పవనతనూజాది ♦ వానరుల్ దక్షిణ

భూభాగకానన ♦ ములునుశైల

గుహలెల్ల గాలించి ♦ కోమలిజాడలఁ

గనుఁగొన నేరక, ♦ కడువిచార

మొందుచు వింధ్యాద్రి ♦ నుపవిష్టులై యుండఁ

బక్షివల్లభుఁడు సం ♦ పాతినాముఁ

డాజటాయువునన్న ♦ యరసి “ష్లవగులార !

యొకనాఁడు రావణుఁ ♦ డుర్విసుతను

తే. గీ. గగనవీధిని గొంపోవఁ ♦ గాంత దుఃఖ

మునను “రామా” యనుచు నేఁగె ♦ దనుజుపురికిఁ,

గంధి శతయోజనంబులుఁ ♦ గడతురేని

ధరణిజను గాంతు”రని తెల్పఁ ♦ దరుచరాళి. 33

తే. గీ. సంతసంబున నేఁగి యా ♦ శరధిచెంత

వరమహేంద్రాఖ్య నొప్పుప ♦ ర్వతము నెక్కి

“వనధి దాఁటంగఁ జాలిన ♦ వనచరుండు

పవనసూనుంఁడె!” యనిలి యా ♦ స్లవగు లెల్ల. 34

కం. యదుకులవార్ధి సుధాకర !

ముదితాత్మక ! దైత్యగర్వ ! ♦ మూలవిదళనా !

సదమల గుంటూరుపురీ

సదనా ! గోపాల బాల ! ♦ సజ్జనపాలా !

35

—* గ ద్య ము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపుర ఫేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ

కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం

బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కౌండిన్యసగోత్ర

దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ

రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ

నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం

బనునిర్వచనకావ్యంబునఁ

గిష్కింధాకాండము.

శ్రీః

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

సుందరకాండము

రుక్మిణీసతీ హృ

త్సారస దిననాథ! విజిత ♦ దానవయూధా!

క్షీరాబ్ధి విహారా! మణి

హారా! నవనీతచోర! ♦ యథు సంహారా! 1

క. తనమనమున రాముని పద

వనజంబులు నిలిపి మ్రొక్కి ♦ వాయుసుతుం డ

వృననిధిదాటంగ నెగిరెను

ఘనబలదర్పములు మెఱయ ♦ గగనంబునకున్. 2

చ. జనుజులఘోర బాధలకుఁ దాళక, “కావు” మటంచు వేడున
 న్ననులఁగృహమతిస్థనుచుఁ మోదముతోన భయంబొసంగుచు
 “జ్ఞానకునివాక్యపాలనము ఁ సాకుగ వచ్చితి, మిమ్ముఁబోవ, నీ
 వనమున” కంచుఁబల్కుస్మితఁ వక్త్ర భజించెద నెల్లవేళలన్.

చ. కనకకురంగరూపమునఁ గాననసీమఁ జరించుదానవున్
 జనకజ “పట్టితె” మ్మనుచుఁ సంతసమార వచింపఁ బ్రీతుఁడై
 ధనువున బాణమున్ దొడిగి, దర్పమునన్ గుటివెట్టునమ్మహా
 మునిజనహర్షదు, న్భువనఁ మోహనవిగ్రహునాత్మగొల్చెదన్

చ. “అనయముయోగనిష్ఠులగుఁ నార్యులకిచ్చట సేవఁ జేయుచు
 స్మనమున నీపదాబ్జములుఁ మానక కొల్చుచు, దర్శనార్థినై
 దినములఁబుచ్చుదానఁ నికఁ దివ్యపదంబు నొసంగవేయటం
 చును వినుతించునాశబర ఁ సుందరి నేలువిభున్ భజించెదన్.

గీ. అనుచు నృపు నాత్మఁ బొగడుచు ఁ నాంజనేయుఁ
 డనిలవేగంబుతో నమ్మ ఁ హాబ్ధిఁ గడచి,
 ఘనసువేలాఖ్య నొప్పన ఁ గమున డిగ్గి
 రాక్షసాధిపు లంకాపు ఁ రంబుఁ గాంచె.

6

చ. అనుపమరత్నదుర్గములుఁ నంబరచుంబితగోపురంబులున్
 ఘనమణిసౌధజాలములుఁ గల్గి, “కుబేరునివాసమో! యనన్
 దనరుచు; దైత్యహర్షనిన ఁ దంబు లెసంగుపురోత్తమంబున
 య్యనిలసుతుండుకన్గొని” రఁ యంబునబట్టణమేనుసొచ్చినన్

కం. “ననుఁ జూచిన నీరక్కసు

లనిసేయఁ గడంగిరేని ఁ నవనిజ నిచటన్

గనుఁగొనుట దుస్తరంబని

మనమునఁ దా నిశ్చయించె ♦ మాపున వెదుకన్. 8

చ. అనిలతనూజు కార్యమున ♦ కడ్డముగాఁ దగదంచువేగఁదాఁ
జనెననఁ బశ్చిమాంబుధికిఁ ♦ జండకరుండరిగె న్దమోగుణం
బుననసురుల్నిమగ్నతను ♦ బొందినభంగిసమస్తదిక్కులున్ బ్ర
మునిఁగెఁదమంబునన్బవన ♦ పుత్తుఁడు సొచ్చెఁబురంబు నంత

చ. తరుచరవీరుఁ డానిశిని ♦ ధారణిపుత్రిని జూడఁ బత్తనం
బరయు నెడన్ హిమాంశుఁడుర ♦ యంబునఁదోడ్పడఁగోరుకై
సురుచిర కాంతులన్బటపి ♦ శోభిలె నంబరవీధినాసుధావ్రడిన్
కరుఁగని యుత్పలంబులు వి ♦ కాసమునొందె సరోవరంబులన్

ఉ. రామన్యపాలుకీర్తివలె ♦ రాజిలెఁ గొముది సర్వదిక్కులన్
బ్రేమఁ జకోరముల్ గనుచుఁ ♦ దృప్తిగఁగ్రోలె సుధాంశుజాల
భూమిని సౌధవృక్షముల ♦ పొల్పగునీడలునవ్యమందిరా మ్రున్
రామచయంబుభాతినగ ♦ రంబునఁబర్వె మనోహరంబుగన్.

తే. గీ. శైలచరవీరుఁ డంత మా ♦ స్థాలమాత్ర

గాత్ముఁడై పురి సొరఁగ రా ♦ కాసి లంక

హ్వారమున నిల్చి పోరాడఁ ♦ బవనజుండు

ముష్టిఁ బొడువఁగ నది మొక్కి ♦ పొమ్మనంగ. 12

ఉ. దారుణఖడ్గపాణులగు ♦ దైత్యభటాళి చరించులంక న
వీరుఁడు సొచ్చి, సౌధముల ♦ వీధుల, గాయకనాట్యశాలలన్
హారివనప్రదేశముల ♦ నంతిపురాల మహానసంబులన్
భూరిధనాలయంబులను ♦ బుష్పక నామవిమాన రాజమున్. 13

తే. గీ. సందుగొందులు గాలించి ♦ జనకతనయ
నెందుఁ గనలేక ఘనచింత ♦ నొంది హనుమ
“చంపెనో! సాధ్వి నీనిశా ♦ చరవిభుండు
దుఃఖమున మేను దొఱఁగెనో! ♦ తోయజాక్షి. 14

తే. గీ. బ్రదికియుండిన నాకంటఁ ♦ బడకయున్నె?
విభునికడ కేఁగి యేమని ♦ విన్నవింతు?
వ్యర్థమయ్యె మదీయ ప్రి ♦ యత్న” మనుచు
సుందరాశోకవనమునఁ ♦ జొచ్చి, యచట. 15

సీ. చింతాభరమునఁ గృ ♦ శించి నిశాచర
కాంతలనడుమను ♦ గ్రాలుదాని,
ఘోరదైత్యాంగనా ♦ కూరభాషణముల
కనిశంబు నాత్మలో ♦ నడలుదాని,
మలినాంబరముఁ దాల్చి ♦ మహివంకఁ జూచుచు
నోరుల వీక్షింపక ♦ యున్నదాని,
రామనామంబునే ♦ వేమఱుఁ దలఁచుచుఁ
గన్నీరు నించుచు ♦ నున్నదానిఁ,

ఆ. వె. గాంచీ సుతసింఁచెఁ ♦ గపివర్యుఁ డాసతి
“స్తీత”యనుచు సమ్మి ♦ చిత్తమందుఁ
దరుణికడకుఁ బోవఁ ♦ దరుణము కాదని
వేఁచి కూరుచుండె ♦ వృక్షమునను. 16

సీ. రావణుం డానిశి ♦ రమణీయవేషుఁడై
కామినిఁ గనవచ్చి, ♦ కాంక్షమీఱఁ

బలికె నీగీతిని ♦ “భామ! న న్నొకమాటు
మో మెత్తిచూడుము ♦ మోదమలరఁ
గాననంబునఁబడి ♦ కందమూలంబులఁ
గుడుచుమానవునికై ♦ కుంద నేల?
ఘనసముద్రము దాఁటి ♦ కాంత! నికొ గనుఁగొన
వశముగా దతనికి ♦ వాఁచ వలదు

ఆ. వె. చింత వీడి నన్నుఁ ♦ జేపట్టు మిప్పుడే
రాణి ని న్నొనర్తు ♦ రాజ్యమునకు
భాగ్యమెల్ల నీది ♦ పద్మాక్షి ! నమ్ముము
రాము విడిచి రాజ్య ♦ రమను గొనుము. 17

తే. గీ. సుర గరుడయక్ష రాక్షస ♦ శూర వరుల
సమరమందు జయించితి ♦ నమరు లెపుడు
నూడిగము సేయుచుందు రో ♦ యువతి ! నాకు
నరుఁడు నను గెల్వనేరఁడు ♦ నమ్ము ! మదిని. 18

తే. గీ. రత్నభూషణములఁ దాల్చి ♦ రమ్యముగను
మణిరుచిర భాసురం బగు ♦ మందిరమున
దివిజకాంతాళి సేవింపఁ ♦ దేజరిలుచు
నన్నుఁగూడి సుఖంపు మో ♦ నన్నుతాంగి !” 19

చ. కలిమిఁదపఃప్రభావమునఁ, గాంతిఁబ్రచండపరాక్రమంబున
గ్గులమునఁ, గీర్తి, విద్యలనుఁగోమలి! రాముఁడు నాకుసాటియే
చలమునువీడినన్గొనుముఁచయ్యనఁగూర్తుసమస్తసౌఖ్యముల్
జలరుహ నేత్ర! నీజనకుఁసర్వధనంబులఁ దేల్తు నమ్ముమా”!

తే. గీ. అనుచు నీచోక్తులను బల్క ♦ నాత్మ రోసి
ఖలుని వీక్షింప నొల్లక ♦ కాంచనాంగి
తృణముఁ జేఁబూని కనుచు, ని ♦ ర్భీత యగుచు
హితము బోధింప మదినెంచి ♦ యిట్టులనియె. 21

సీ. “దానవ ! నను నాఁడు ♦ దైత్యాంతకుఁడు లేని
సమయంబునను దెచ్చి, ♦ శౌర్యమెల్ల
నిచటఁ జూపెడి నిన్ను ♦ నెట్టి శూరుండనఁ
జెల్లు? నీ విఁకనైనఁ ♦ జెడుతలంపు
విడనాడి నను రామ ♦ విభున కొసంగుము
కాదేని తేఁడు సం ♦ గ్రామమందు
బాంధవయుతముగఁ ♦ బరిమార్చి నిను వేగ
నన్నుఁ గొంపోవును ♦ నమ్ము! మదిని

తే. గీ. రాఘవుల శౌర్య మెఱుంగవే ♦ రావణుండ!
పిన్నతనమునఁ జంపఁడే ♦ భీమబలుల ?
నని వధింపఁడె మొన్నఁఖి ♦ రాదిశూర
దనుజులను ? గాన నన్ను నా ♦ ధవున కిమ్ము. 22

తే. గీ. పట్టణంబును నిను శాప ♦ వహి నిపుడె
దగ్ధ మొనరింపఁజాలనే ! ♦ ధారణీశు
విక్రమం బీవసుంధర ♦ వెలయుకొర్కి
నోర్తు నిబ్బంగి బాధల ♦ నో దురాత్మ ! 23

తే. గీ. నీ మహావైభవంబును ♦ నేను గోర
నిను దృణంబుగ భావించు ♦ నిక్కముగను

బ్రాణమునఁ దీపి గలదేనిఁ ♦ బరసతులను
బాపవచనంబు లీరీతిఁ ♦ బలుకవలదు. 24

తే. గీ. అనుచు నిర్భయముగఁ బల్క ♦ నసురనాథుఁ
డాగ్రహాదగుఁ డగుచు నా ♦ యవనిసుతను
సంహరింపఁగఁ జంద్రహా ♦ సంబు నెత్త
ధాన్యమాలిని వారించెఁ ♦ “దగ”దటంచు. 25

తే. గీ. “గడువు మాసద్వయం బిచ్చి ♦ కాంతు; మరల
ధిక్కరించిన నప్పడు ♦ నిక్కముగను
దునుముదు” నటంచు వెడలె న ♦ ద్దనుజనాథుఁ
డంత దైత్యాంగనలు కుపి ♦ తాత్మ లగుచు. 26

క. “త్రిభువనసేవితు, దానవ
విభుని జేపట్టి యిచట ♦ వివిధసుఖము లో
యిభయాన ! పడయు మిఁక నీ
విభు నామము నెత్తవలదు; ♦ విను మా మాటల్.

తే. గీ. ఆకులలములు గుడుచుచు ♦ నడవిఁ దిరుఁగు
నల్పనరుని దలంప కీ ♦ యసురపతిని
బ్రీతిఁ గూడి సుఖంపు మో ♦ సీత ! యిచట
రాక్షసాధిపు నిట్లు ని ♦ ర్లక్ష్యబుద్ధి. 28

తే. గీ. ధిక్కరించిన నిన్నిక ♦ నిక్కముగను
ఖండఖండములుగఁ గోసి, ♦ కాంక్ష దీట
భక్షణ మొనర్తు” మనుచును ♦ బలువిధముల
దైత్యకాంతలు బెదరింప ♦ ధరణిజాత. 29

ఆ. వె “భాగ్యవంతుడైన ♦ భాగ్యహీనుడైన
బతినివిడువఁదగదు ♦ సతుల కెపుడు
ధన్యుఁ ద్యజించి, ♦ ధనమున కాసించి,
బ్రదుకనొల్ల ! దనుజ ♦ భామలార ! 30

జే. గీ. ఇచ్చవచ్చినరీతి న ♦ న్నెల్ల రిచట
భక్షణమొనర్పుఁడనఁగ న ♦ పృథమసాధ్య,
క్షీషణార్భటు లొనరించి, ♦ పిదప, రాక్ష
సాంగనలు నిదురింప ధ ♦ రాత్మజాత. 31

ఉ. “అక్షట! ప్రాణనాథుఁడు కృ ♦ పాళుఁడు నేఁగనరామికిన్గడు
బొక్తుచు నేమహాగహన ♦ భూములఁగ్రమ్మరువాఁడొ; నీసతి
ముక్తడిరావణాసురుఁడు ♦ మోసమునఁ గొనిపోయెలంకకు
గర్జితునఁబోయికావు”మనఁ ♦ గల్గినసజ్జను లేరులేరొకో! 32

ఉ. శూరుఁడు పక్షివర్యుఁడువ ♦ సుంధరఁ గూలెఁగటా! మదర్థమా
ధీరుఁడు ప్రాణనాథునకుఁ ♦ దెల్పకమున్నె దివంబు నొందెనో!
శ్రీరఘురాముఁడాకపులఁ ♦ జేరఁడొ! విన్నను జాగు సేయునే?
క్రూరనిశాచరాళి నిలఁ ♦ గూల్చి, కృప న్ననుభ్రోవకుండునే!

చ. ఘనతరళోక తాపమునఁ ♦ గాంచిరొ! స్వర్గమురామలక్ష్మణ
ర్దనుజవిభుండు మోసమున ♦ దైత్యులచే సమయింపఁ జేసెనో!
వనజదళాయతాక్షుఁగను ♦ భాగ్యమునాకికఁగల్గదక్కటా
వనుజజుఁ డిట్లు నానుదుట ♦ వ్రాసిన వ్రాలిది దాఁట శక్యమే?

ఉ. హా! రఘురామచంద్ర! సుగు ♦ ణాకర! దీనజనార్తిసంహారా!
శూరవరాగ్రగణ్య! రిపు ♦ సూదన! నేననయంబు నివ్విధి

గూరనిశాచరార్భటుల♦కుఁ వెతనొందుట నీవెఱుంగవో!
కూరిమిలేదో! నాయెడలఁ ♦ గోసలవల్లభ! రా విదేహాకో!

ఉ. ఎక్కడిదండకాఖ్యవన?♦మెక్కడిలంక?మదీయనాథుఁడిం
కెక్కడ?యిమ్మహాజలధి♦నెవ్విధిదాఁటుదు రన్నదమ్ము? లే
దిక్కునులేదుమృత్యువయ♦ది”క్తనుచున్నరితాపమొందుచుఁ
మ్రొక్కుచురామచంద్రునకు♦భూసుతవీడఁదలంచెఁబ్రాణముల్

చ. తరుచరవర్షుఁ డత్తటిని♦ధారణిపుత్రినిఁ జేరి మ్రొక్కి, భూ
వరులచరిత్రముం దెలుపఁ ♦ బంకజబోచన సంశయింపఁగా
నరవరు రత్నముద్రికను ♦ నమ్మక మొంద నొసంగ దాని నా
ధరణిజ నేత్రపద్మములఁ♦దాల్చి, ప్రియంబునఁబల్తెనిట్టులఁ.

సీ. “పవనతనూజ! వీ ♦ రవరేణ్య! గుణగణ్య!

ప్రాణముల్ నిలిచె నీ ♦ రాకవలన

క్షేమమా! శ్రీరఘు ♦ రామలక్ష్మణులకుఁ

దలఁచునా! యెప్పుడైన ♦ ధవుడు నన్ను

మఱచెనో! కృపవీడి ♦ మానసంబున ” నంచు

జేలజేలఁ గనుల బాష్పములు గురియ

శోకింప, మారుత ♦ సూనుఁ డూరార్చుచుఁ

“బ్రసవణాద్రిపై ♦ భద్రయశులు

తే. గీ. కుశలులై యున్నవారలు ♦ కువలయేశుఁ

డమ్మ! నిన్నే స్మరించు దుః ♦ ఖాబ్ధి మునిఁగి,

తరుచరులఁ బంపె నీజాడ ♦ నరయు కొఱకు

వనధి లంఘించి నే నిటు ♦ వచ్చినాఁడి.”

సీ. అని వివరింప న ♦ య్యవనీతనూజాత
 హర్షశోకంబుల ♦ నతనిఁ గాంచి,
 “పవననందన! నీవు ♦ పరమాపుండ్ర మాకు
 నాయవస్థల రఘు ♦ నాయకునకు
 విశదంబుగాఁ దెల్పి ♦ వేగ నిం దరుదెంచి
 పురము నరాక్షసం ♦ బుగనొనర్చి
 కూరిమి నన్నుఁ గై ♦ కొనిపో మ్మనుచుఁ దెల్పు
 మమ్మహాత్మునిచర ♦ణాబ్జయుగము

తే. గీ. భక్తి ననయంబుఁ దలఁచుచు ♦ బ్రదికియున్న
 దాన నీకూర దైత్యబా ♦ ధల సహించి;
 రెండుమాసము లుందు నీ ♦ రీతి నిచట
 సంత నను సంహరింతు రీ ♦ యసురు లనుము. 39

చ. మనమున రాముఁ దండిగను, ♦ మాతగ నన్నుఁ దలం
 [చుచున్ మహా
 విసయమునన్ సదాగొలుచు ♦ విశ్రుతకీర్తిసుమిత్రసూతినా
 డినకలుషోక్తికివ్విధివ ♦ డిన్ గనుఁగొంటిఫలంబునంచునో
 హనుమ! వచించియాఘనుద ♦ యన్ననుఁబ్రోవఁగరమ్మనంగదే!”

తే. గీ. అనుచు దుఃఖింపఁ బలికె న ♦ య్యనిలసుతుఁడు
 తల్లి ! నీవంతదనుకను ♦ దడయనేల ?
 నాభుజముల నధిష్ఠింపు ! ♦ నాథుకడకు
 శీఘ్రముగ నిన్నుఁ గొంపోదుఁ ♦ జింత యేల ?
 ససురు లెదిరింప భంజుతు ♦ నాహవమున.” 41

శ్రీ. గీ. అనఁగ వైదేహి హర్షించి ♦ “యనిలతనయ !
నీవు తగుదువు గొనిపోవ ♦ నిక్కువముగ
నైన రఘుకుంజరుఁడె వచ్చి ♦ యసురకోట్ల
సమరమునఁ ద్రొంచి, ననుఁ గొని ♦ చనుట మేలు.

శ్రీ. గీ. రామభూవరుశౌర్య మీ ♦ భూమి నెపుడు
ఖ్యాతినొందఁగవలయునో ♦ కపివరేణ్య !
అదియుఁగాక నే నన్యుని ♦ నంట నొల్ల ;
మాతృభావంబె నీదైన ♦ మాన్యచరిత ! 43

శ్రీ. గీ. అసురుఁ డానాఁడు మూర్ఛిత ♦ నైన నన్ను
బలిమిఁ దోడ్తెచ్చె నిచటికిఁ ♦ బ్లవగవర్య !
అబల నసహాయనైన నే ♦ నతని నేమి
సేయఁజాలుదు? నీవె యో ♦ జింపు” మనుచు
మనుజపతి కీయ నిజశిరో ♦ మణి నొసంగె. 44

క. “ వనచర సైన్యంబులతో
జననాథుఁడు వేగ వచ్చి ♦ శౌర్యం బొప్పన్
దనుజులఁ బొరిగొని ప్రేమను
గొనిపోవును జనని ! నిన్నుఁ ♦ గోరికతీర్తి.” 45

శ్రీ. గీ. అనుచు నూరార్చి వందన ♦ మాచరించి
జనకసందనసెలవుఁ గై ♦ కొనుచు వెడలి
రావణుని జూడనెంచి, వి ♦ క్రమము వనర
ధ్వంస మొనరింపఁబూనె ను ♦ ద్యానవితతి. 46

సీ. చండమదోద్ధండ ♦ శుండాలమో ! యనఁ
గమలాకరంబులఁ ♦ గలఁచివైచి,

సుందర సుమగుచ్చ ♦ సందోహములఁ ద్రొంచి,
 కోమలకుంజముల్ ♦ గూలఁద్రొంచి,
 ఫలభరితోన్నత ♦ పాదపంబులఁ గూల్చి
 ప్రాసాదశిఖరముల్ ♦ పగులఁగొట్టి,
 క్రీడాచలంబుల ♦ క్షీతినమంబుగఁజేసి,
 కోలాహలమున ది ♦ క్కుల నదల్చి,

తే. గీ. విశ్వభీకరలీలఁ గా ♦ వింప నపుడు
 రాక్షసాంగన లది గాంచి ♦ రావణునకుఁ
 దెలుప రక్తాక్షుఁడై పంపె ♦ దితిసుతాళి
 నుగ్రకర్ముల నక్కపి ♦ నిగ్రహింప.

47

సీ. కాలకింకర సమ ♦ కాయు లెన్నదివేల
 దైత్యులు శూలము ♦ ద్వరగదాది
 సాధనంబులవైవ ♦ సామిరి తోరణ
 నిక్షిప్తపరిఘచే ♦ రాక్షసులను
 మోదుచుఁ బటుశక్తిఁ ♦ బుడమిపైఁ గూల్పఁగ
 వనపాలకశతంబు ♦ భండనమున
 కరుదేర నెల్లర ♦ హతులను గావించి
 తనరారు తోరణ ♦ స్తంభ మెక్కి ;

తే. గీ. జయము ! కోసల శ్రీరామ ♦ చంద్రపతికి ;
 జయము ! సద్గుణగణయశ ♦ శ్చౌర్యనిధికి ;
 జయము ! రిపుమర్దనుండు ల ♦ క్షుణవిభునకు
 జయము ! రవిపుత్రునకుఁ, గపి ♦ శ్వరున కనుచు

సీ. జయ జయధ్యానముల్ ♦ సలుపుచు “నే మరు
 త్సానుండ ! రాక్షస ♦ సూదనుండ !
 దాసుఁడ రఘురామ ♦ ధారణీశున” కంచు
 గర్జించుచున్న య ♦ క్కపివరేణ్యుఁ
 ‘బట్టితెం’డంచు రా ♦ వణుఁ డంపె నుగ్రుండై
 సచివపుత్తుల వీర ♦ సప్తకమును,
 సైన్యాధిపతులను, ♦ జంబుమాలిని, శూరు
 నక్షకుమారు ని ♦ జాతృజన్ము,

తే. గీ. నంతవా రెల్లరును సమ ♦ స్తాయుధములఁ
 బూని యరుదెంచి, కృద్ధులై ♦ పోరు సలుప
 వాలమునఁ, దీవ్రముష్టులఁ ♦ బాదపముల
 మోది, వారలఁ బరిమార్చె ♦ భూరిబలుఁడు. 49

చ. దనుజకులేంద్రనందనుఁడు ♦ దారుణశాతశిలీముఖాశ్రిచే
 ననిలజుఁగప్ప, నాతఁడుర ♦ యంబున దేహముఁ బెంచి, పన్నగా
 శనునిక్రియన్న భంబునవి ♦ శంకటలీలఁ జరించుచుకొనురల్
 వినుతినొనర్పఁద్రుంచెఁబటు ♦ విక్రమమొప్పసురారిబాణముల్

క. గిరగిరఁ దిరుగుచు దారుణ
 శరకాండముఁ ద్రొంచుగగన ♦ చరుఁ గపివీరు
 సరసీజభవాస్త్రంబున
 ధర వడఁకఁగ నింద్రజిత్తు ♦ దగ్గితఁ బట్టె. 51

తే. గీ. అంత నక్కపికుంజరు ♦ నసురభటులు
 కొలువుకూటంబునకుఁ దెచ్చి, ♦ నిలువఁబెట్టఁ

గోధరక్తాక్షుడగుచు ర ♦ క్షోవిభుండు
పవననందనుఁ గనుఁగొని ♦ పలికె నిట్లు.

52

కం. “వనచర ! ని న్నెవఁ డంపెను?

వననిధి లంఘించి వచ్చి ♦ భయ మించుకయున్
మనమున నొందక దానవ

ఘనపాలితపురము సొరఁగఁ ♦ గత మెద్ది?” యనన్.

చ. రామనృపాలుసేవకుడ; ♦ రావణ ! నే ననిలాత్మజుండఁద
ద్యామినిఁగానవచ్చితిని ♦ పార్థివునాజ్ఞను; నిన్నుఁజూడఁగా
సేమదిఁగోరి యిత్తఱిని ♦ నీసుతున స్త్రీముచేతఁ జిక్కితిన్
‘భూమిజఁ గోసలేశునకుఁ♦బొందుగ ని’మ్మనిచెప్పవచ్చితిన్.

సీ. ధర్మజ్ఞుడవు తపో ♦ ధనుడవు నీ విట్లు

పరమసాధ్విని జెట ♦ పట్టఁదగునె ?

త్మాసుతన్ సామాన్య ♦ కాంతఁగ నెంచితే

నీ పాలిమృత్యువే ♦ యాపడంతి

అర్కకులేశుఁడౌ ♦ ర్యంబు నెఱుంగవే

యజ్ఞసంభవశంక ♦ రాదులైన

నాహవంబున నమ్మ ♦ హామహుం గెలువఁగఁ

జాలరు నమ్మ ని ♦ శాచరేంద్ర !

తే. గీ. చెడుతలంపును విడనాడి, ♦ సీత నిచ్చి

శరణుఁ జొచ్చినఁ బోచు ని ♦ త్వోకుకులుఁడు,

నీచమతివొచు విభవంబు ♦ నేలఁ గూల్చు

కొనకు ! చెడకుము ! నామాట ♦ వినుము ! వినుము!”

సీ. అని యుపదేశింప ♦ నసురేశుఁ డుగ్గుఁడై
 “ యిచ్చవచ్చినరీతి ♦ నిచటఁ బోలు
 మర్కటాధము నిట ♦ మట్టువెట్టుం ” డన
 “ దూతను జంపుట ♦ సీతిగాదు
 చిత్తంబునకుఁ దోఁచు ♦ శిక్ష విధింపుమీ! ”
 వనియె విభీషణుం ♦ డంత నాతఁ
 డనలముం దోఁకకు ♦ నంటించి విడువ నా
 జ్ఞాపించె నపుడు దా ♦ నవులు వేగ

తే. గీ. తైలవస్త్రంబులను జుట్టి ♦ వాలమునకు
 వహ్ని నంటింప మనమున ♦ వాయుసూనుఁ
 డనలదేవుని బ్రార్థింప ♦ నగ్నిశిఖలు
 చల్లనై తోఁచె; నంత ర ♦ క్షకభటులను. 56

సీ. పరిఘచేఁ బరిమార్చి, ♦ ప్రళయకాలాగ్నిని
 బోలు వాలానల ♦ జ్వాల లెగయ
 నింటింటి కెగిరి డై ♦ తేంద్రుని నాగారంబు
 లసుర గేహముల ను ♦ తాశనునకు
 నశనంబుఁ గావించె ; ♦ నార్తనాదంబులుఁ,
 బటపటధ్వానముల్ ♦ వహ్నిశిఖలు
 ధూమముల్ మిన్నంట, ♦ ధూర్జటి త్రిపురముల్
 భస్మం బొనర్చిన ♦ పగిది లంక

తే. గీ. దగ్ధమొనరించి శౌర్యంబు ♦ డనర నంత
 నబ్ధి వాలాగ్నిఁ జల్లార్చి, ♦ యవనిసుతకుఁ

గుశలవార్త నెఱింగించి, ♦ కోర్కె మీఱఁ
గంధి లంఘించి చనియె శీ ♦ ఘ్రముగ హనుమ. 57

తే. గీ. వనధి తీరమునం దున్న ♦ వానరులకు
సకల మెఱిగించి వారితో ♦ సత్వరముగ
భూవరుల సన్నిధికిఁ బోయి ♦ మోద మలరఁ
జరణముల వ్రాలి, వివరించె ♦ సర్వ మిట్లు. 58

ఆ. వె. “ కంటి, నియత సీతఁ ♦ గంధి లంఘించి, యా
దనుజగణము లెల్లఁ ♦ దల్లడిల్ల
లంకఁ గాల్చివైచి ♦ లలనశిరోమణిఁ
దెచ్చినాఁడ ” ననుచు ♦ నిచ్చెఁ బతికి. 59

క. జనకజ యంపినరత్నముఁ
గనుఁగొని కాకుత్స్థవరులు ♦ కడు దుఃఖితులై
వనచర శేఖరుఁ బొగడిరి
జననాథుఁడు కౌఁగిలించె ♦ సరగున హనుమన్.

ఉత్సాహ. అనిలతనయ! గోష్ఠదంబునట్టు లబ్ధిదాఁటి, యా
జనకతనయ నరసి, దేవ ♦ శత్రుఁ గాంచి, జంక కే
దనుజవరులఁ గూల్చి, లంక ♦ దగ్ధమున్ బొనర్చితే
ఘనబలాధ్య! నీకు సాటిఁ ♦ గాన నీ జగంబునన్.

తే. గీ. రామవిభుఁ డట్లు వొగడ న ♦ ర్కజుఁ డఱువది
కోట్లసైన్యాధిపతులను ♦ గూర్చి కీశ
వాహిని నసంఖ్యముగఁ జేర్చి ♦ వసుధ నిండఁ ;
బ్రభువులకుఁ చెల్పు ముదమునఁ ♦ బయనమైరి.

తే. గీ. శంఖ భేరీ మృదంగ ఘోఁ ♦ వంబు లెసఁగ
వానరానీక హర్షర ♦ వంబు లలర
శత్రుభంజనోత్సాహులై ♦ శౌర్యధనులు
చనిరి రత్నాకరముఁ జేర ♦ సత్వరముగ. 63

తే. గీ. వేలఁ దాళతమాల వ ♦ నాళి తనర
శైలపావక నవరత్న ♦ జలచరముల
గర్భమునఁ దాల్చి, ఘనతరం ♦ గంబు లొప్ప
నంబుదధ్వని నెసఁగు మ ♦ హాబ్ధి సార్ధ
దినమునం జేరి విడిసిరి ♦ దివ్యయశులు. 64

క. బృందారణ్యవిహారా !
నందుని ముద్దులకుమార ! ♦ నవనీతహారా !
కందర్పకోటిసుందర !
నుందరధర ! మేరుధీర ! ♦ మధుసంహారా ! 65

—* గ ద్య ము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురభేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ
కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం
బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కౌండిన్యసగోత్ర
దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ
రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ
నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం
బనునిర్వచనకావ్యంబునఁ
సుందర కాండము.

శ్రీః
శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

యుద్ధకాండము

మానసమణిచోరా !

కామితమందార ! భక్త ♦ కలుషవిదారా !

భూమిభర సంహారా !

కోమలహరినీలగాత్రా ! ♦ కువలయనేత్రా !

సీ. భానుకులోత్తముల్ ♦ భానునందనుఁ గూడి

వనచర సేనతో ♦ వనధికడకు

వచ్చి విడిసి రని ♦ వార్తాహరులు చెప్ప

దనుజేశుఁ డాలించి ♦ తన సచివుల

“నేమిసేయందగు ♦ నిపు ? ” డన వారలు

“శౌర్యంబు దీపింప ♦ సంగరమున
ఘోరుహచరులఁ జ ♦ క్కాడి యమ్మనుజుల
భువిఁ గూల్చి, నీ కతి ♦ ముదముఁగూర్తు

తే. గీ. మింక నొండుగ యోజింప ♦ నేల ? మనము
త్రిభువనంబులు గెలిచియు ♦ దేవ ! యిప్పు
డల్పనరునకు నమ్మర్క ♦ టాధములకు
వెఱపు నొందఁగనేల ? యో ♦ వీరవర్య ? 2

తే. గీ. తరుణి సమ్మతమున కిట్లు ♦ తడయనేల ?
బలిమిఁ జేపట్టి సౌఖ్యంబుఁ ♦ బడయు మధిప !
పిదప నేమైన నగుఁగాక ♦ భీతి యేల ! ”
యనుచు దుర్బుద్ధిఁ గఱప న ♦ య్యసురవిభుఁడు. 3

తే. గీ. “బలిమి ము న్నొకనిర్జ్వర ♦ భామఁ గలియ
నజుఁడు నన్ను శపించెఁ గో ♦ ధాతిశయత
‘నిన్నుఁ గోరనికాంత నిం ♦ కెన్నఁడైనఁ
జేర శకలంబు లగు నీదు ♦ శిరము’ లనుచు
జంకుదును దాన” నన విభీ ♦ షణుఁడు పలికె. 4

సీ. “అన్న ! వీరలమాట ♦ లనుచితంబులు గాన
మెచ్చవలదు, వీని ♦ మిత్రకులజుఁ
డలఘుప్రతాపుఁడౌ ♦ నతనితో వైరముఁ
బూనిన భండన ♦ భూమి నిన్ను
బాంధవయుతముగఁ ♦ బరిమార్చు నిది నమ్ము,
వైరంబు వీడి, య ♦ వ్యనిత నిచ్చి

శరణుఁ జొచ్చుట మేలు ♦ జానకీనాథుండు

కరుణాపయోరాశి ♦ కాచు నిన్ను

తే. గీ. వినుము నామాట ” లన దైత్య ♦ విభుఁ డనుజుని
గోపమునఁ జూచి “ నావైరి ♦ గుణబలముల
నెల్లవేళలఁ బొగడుచు ♦ నుల్లమునకు
వెగటుఁ గలిగింత వటుగాన ♦ వెడలు” మనఁగ
గగనపథమున వచ్చి భూ ♦ కాంతుఁ గాంచి. 5

మత్త. క్రూరదానవగర్వభంజన! ♦ కోసలక్షితిరంజనా!
వారిజాప్తతనూజపోషణ ! ♦ వాలిదర్పవిశోషణా !
వారిజాసనఫాలలోచన ♦ వాసవామరతోషణా !
సారసేక్షణ ! సత్యభాషణ ! ♦ చారుకీర్తివిభూషణా!

చ. శరణుని వేడువాఁడ నిను♦సాధుజనానన ! పాపభంజనా!
తరణికులోత్తమా! వినుము♦దానవనాథుని సోదరుండ; న
ద్ధరణిజ నీకొసంగుమని♦దైత్యున కించుక నీతిఁ జెప్పఁగన్
వరగుణసాంద్ర!నన్నతఁడు♦వైరమునన్విడనాడెఁగావుమీ!

క. అని ప్రార్థించిన నచ్చటి
వనచరు రెల్లరును “వైరి ♦ పక్షమువారిన్
మన మిపుడు నమ్మరా”దన
జననాథుం డిట్టు లనియె ♦ శాంతాత్ముండై. 8

కం. శరణాగతరక్షణమే

పరమం బగుధర్మ మనుచు ♦ భావింతు; నిశా

చరవల్లభుఁడైనను నను

“శర”ణన రక్షింతుఁగాన ♦ సంశయ మేలా ?

9

తే. గీ. అనుచుఁ గరుణార్ద్రప్రీక్షణ ♦ నతనిఁ జూచి

“సమరభూమిని రావణు ♦ సంహరించి

ప్రభుని గావించు ని”న్నని ♦ యభయమొనఁగి

భీతిఁబాపెను నృపతి వి ♦ భీషణునకు.

10

తే. గీ. యోజనశతంబువైశాల్య ♦ మొప్పుచున్న

జలధి దాఁటునుపాయంబుఁ ♦ కైలియఁగోరి

దర్భశయనుఁడై శ్రీరామ ♦ ధరణినాథుఁ

డంబుధిని వేఁడె మూఁడునా ♦ శృమలభక్తి.

11

సీ. వారాశి యేమియుఁ ♦ బ్రత్యుత్తరము నీయ

కున్న నారఘువీరుఁ ♦ డుగ్గుఁడగుచు

“న న్నలక్ష్మ్యముసేయు ♦ నిన్ను బాణాగ్నిచే

నింకింతుఁగనుఁగొను ♦ మిప్పు”డనుచు

నొక్కశరము నేయ ♦ నుదధి కల్లోలంబు

నొంది, నరాకృతి ♦ నుద్విధవుని

క్షమియింపుమని వేడి, ♦ “కపిముఖ్యు నలునిచే

సేతువు నిర్మించి, ♦ శీఘ్రముగను

తే. గీ. శత్రుమర్దన మొనరింపు ♦ జానకేశ!”

యనుచు వందనమొనరించి, ♦ యమ్మహాను

భావుకరుణను గైకొని ♦ వనధి చనియె

నంతఁ గపులెల్ల రుత్సాహ ♦ వంతు లగుచు.

12

క. ధరణిని గలశైలంబులుఁ
దరువులుఁ బెకలించి తెచ్చి ♦ దర్పము వెలయన్
శరణిని వైచుచునుండఁగఁ
దరుచరవర్యుండు నలుఁడు ♦ దారిని గట్టెన్. 13:

తే. గీ. అమ్మహాబ్ధికి సేతువు ♦ నైదు దినము
లందు నిర్మింపఁ గడచి పై ♦ న్యాళితోడఁ
బట్టణము సేరి పతి రాయ ♦ బార మంప
నసురవిభు డాసి తెలిపె ని ♦ ట్లంగదుండు. 14

ఉ. “రావణ!నాఁడు భూసుతను♦రాజసవృత్తినిగాక దొంగవై
నీవు హరింప,శౌర్యమున ♦ నే నని సేయఁగ నెత్తివచ్చితిన్
గావున బుద్ధిఁదెచ్చుకొని, ♦ కావరమున్ విడనాడి,మైథిలిన్
బావనశీల నా కొసఁగి♦పాపముఁ గావ నమస్కరింపుమా!”

ఉ. జానకినీయ వేనియిఁక ♦ శౌర్యముఁజూపుమువచ్చి చెచ్చెరన్
మానక నాశరాగ్నుల న♦మాత్యతనూజహితానుజాళితోఁ
దానవ! నిన్ను యుద్ధమున♦దగ్ధము సేసి, మదీయభక్తు, సు
జ్ఞాననిధిన్ విభీషణు ని♦శాచరవల్లభుఁగా నొనర్చెదన్.”

తే. గీ. అనఁగ విని దైత్యవల్లభుఁ ♦ డాగ్రహమునఁ
బ్రశయకాలానలునిరీతి ♦ భగ్గు మనుచు
“నంతమొందింపుఁ డివ్వాన ♦ రాధము” నని
యాజ్ఞనొసఁగంగ వేవేగ ♦ నంగదుండు. 17

తే. గీ. దనుజగణముల నులుమాడి ♦ ధరణినాథు
కడకు నరుదెంచి తెలిపె ర ♦ క్కసుని చర్య

రాఘవేశ్వరుఁ డది విని ♦ రాదుఁ డగుచుఁ
దరుచరుల కాజ్ఞ నొసఁగె యు ♦ ధ్ధమున కపుడు. 18

సే. వానరు లుత్సాహ ♦ వంతులై ముట్టడి
వైవ నిశాచరుల్ ♦ భండనమున
కరుదేరఁ బోరాట ♦ మయ్యె ఘోరంబుగ
వనచర దానవ ♦ వాహినులకు
భేరీ మృదంగ శం ♦ ఖారవంబులు రథ
నేమిధ్వనుల్ శింజి ♦ నీస్వనంబు
లిభబృంహితము లశ్వ ♦ హేషానినాదముల్
భటగర్జనలు వీర ♦ భాషణములు

తే. గీ. జయజయధ్వానము లెసంగఁ ♦ జాపశూల
ముసలతోమర పట్టిస ♦ ముద్గరాది
సాధనంబుల దైత్యులు ♦ శైలపాద
పములఁ గపులును సల్పిరి ♦ ప్రథన కేళి. 19

తే. గీ. రథతురంగఖురోద్ధూత ♦ రజము భాను
బింబమును గప్పఁ, జీకటి ♦ భీకరముగఁ
గూరమానసములఁ దమో ♦ గుణముభంగి
నలమె దిక్కుల నొండొరుల్ ♦ దెలియనటుల. 20

తే. గీ. నారి మీటుట, వింట బా ♦ ణంబు నిడుట
గురిని జూచుట, విడచుట, ♦ గోచరంబు
కాని తెఱఁగున హస్తలా ♦ ఘవము దనర
శరములను గురిపించుచు ♦ ఘోరధవుండు. 21

తే. గీ. శరణిఁ ద్రచ్చెడిమందరా ♦ చలముభంగి
 నసురవాహినిఁ జెండాడె ♦ నద్భుతముగ
 వినఁబడును జ్యారవం బొండె ♦ భీకరముగఁ
 గానఁబడు భువిఁ దొరలుర ♦ క్కసులతలలె. 22

తే. గీ. ఒక్కశరమును గుటి సెడి ♦ యుర్విఁబడక
 దైత్యశిరములఁ ద్రొంచుచు, ♦ ధరణి శోణ
 వాహినిని బాటఁజేయుచుఁ ♦ బద్మమిత్రుఁ
 గ్రమ్మరజము నడఁచి తిమి ♦ రంబుఁ బాపె. 23

తే. గీ. కరితురగదైత్యకపికళే ♦ బరచయంబు
 జలములఁ జరించుఘనతిమిం ♦ గిలము లనఁగఁ
 దలలుఁదనరారఁ జత్రమ ♦ త్వములభంగి
 శోణితాంబుధి యన రణ ♦ క్షోణి యొప్పె. 24

ఉ. భానుకులప్రదీపకుల ♦ బాణదవానలఘోరకీలలక
 దానవకీటకోత్కరము♦దగ్ధమునొందఁగ, మేఘనాదుఁ డా
 “మానవులకొవలీముఖుల♦మర్దనఁజేయుదు”నంచునుగ్రుఁడై
 పూని శరాసనంబు రణ♦భూమికి వచ్చె రథాధిరూఢుఁడై..

చ. తరుచరవీరుఁ డంగదుఁడు♦దర్పమెలర్పఁగవానితోడ సం
 గరమొనరించిసూతుఁదుర♦గంబులధారణిఁగూల్చి, నాతఁడం
 బరమున మేఘజాలముల ♦ బ్రహ్మవరంబున డాగి యానిశిక
 దురమొనరించెఘోరముగఁ♦దూలఁబ్లవంగవరేణ్యులెల్లరున్

క. పొలయించి కపిగణంబుల

జలజాప్తాన్వయులఁ బట్టి ♦ సర్పాస్త్రంబుకొ

జలమొప్ప విడిచె దైత్యుడు
పలుదెసల విషాగ్నిశిఖలు ♦ పర్వ రయమునకా. 27

తే. గీ. అజునివాక్యంబు మన్నింప ♦ నాత్మఁదలఁచి
ఘోరనాగాస్త్రబద్ధులై ♦ శూరవరులు
రక్తసిక్తాంగులై ధర ♦ వ్రాలి రపుడు
పుష్పితాశోకము లనంగఁ, ♦ బొగలఁ గపులు. 28

క. సంతసమునఁ బుత్తుఁడు దివి
జాంతకు సన్నిధికిఁ జని జ ♦ యంబును దెలుపక
సంతోషించె నునంబున
నంతట ఘనబలుఁడు పన్న ♦ గొఱినుఁడు వడికా. 29

తే. గీ. భూరిపన్నగబద్ధులై ♦ పుడమి వ్రాలి
కపివరేణ్యులు కాపాడఁ ♦ గాంతిఁ దూలి
యున్నరవికులతిలకుల ♦ సన్నిధాన
మునకుఁ జనుదెంచి భంజించె ♦ భుజగములను. 30

ఆ. నె. భానుకులజు లపుడు ♦ బంధవిముక్తులై
మూర్ఛఁదేటి, పరమ ♦ మోద మొంది
వైనతేయుఁ గాంచి ♦ వందన మొనరించి
'యనఘ ! మమ్ముఁ గాచి' ♦ తనుచుఁ బొగడ.

క. గరుడుఁడు సంప్రీతుండై
తరణికులోత్తముల సెలవుఁ ♦ దాఁ గొని చనియెక
దరుచరులు హర్ష మొందిరి
ధరణీశుల కుశలముఁ గని ♦ వైత్యగణంబుల్. 32

సీ. తల్లడ మందుచు ♦ ధనువులతో శర

వర్షంబుఁ గురియింపఁ ♦ బర్హతములు
భూరుహంబులుఁ గొని ♦ మోఁదుచు రణమున

నసురులఁ దెగటార్చి ♦ రద్రచరులు
రామలక్ష్మణుల శ ♦ రంబులచే భువిఁ

గూలె నిశాచర ♦ కోటి యపుడు
ధూమాక్షనాముని ♦ దునిమె గాడుపుపట్టి
వజ్రదంష్ట్రుని ద్రుంచె ♦ వాలిసూనుఁ

తే. గీ. డతిబలు నకంపనుని జంపె ♦ ననిలసుతుఁడు

నీలుఁడు ప్రహస్తనాముని ♦ నేలఁ గూల్చె
నడఁచెఁ గుంభుని రవిజుఁ డి ♦ ట్లగచరాళి
రక్కసుల నుక్కడంచెను ♦ లెక్కమీఱు. 33

తే. గీ. అంత నాగ్రహఁ డగుచు ద ♦ శాననుండు

వేత్రహస్తులు వినుతింప ♦ వెడలి, భీమ
భండనం బొనరించుచు ♦ వానరాళి

నుక్కడంప రఘూత్తముం ♦ డుగ్రుఁడగుచు. 34

చ. అరదము గూల్చి, సూతుని హ ♦ యంబులఁ ద్రుంచి,

[కిరీట ఛత్రముల్

ధరఁబడవైచి, యాయుధవి ♦ తానముఁజూర్ణముఁ జేసి, ఘోరని
ష్ఠురగిరితుల్యవక్షము ని ♦ షుప్రకరంబుల గాడనేయఁ, గా
తరతఁజలించుచున్దనువు ♦ ధారణివైచె దశాస్యుఁడయ్యెడన్.

చ. జనపతి యుద్ధధర్మమున ♦ శాస్త్రవుఁగాంచివచించెజాలిమైఁ

“దునిమి, విరోధులన్నిగులఁ ♦ దూలితివంచువధింపఁ; బొమ్మిఁక

స్థనువును, బాణజాలము, ర ♦ ధంబునుగైకొనిరమ్ము వేగ, నా
సునిశిత బాణధారరుచి, ♦ జూడఁగవచ్చునురావణా!” యనన్.

తే. గీ. బంతిమొగములు వెలవెలఁ ♦ బాఱుచుండ
సోకుమూఁకలరాయఁడు ♦ సొచ్చె వీడు
బంతితేరుల యొడయని ♦ పట్టిబలము
వినుతిఁజేసెను జడదారి ♦ వేల్పుతుటము. 37

తే. గీ. అఖిలబాంధవ సచివనై ♦ న్యాధిపతులు
సమయఁ గడుఁ జింత నొంది రా ♦ త్సనవిభుండు
కుంభకర్ణుని నిదురమే ♦ లొలుప భటుల
నంప నిభతురంగములఁ దొర్లి ♦ క్రింప నతఁడు.

తే. గీ. గాఢనిద్రను వీడి, య ♦ గ్రజున కెఱఁగి
హితము బోధించి, యతఁ డాగ్రి ♦ హింప వెడలి
సంగరంబున కరుదెంచి, ♦ శైలచరుల
మింగుచున్న నెదుర్కొని ♦ మిహిరకులుఁడు. 39

అ. వె. కుంభకర్ణ ! రమ్ము ; ♦ కుంభిని నినుఁగూల్చి
దివిజబృందములకు, ♦ దిక్పతులకుఁ
బ్రియముఁగూర్తు ననఁగ ♦ భీకరదనుజుఁడు
సింహగర్జనంబు ♦ నేసి పోరె. 40

ఉత్సా. దనుజనాథుసోదరుండు ♦ దర్పమలర శూలమున్
గొని రణంబునేయ నెదిరి ♦ కోసలక్షితీశుఁడున్
ఘనశరంబు లేసి, నఱికి ♦ కాలునేతు లంతటన్
వనజసంభవాశ్రుమునను ♦ వసుధఁ గూల్చె నాతనిన్.

శే. గీ. ఘనబలుం డతికాయుండు ♦ దనుజనాథు
తనయుం డది గాంచి కుగ్రద్ధుడై ♦ యని నొనర్ప
వారుణాస్త్రంబుచేఁ గూల్చె ♦ వసుధ నతని
రాముతమ్ముండు; పిదప నా ♦ రావణుండు. 42

తే. గీ. ఆత్మఁ జింతించి, యనికి నిం ♦ ద్రాగి ననుప
మేఘముల డాఁగి వాఁ డతి ♦ లాఘవముగ
నస్త్రజాలంబుఁ బఱపుచు ♦ నదిచరుల
నర్కకులజుల నొప్పించె ♦ నాహవమున. 43

క. దనుజపతిసూనుఁ డానిశి
వనజభవాస్త్రంబు నేసి ♦ వనచరచయమున్
ఘనశూరుల దాశరథుల
నని మూర్ఛిలఁ జేసి చనియె ♦ హర్షముతోడన్. 44

సీ. అజమంత్రపఠ నమా ♦ హాత్మ్యంబుచే జాంబ
వద్విభీషణులును ♦ వాయుసుతుండు
నస్త్రబద్ధులు గాక; ♦ యవని మూర్ఛితు లైన
భాస్కరవంశదీ ♦ పకులఁ గాంచి
దుఃఖింప; జాంబవం ♦ తుండు వలెక్క నీరీతిఁ
'గైలాసఋషభశృం ♦ గములనడుమ
నోషధిపర్వత ♦ ముండును సంజీవ
కరణాదు లోషధుల్ ♦ గల వచటను

తే. గీ. భానుఁ డుదయింపకుండఁగ ♦ వానిఁ దెచ్చి
మూతుకొనఁజేయ నెల్లరు ♦ మూర్ఛఁ దేటి

బ్రాధుకఁగల" రన నుప్పొంగి ♦ పవవసుతుఁడు
వాయువేగముతో గిరి ♦ వరముఁ జేరి. 45

ఆ. వె. ఓషధులను వెదకు ♦ చున్న జా గగునని
పర్వతమును దెచ్చెఁ ♦ బ్రాధువుకడకు
దశరథాత్మజులును ♦ దరుచరగణము లా
గాలి సోక ; లేచి, ♦ కపివరేణ్యు. 46

క. వినుతించిరి హర్షముతో
వనచర శేఖరుఁడు మరలఁ ♦ బర్వతమును దాఁ
గొనిపోయి నిలిపి వచ్చెను
దినకరుఁ డుదయింపకుండ ♦ దివిజులు మెచ్చున్.

క. తనకులజులు దాశరథులు
ఘనశూరులు బ్రదికి రనుచుఁ ♦ గమలాప్తుండున్
మనమున నుప్పొంగుచుఁ దాఁ
గనవచ్చె ననంగఁ బొడమె ♦ గగనతలమునన్.

క. అంతట వానరు లెల్లరు
సంతోషధ్వానములను ♦ నలుపఁగ దనుజుల్
సంతాపచిత్తులై కడు
బంతంబున మరలఁ బోరి ♦ వసుమతిఁ ద్రొళ్ళున్.

క. తనవారలమరణమునకు
దనుజేశునిసుతుఁడు వగచి ♦ తనజయమునకై
ఘనమఖముఁ జేయఁబూనఁగ
దనుజోత్తముఁ డనియె నిట్లు ♦ ధరణీశునితోన్.

సీ. “అర్కవంశోత్తమా ! ♦ యాగ మీడేరిన
 దనుజేంద్రసుతుఁ జేంపఁ ♦ దరముగాదు
 కావున వేవేగఁ ♦ గ్రతువు భంగముసేయఁ
 గపిచయంబులను, ల ♦ క్షుణుని, శూరు
 సంపు నావెంబడి ♦ నన రాముఁ డనుజన్ము
 దీవించి పంపెను ♦ దివిజవైరి
 యజ్ఞంబుకడకు వా ♦ రరుగ నిశాచరుల్
 చండయుద్ధ మొనర్చి, ♦ సమసి; రపుడు

తే. గీ. సవనభంగంబునకు మదిఁ ♦ జౌల వగచి
 వైత్యపతిసూనుఁ డనిసేయఁ ♦ దరణికులుఁడు
 పటుతరాస్త్రంబు లేసి, ద ♦ ర్పంబు వాపి,
 ధైర్యద్రామాస్త్రమునఁ గూల్చె ♦ నతని నవని. ౧1

సీ. ఆత్మజుకౌఱకు ద ♦ శాస్యుఁడు విలపించి
 రణమొనర్చుచు, విభీ ♦ షణుని దునుమఁ
 గడగిన ; శరణార్థిఁ ♦ గాపాడ లక్ష్మణుం
 డాహవం బొనరింప ♦ నసురవిభుఁడు
 దారుణశక్తి నా ♦ తనివక్షమున నాట
 మూర్ఛిలై, నది గాంచి ♦ భూవరుండు
 తరుచరవరులు క ♦ దల్పఁజాలనిశక్తి
 నవలీలఁ దీసి, దుకి ♦ ఖాశుకణము

తే. గీ. లొలుక నయనాంబుజములఁ, గీ ♦ శులను, గూర్చి
 ననుజఁ గాపాడ నిలిపి, శౌ ♦ ర్యంబు దనర

వాడిశరములఁ బఱపి రా ♦ వణు జయించి,
యనుజుపైఁబడి ఘనచింత ♦ నడలఁదొడఁగె. 52

సీ. “హా ! భీమరణశూర ! ♦ హా ! సద్గుణాకర !
హా ! సుమిత్రతనూజ ! ♦ అర్కతేజ !
బాల్యమాదిగ నెడఁ ♦ బాయఁ జాలవు నన్నుఁ
గన్నతండ్రి! యొక్క ♦ గడియయైనఁ;
జత్తవృత్తి నెఱింగి ♦ సేవించువాడవు
నేఁ డెడఁబాయఁగ ♦ నిన్ను విడిచి
మనఁజాల” ననుచు న ♦ మృనుజేశుఁ డెడలఁగఁ
గపివర్యు లూరార్చి, ♦ గొఱ్ఱుసుతుని

తే. గీ. బంప నాతఁడు సంజీవి ♦ పర్వతమును
చెచ్చె, నోషధిమహిమను ♦ దివ్య తేజుఁ
డగుచు సౌమిత్రి లేవఁగ ♦ నవనినాథుఁ
డనుజు నాలింగనముఁజేసె ♦ నతిముడమున. 53

తే. గీ. అనులకారుణ్యవీక్షణ ♦ ననిలసూనుఁ
గొఁగిలించెను విభుఁ డంతఁ ♦ గపిగణంబు
సింహసాదంబు లొనరింప ♦ జీవితేశుఁ
జేరి మంజోదరి నచించెఁ ♦ జంత నిట్లు. 54

సీ. “దనుజేంద్ర ! మనవిని ♦ దయతోడ నాలింపు ;
మనవార లెల్లరు ♦ మడిసి రకట !
మును విభీషణుమాట ♦ విననైతి వీరీతిఁ
బుత్తు లెల్లరు రణ ♦ భూమిఁ దెగిరి

మనుజుఁడు గాఁడు రా ♦ మనృపాలుఁ డాచక్రి
 దైత్యమర్దనసేయ ♦ ధరణిఁ బుట్టె
 నిఁకనైన నాసాధ్వి ♦ నిసకులేశున కిచ్చి
 శరణుసొచ్చుట సమం ♦ జన” మనంగ

తే. గీ. రావణుఁడు వలెఁ “బ్రేమచే ♦ రమణి ! యిట్లు
 సెప్పెదవుగాని యే నది ♦ చేయ నొల్లఁ,
 జారుషము వీడి ధరణిని ♦ బ్రదుకుకంటె
 రాముచేఁ జచ్చుటయె మేలు ♦ రాజవదన ! 55

తే. గీ. పద్మసంభవుఁ గూర్చి త ♦ పం బొనర్చి,
 మరణభయనాశకం బగు ♦ వరముఁ గోరు
 నాఁడు నరవానరుల విడ ♦ నాడుకతన
 నిట్లు వాటిలై, ధృతి నూను ♦ మింకఁ దరుణి !” 56

తే. గీ. అనుచు నాసాధ్వి నూరార్చి ♦ యలఘుపద్మ
 రాగరుచుల విరాజల్లు ♦ రథము నెక్కి
 దశశిరంబుల మకుటముల్ ♦ దనర సమర
 భూమి కరుదేర రాధ్రుఁడై ♦ రామవిభుఁడు. 57

మ. “అరవిందాసనుఁ డవ్వరం బొసఁగ మ
 త్తాంధుండవై మానులన్
 సురలన్, సాధ్వల, నెల్లలోకముల సం
 క్షోభింపఁగాఁ జేయుచున్
 ధరణీజాతఁ బతివ్రతామణిని నా
 దారన్ జేఱుంబట్టు నీ

దురితంబెల్ల ఫలింపఁజేయుదు” ననన్
దోషాచరుం డుగ్గుడై

౨౨

తే. గీ. శౌర్య మంతయు మిగులఁ జా ♦ తుర్యముగను
మాటలనె చూపనేల ? పో ♦ రాటమందు
నీబలముఁ దెల్పు మిఁక రజ ♦ నీచరేశు
ఘనశరాగున్నల నోర్చు మీ ” ♦ వనియె నపుడు. ౨౩

పంచ. ధరాధరద్వయంబు పోరఁ ♦ దాకుభంగి నంత న
ద్ధరాత్మజామనోహరుండు ♦ దైత్యరాజవీరుఁడున్
బరాక్రమం బెలర్ప నుగ్గి ♦ భండనం బొసర్చి గా
సురాసురుల్ వనేచరాళి ♦ చోద్యమంది, చూడఁగన్.

చ. జయమగుఁగాక! రామునకుఁ ♦ జండపరాక్రమకీర్తిశాలికిన్
జయమగుఁగాక! యాధరణి ♦ జాసతిమానసకంజవర్తికిన్
జయమగుఁగాక! యిత్తటిని ♦ సత్త్వగుణాన్వితచక్రవర్తికిన్
జయమగుఁగాక! యంచపుడు ♦ స్వాంతముల స్తపియించి రెల్ల

సీ. అతిలాఘవంబుగ ♦ నసురవల్లభుఁ డేయు [రున్.

సాయకనిచయంబు ♦ శౌర్యధనుఁడు

రామభూనాథుండు ♦ రయమునఁ దునుముచు

దానవవిభునిపైఁ ♦ దనశరాళిఁ

బఱప, దైత్యేంద్రిఁ డా ♦ బాణజాలంబుల

ఖండించి, పోరాడు ♦ చుండఁ, బిదప

దశరథసూనుండు ♦ తనఘనాస్త్రములచే

దనుజేశుకరములుఁ ♦ దలలు నటికి

కే. గీ. మరల మొలవఁగఁ గనుఁగొని, ♦ మనుజవిభుఁడు
మరల మరలను దునుముచు ♦ మరల మొలవ
విసుఁగునొందుచు, నిది యేమి ♦ వింత ? యనుచు
నలఘువనజాసనాస్త్రంబు ♦ నాత్మఁ దలఁచె. 62

మ. అరిఁజెండాడ రఘూద్వహుం డలఘుబ్ర
హ్మశ్రుంబు సంధింప నా
యనిన్దోష మెసంగె దిక్తతుల ; బ్ర
హ్మండంబు కంపించె; నం
గురుహాపుండు స్రభం దొఱంగె; సకలాం
భోరాసు లింకె; బయో
ధరముల్ గర్జ లొనర్చె, మూర్ఛిత సమ
స్తప్రాణులు భీతిమై. 63

మ. బల మేపార జగత్ప్రియుండు వడిగా
బ్రహ్మశ్రు మేయన్, జగ
త్ప్రళయాభీలదవానలం బన మహా
గ్రజ్వల లంటన్ దివిన్
జలమొప్పన్ జనుదెంచి, యాఖిలుని వ
క్షస్సీమ భేదించె న
గ్గలికన్ ఘోతలమందుఁ గూల దశవ
క్రంబుల్ గడున్ దైన్యతన్. 64

చ. పవినిహతిన్ వడిన్ బడిన ♦ పర్వత రాజముభంగిఁగూలె దా
నపపతి ధాత్రి; రాక్షసగణంబులు భీతిని బాఱి వీటికిన్

భువి చలియింప, శైలములు భూరుహముల్పట్టుకంపమొంద,
దివిజులు నెల్లలోకములు దేవతలు గపులుల్లసిల్లఁగన్. [భూ

తే. గీ. సమరసప్తాహ మిబ్బంగి ♦ సలిపి వైరి
వర్గమును, విశ్వకంటకు ♦ వసుధఁ గూల్చి
జయవిభాసితుఁ డగునృప ♦ చంద్రుపైన
విరుల గురిసిరి యమరులు ♦ వేడు కలర. 66

తే. గీ. ప్రేమ రావణసతులు, వి ♦ భీషణుండు 3171
మిగుల విలపింప నూరార్చి ♦ మిహిరకులుఁడు
“ప్రేతకార్యం బొనర్పు మీ! ♦ ప్రీతి” ననిన
నాచరించె నతఁడు భక్తి ♦ నగ్రజునకు. 67

క. జనపతి లంకాపురికిన్ 294.592
దనుజోత్తము నధిపుఁ జేసి, ♦ తనవిజయంబుఁ
జనకజకుఁ డెలుప నంపఁగ
ననిలాత్మజుఁ డేఁగి మ్రొక్కె ♦ నవనీసుతకున్. 68

క. “జననీ ! విజయము నొందెను
జననాథుం డింక నీవు ♦ సంతోషముతో
దనుజాంతకు దర్శింపఁగఁ
జనుదె”మ్మనఁ బొగడె నిట్లు ♦ జనకజ యతనిన్. 69

ఆ. వె. “అబ్ధి దాఁటి వచ్చి ♦ యరసి, నావార్తను
బార్ధివునకుఁ దెల్పి, ♦ స్లవగవర్య !
నన్నుఁ గాచినాఁడ ♦ వెన్నిజన్మములకు
నీఋణంబుఁ దీర్చ ♦ నేర” ననియె. 70

తే. గీ. “జనని ! మీదాసుఁడను గాన ♦ సన్నుతింప
వలదు; నిన్నింతకాలంబుఁ ♦ బలువిధముల
బాధవెట్టిన యీదైత్య ♦ భామినులను
సంహరించెద” ననెఁ దరు ♦ చరవరుండు. 71

తే. గీ. అసురనాథుననుజ్ఞ ని ♦ య్యతివ లపుడు
బాధవెట్టిరి, నన్నిఁక ♦ వార లేమి
సేయఁజాలరు; కావున ♦ శిక్షసేయఁ
బూనవల” దని చెప్పె న ♦ ప్పణ్యాశీల. 72

తే. గీ. పతిని వీక్షింపఁ దమకింపఁ ♦ బద్మముఞ్ఱిని
లలనలు సువస్త్రభూషణం ♦ బుల నలంక
రించి, పైడియందలము నె ♦ క్కించి వేడ్కఁ
గోసలేంద్రునికడకుఁ దో ♦ డొక్కని చనంగ. 73

తే. గీ. హర్షశోకాతిశయత నే ♦ త్రాఁబుజముల
బాష్పములు జార నాసాధ్వి ♦ ప్పాణనాథు
వదనశశిబింబమును గాంచి ♦ భక్తి గదురఁ
బ్రణుతి నొనరింపఁబూన, భూ ♦ వరుండు వలికె. 74

సీ. “అవనిసుతా ! విను ♦ మంటరా దిఁక నీవు
నాచరణములు; దా ♦ నవవిభుండు
తరుణిని గొనిపోవ, ♦ దశరథసూనుండు
శౌర్యహీనుఁడు గాన ♦ సతిని విడిచె”
ననుచు ధరాజను ♦ లపహసించెద రని
రణమునఁ గూల్చితి ♦ రాక్షసేశు

బలవంతమున నిట్లు ♦ పరునిగేహంబునఁ

బదినెల లుండ భూ ♦ ప్రజలు మిగుల

శే. గీ. సంశయంబునఁ జూడరా ! ♦ సాధ్య ! నిన్ను

“ ననురుఁ డపవిత్రఁ గావింపఁ ” ♦ డనుచు నిపుడు

నమ్మ నేరీతిఁ జెల్లును ? ♦ నాకుఁ ; గాన

నిచ్చవచ్చినతావున ♦ కేఁగు ! ” మనిన. 75

క. జనకజ సంతాపముతో

మనమున దుఃఖించుచున్న ♦ మఱఁదికి ననియె

“జనపతి విడనాడుటచే

మననొల్లను ధరణి నింక ♦ మనుకులతిలకా ! 76

చ. అనలమునందుఁ జొత్తునిపు ♦ డగ్నిని బేర్పు ” మనంగ దీనుడై

దినకర వంశ శేఖరుఁడు ♦ ధీనిధి లక్ష్మణుఁ డన్నఁ గాంచి, యా

జనపతియాననంబునను ♦ శాంతిని గానక, వహ్నిఁ బేర్పఁగా

వనలునకుఁ ధరాపతికి ♦ నాసతి భక్తిని మ్రొక్కి యిట్లనె.

క. “ మనమున శ్రీరఘువల్లభు

ననయముఁ బాయనిసుశీల ♦ నని, దివిజులు నీ

యినశశితారాదులు నెఱిఁ

గిన నను రక్షించుఁగాక ; ♦ కృప దహనుండు

అ. వె. చల్లఁదనము నొసఁగి, ♦ సంతాపమును బాపి

కరుణఁజూపి, నన్నుఁ ♦ గాచుఁగాత !

‘మనలదేవ ! నాకు ♦ నభయ మి’ మృదుచు న

య్యమలచరిత యగ్ని ♦ యందు దుమికె. 79

క. వనచరులు దానవులు న

వ్యనితామణిఁ గాంచి, భీతి ♦ వడఁకుచు నుండన్
వనజాననాదిదివిజులు

ననలుఁడుఁ బ్రత్యక్షమైరి ♦ యపు డమలకృష్ణ.

తరల. అసిర ధాంగసితాబ్జశాఙ్గాద ♦ రానుషంగ! దురింగి తే
డసురగర్వభుజంగరాజవి ♦ హంగ! పక్షితురంగ! శ్రీ
బిసరుహాలయమానసాంబుజభృంగ! నీలశుభాంగ! యీ
వసుమతీసుత నిట్లొనర్పఁగఁ బాడియే? రఘుపుంగవా!

ఆ. వె. పూతచరిత సుమ్మ! ♦ భూపుత్తి యీసాధ్వీ
యసురనాథువలన ♦ నధికబాధ
లనుభవించుచుండి ♦ యైన నిన్నే మదిఁ
దలఁచుచుండె రామ! ♦ దలఁక కెపుడు. ”

82

క. అని యమరులు పార్థింపఁగ

జనవిభునకుఁ బ్రీతి నొసఁగె ♦ సాధ్వీమణి నా
యనలుం ; డంతట రాముఁడు

కనుఁగవ బాష్పంబు లొలుకఁ ♦ గా నిట్లనియెన్.

క. ‘ జనకజపావనశీలము

మనమున నా కెఱుకయైన ♦ మహి నెల్లపుడున్
జనములు శంకించెద రని

యనలముఁ జొరఁజేసినాఁడ! ♦ నందఱు సూడన్.

సీ. ఈసాధ్వీ వరశీల ♦ మీధరాస్థలి నింకఁ

బ్రహ్మాత మగు, సుర ♦ ప్రముఖులార !

యనియె, రఘూద్వహుం ; ♦ డంత నాదశరథ
 మేదినికాంతుఁడు ♦ మింట నిలిచి
 ‘ పరమపతివ్రత ♦ వై దేహి ’ యని తెల్పు
 రామలక్ష్మణులును ♦ భూమిసుతయు
 నానందపరవశు ♦ లగుచు రాజేంద్రున
 కతిభక్తిఁ బ్రణమిల్లి ♦ రతఁడు సుతుల

తే. గీ. స్నేహమునఁ గాఁగిలించి యా ♦ శీర్షదంప
 నాహవంబునఁ దెగినట్టి ♦ యద్రోచరుల
 రామవిభుకోర్కి దివిజులు ♦ బ్రదుకఁ జేసి
 యనురథానికి నేఁగి ర ♦ య్యధిపుతోడ. 85

సీ. అంత విభీషణుం ♦ డాపురంబునఁ గొన్ని
 దినము లుండఁగ వేఁడ ♦ జనవరేణ్యుఁ
 “డబ్బముల్ పదునాలు ♦ గయ్యెఁ; గావున నిఁక
 భరతుఁ డయోధ్యలోఁ ♦ బరితపించు
 నొక్కదినం బైన ♦ నుండరా”దని చెప్పి
 దనుజవల్లభునిచే ♦ వనచరులకు
 బహుమతు లిప్పించి ♦ భక్తి విభీషణుం
 డొసఁగఁ బుష్పకము, నా♦యుర్విధపుఁడు

తే. గీ ధరణినందన సౌమిత్రి ♦ దనుజగణము
 కపులు రా నెక్కి గగనమా ♦ ర్గమునఁ జనుచు
 హర్షపూరితమానసుం ♦ డగుచు సతికి
 విశదముగఁ దెల్పె నచ్చటి ♦ వింత లెల్ల. 86

సీ. “సీత ! యిదిగొ ! చూడు; ♦ సేతువు; దీనిని
 గవులు నిర్మించిరి ♦ ఘనత మెఱువ.
 దర్భతల్పుఁడ నైతిఁ ♦ దరళాక్షి ! నే నిట
 నంబుధి గర్వంబు ♦ నడచునప్పు
 డదిగొ ! వీక్షింపుమీ ! ♦ యర్కజురాజ్యంబు
 కిష్కింధ; యిచ్చటఁ ♦ గీశవర్యు
 వాలిని గూల్చితి, ♦ వనజాప్తసూను నేఁ
 బొడగన్నఘనఋశ్య ♦ మూక మిదియె.

తే. గీ. భూషణములను గంటిఁ బూఁ ♦ బోఁడి ! యిచట
 కనుము ప్రసవణంబు ల ♦ క్షణునితోడ
 వర్షసమయంబుఁ గడపితి ♦ వనజవదన !
 యచట, నిన్నుఁ దలంచుచు ♦ నతిభరమున. 67

సీ. పక్షివర్యుని గంటి ♦ భామామణి ! యిట;
 మారీచుఁ దునిమితి, ♦ మగున! యిచటఁ;
 గనుఁగొంటి నిచట ల ♦ క్షణు; నల్లదే పంచ
 వటి;” యంచు నెలమి న ♦ వ్వనజముఖికి.
 విశదీకరించుచు ♦ వేగ భరద్వాజు
 నాశ్రమంబున డిగ్గి, ♦ యమ్మహాత్ము
 నాతిథ్యమును గొని ♦ యంజనాతనయుని
 సా కేతమున కంప ♦ సత్వరముగ

తే. గీ. నతఁడు గంగాతటంబున ♦ కరిగి, నృపుని
 గూర్మిసఖుఁ డైనగుహఁ గాంచి, ♦ కుశలవార్త

నఖిల మెఱిగించి, యతనిహా ♦ హ్వాత్ముః జేసి
చారుగుణవంతు, భరతు నా ♦ శ్రమముః జేరి. 88

సీ. మునివేషధారిఁడై ♦ భూమిశుపాదుకా
ద్వయమును బూజించు ♦ భరతుఁ గాంచి,
రామసందేశంబు ♦ సామిరి తెలుపఁగ
భరతుఁడు సంతోష ♦ భరితుఁ డగుచుఁ
బవననందనునకు ♦ బహుమాన మొసఁగెను
రమణీయరత్నహా ♦ రములఁ బ్రీతి
శత్రుఁఘ్నుఁ డుప్పొంగి, ♦ సంతోషవార్తను
మాతల కెఱిగింపఁ ♦ బ్రీతి లైరి

తే. గీ. వీట శుభవార్తఁ జాటింప ♦ వినుచుఁ బ్రజలు
పరమహర్షంబు నొంది రా ♦ ప్రభుని దలఁచి,
పుర మలంకార మొనరింపఁ ♦ భరతుఁ డపుడు
సేవకుల కానతిచ్చెను ♦ జిత్త మలర. 89

సీ. పచ్చపందిళ్ళచే ♦ బాటలు విలసిల్లె
మాణిక్యతోరణ ♦ శ్రేణు లొప్పె
భరతశత్రుఁఘ్నులు ♦ బంధుమిత్రులతోడ
నెదురేగి, కనుఁగొని, ♦ యినకులేశు
చరణంబులను వ్రాల, ♦ జనపతి, వారల
నాలింగనముఁ జేసి, ♦ యాదరమున
నందఱకుశలంబు ♦ నరయుచు సాకేత
పురముఁ బ్రవేశింపఁ ♦ బురజనములు

తే. గీ. హర్షమునఁ బొంగి, ఘనసార ♦ హారతుల నొ
సంగఁ, బ్రీతిని గైకొని ♦ సత్వరముగ
రాజమందిరమును జేరి, ♦ రమణితోడఁ,
దల్లులకు మ్రొక్కె, వారల ♦ యల్ల మలర. 90

సీ. అంత వై దేహి మా ♦ హత్స్యంబు నెల్లరు
వినుతింప ; శుభలగ్న ♦ మున మహర్షి
గణములు, జనక కే ♦ కయులు సామంతులు
సకలభూప్రజలు ♦ హర్షమునఁ జూడ ;
భరతుఁడు ఛత్త్రంబుఁ ♦ బట్ట ; సౌమిత్రిలు
చామరంబుల వీవఁ, ♦ జరణకమల
ముల నాంజనేయుం డ ♦ మలభక్తి నొత్త ; ధ
రాత్మజతోడఁ బ ♦ ట్టాభిషిక్తుఁ

తే. గీ. డై, ముదంబున శ్రీరాముఁ ♦ డవనిసురుల,
నఖిలబాంధవమిత్రుల ♦ నద్రీచరుల,
నర్హసత్కారముల నంపి, ♦ యలఘుబాహు
శౌర్య మలరార నేలె భూ ♦ చక్ర మెల్ల. 91

సీ. దయచేతఁ బ్రజలను; ♦ దానంబులను విప్ర
వరుల; మఖంబుల ♦ సురగణముల;
గురుజనంబుల భక్తిఁ; ♦ గూర్చిని దమ్ములఁ
బ్రీతి బాంధవులను; ♦ ప్రేమ సతిని
దర్పణంబులఁ బితృ ♦ దైవంబులను; గడుఁ
దృప్తులఁ జేయుచు; ♦ దిశలయందుఁ

దనకీర్తి భాసిల్ల; ధర్మజేవత నిల

నాల్గుపాదంబుల నడువఁజేసె

తే. గీ. నమ్మహీనాఁడు గొలిచి, వ ధర్మాశ్రమాది

ధర్మతత్పరులై వను ధాజనంబు

లీతిజాధలు; దుర్జన ధీతి యెట్టి

వో ! యెఱుంగక సుఖ మొందు చుండి రెపుడు.

ఉత్సా. మంగళంబు ; రామునకును మాన్యచరిత సీతకు

మంగళంబు; లోకములకు మానసమునఁ గోరెదన్

మంగళాంగుఁ డెపుడు మహికి మంగళమును గూర్చెడిన్

మంగళంబు లొసఁగుఁగాక ! మాకు రాముఁ డిచ్చులున్.

— ధ ల స్తు తి —

కం. రామునిచరితముఁ జదివినఁ

బ్రేమ సుఖంబులను రామ విభుఁ డిచ్చును సా

ధీమణి ధరణీసుత కృపఁ

గామితముల నొసఁగి, జనుల కలుషముఁ బాపున్.

ఉ. శారదచంద్రకుందఘన సారవిరాజితకీర్తిసాంద్ర ! కా

తారవిహార ! దైత్యపతి దర్పవిదారక ! మానిమానసా

భోరుహచంచరీక ! ఘణి భూషణచాపవిఖండనోత్సుకా !

నీరదనీలగాత్ర ! ననునీకృపఁ గావుము; రామభూవరా !

—* గద్యము *

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురఫేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ
 కవిత్య శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సాభాగ్యలక్ష్మ్యం
 బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కౌండిన్యసగోత్ర
 దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ
 రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ
 నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం
 బనునిర్వచనకావ్యంబునఁ
 యుద్ధకాండము,
 సర్వంబును
 సంపూర్ణము.

శ్రీసీతారామపరబ్రహ్మర్పణ మస్తు.

2-1-53

115-0-100

 గుంటూరు, చంద్రికామద్రాశాలయందు, ముద్రింపబడినది.